

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

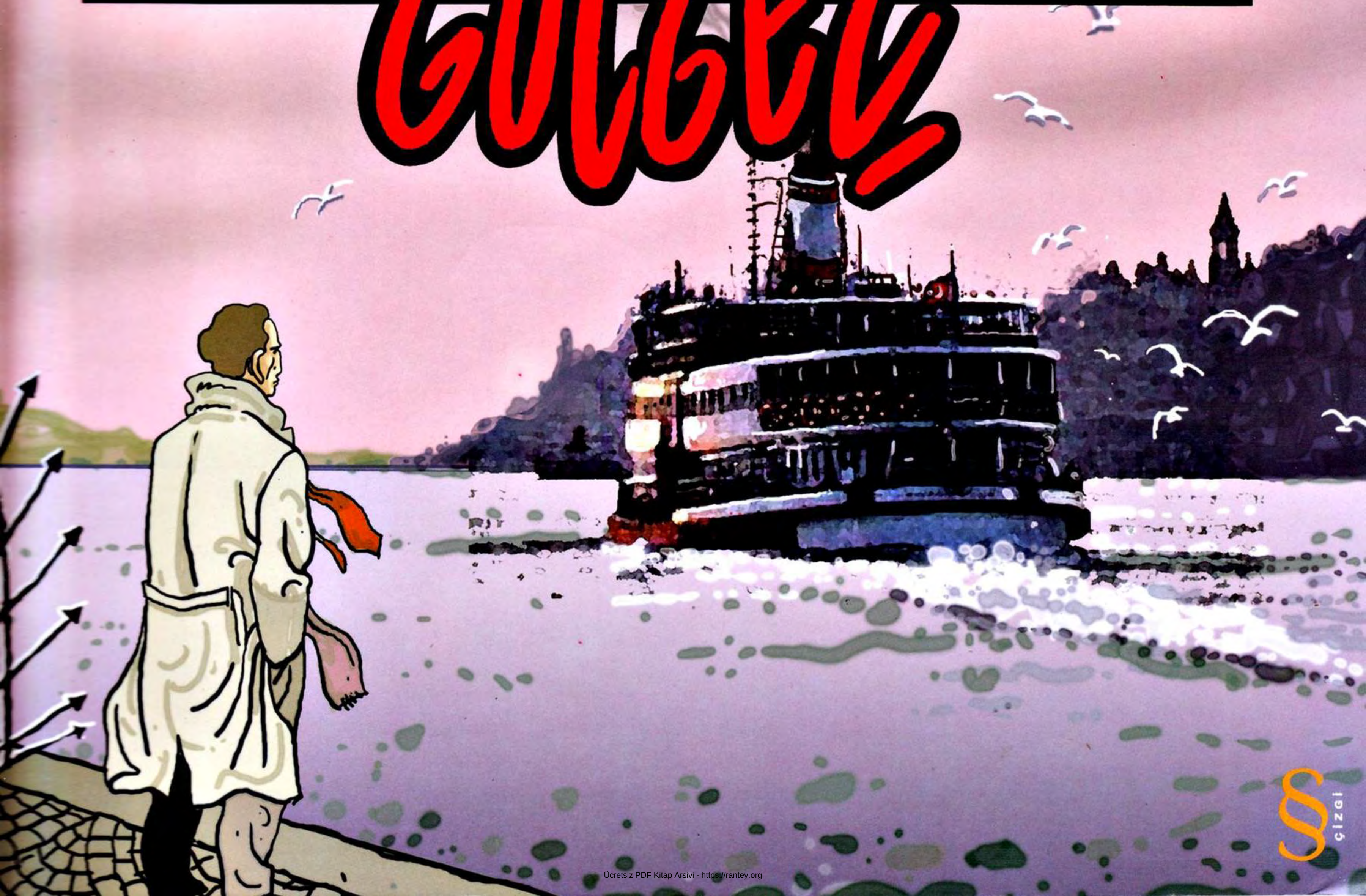
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

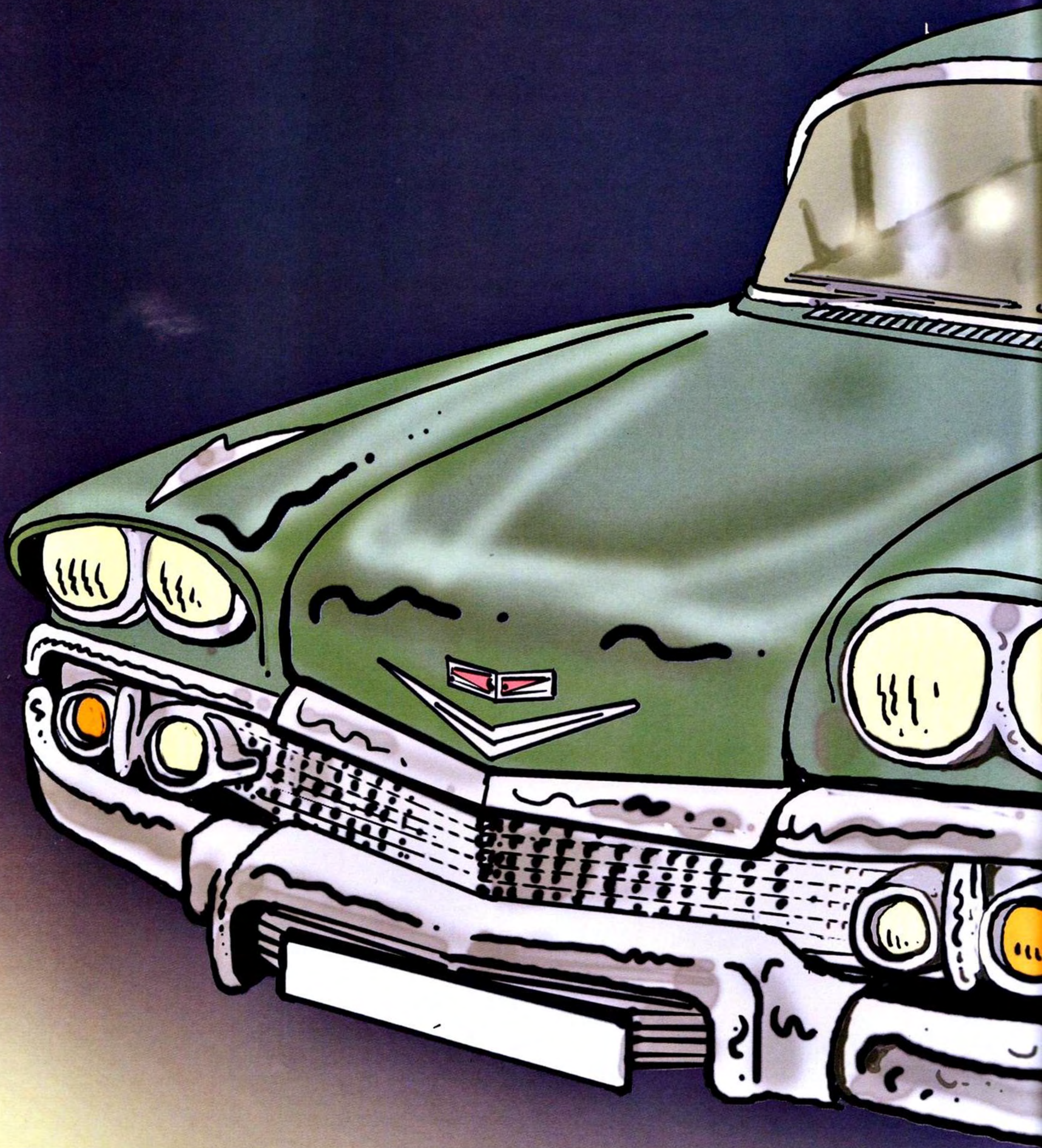
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AHMET ÜMİT
BAŞKOMSER
NEVZAT

ÇİÇEKÇİNİN ÖLÜMÜ

GÜLGELE

EVEREST 1006

Everest / Çizgi: 47

Başkomser Nevzat 1- Çiçekçinin Ölümü
Ahmet Ümit

Yazan: Ahmet Ümit

Uyarlayan ve Çizen: İsmail Gülgeç - www.gulgec.net

Yayına Hazırlayan: Aylin Samancı

Grafik Uygulama: Sinem Er

metin © 2005, Ahmet Ümit
çizimler © 2005, İsmail Gülgeç
© 2010; bu kitabın yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Doğan Kitap, 2005
2. Basım: Everest Yayınları, Kasım 2011
ISBN: 978 - 975 - 289 - 943 - 8

Sertifika no: 10905

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak no: 53 Cağaloğlu/İSTANBUL

Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76

e-posta: info@everestyayinlari.com

www.everestyayinlari.com

www.twitter.com/everestkitap

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Matbaa Sertifika no: 12088

Tel: (212) 674 97 23

Faks: (212) 674 97 29

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

AHMET ÜMİT

BAŞKOMSER

NEVZAT

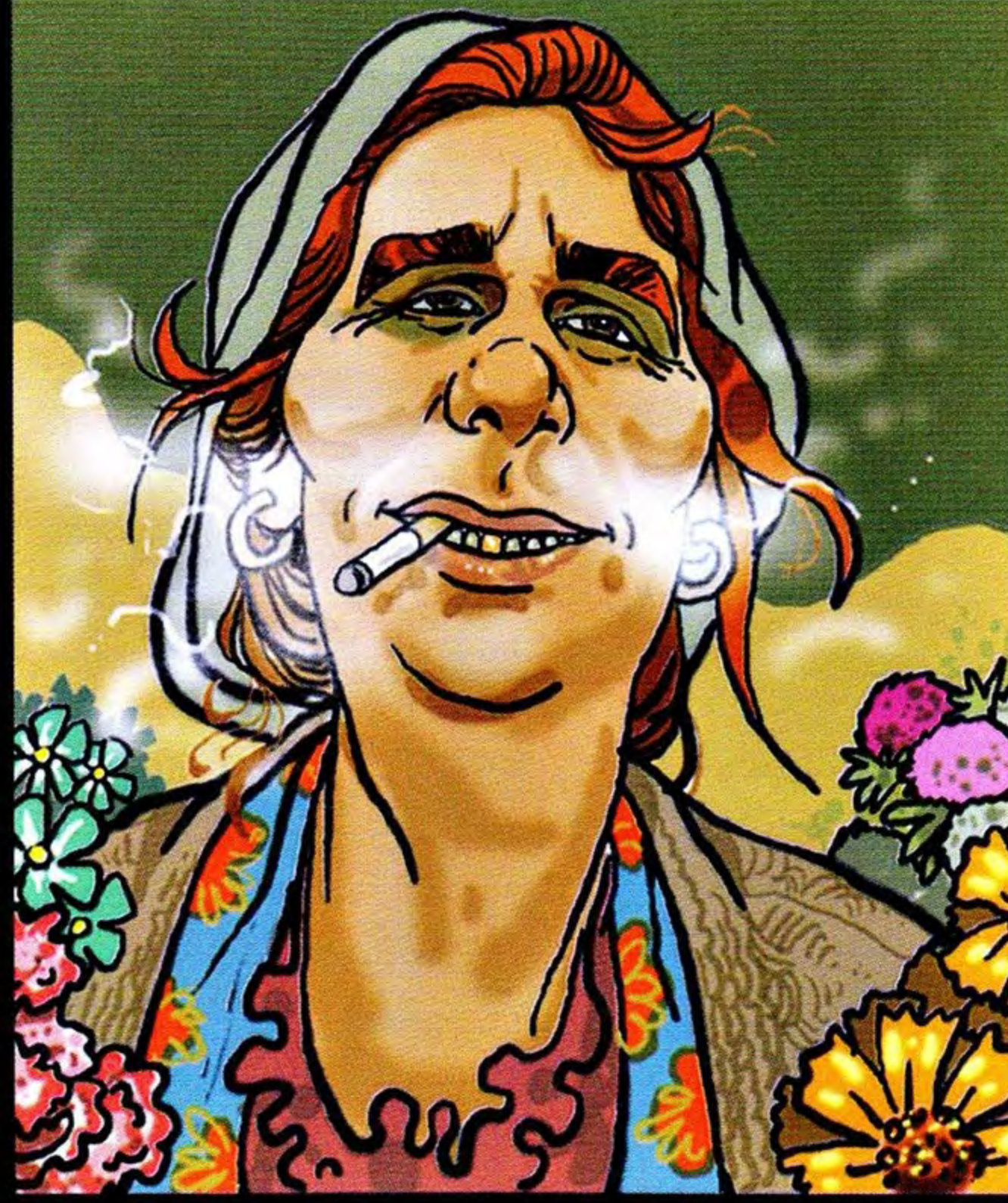
ÇİÇEKÇİNİN ÖLÜMÜ

Gülgele

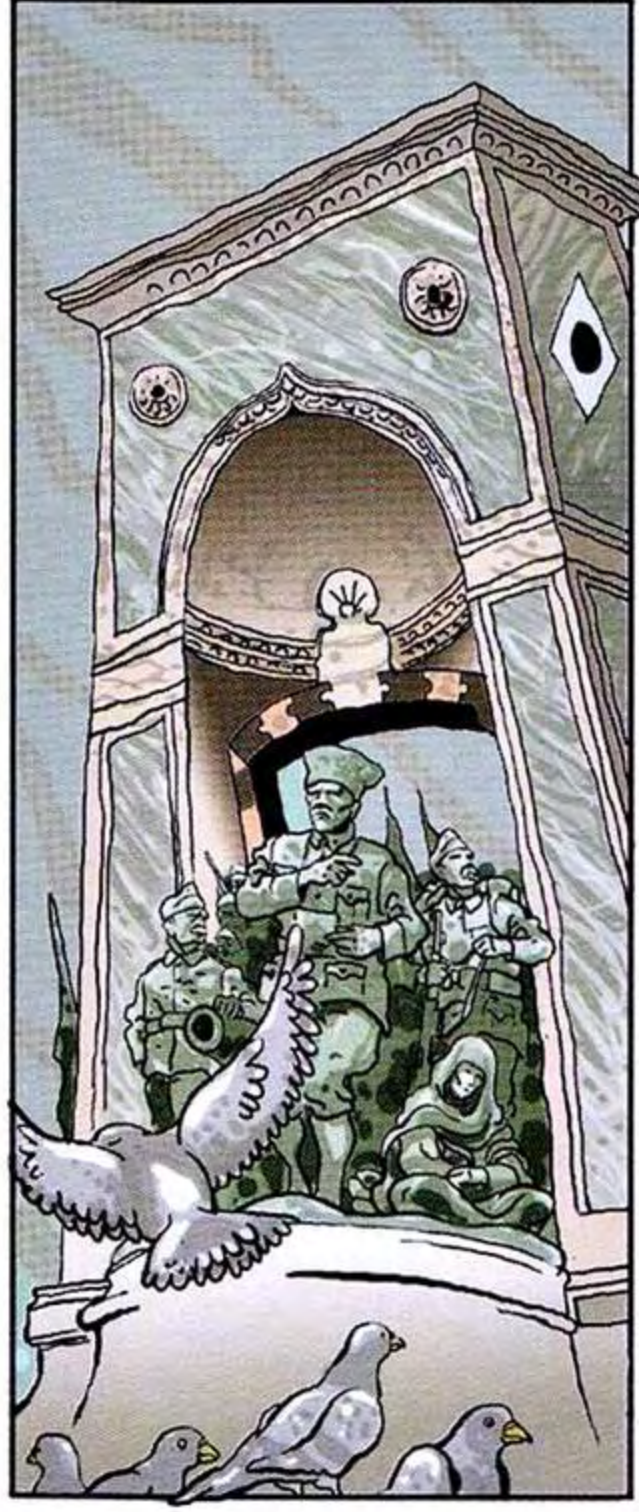
§

1. bölüm

ABANOZ'DA BİR ÇİÇEKÇİNİN ÖLÜMÜ

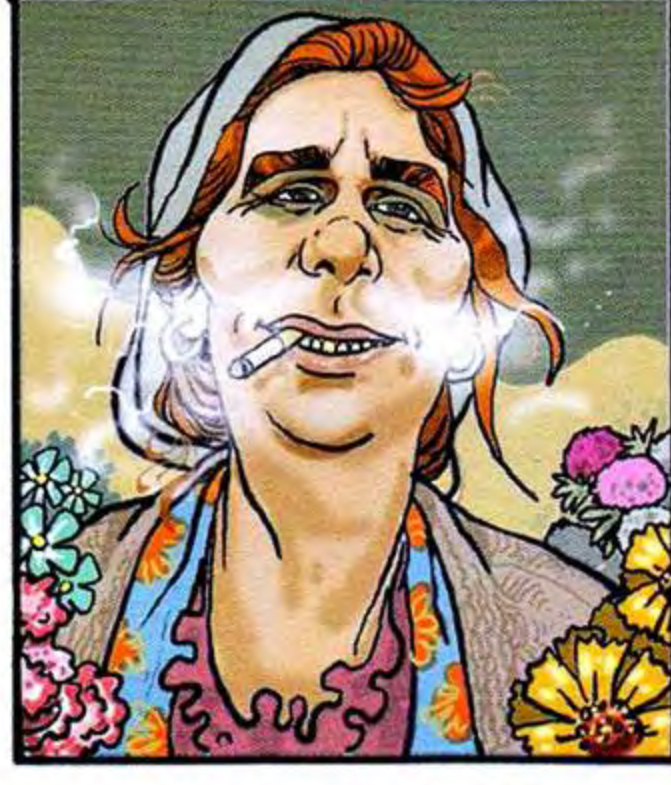

Aslında İstanbul bir
çiçek kentidir...
Tarihe böyle gelmiştir,
Lale Devri kenti diye...
Lalenin, bırakıp dünyanın
öbür ucuna göç ettiği
kenttir İstanbul.
O nedenle şimdi çiçek
yönünden boynu bükük
kalmıştır İstanbul'un.
Sanki yalnızca
güvercinler özler
İstanbul'un lalelerini,
çiçeklerini...

Çiçekler şimdi Taksim Meydanı'nın bir köşesine sıkışmıştır.
Çiçekler sıkıştıkları bu yerde pek mutlu görünmezler...

Aynı meydanda, rengarenk şemsiyelerin altında, teneke kutuların içinde, onları satan çingeneler kadar şen şakrak görünürler. Ve meydanlara daha çok yakışırlar. Çiçekler, çiçekçi dükkanlarında zapturapta alınınca sanki daha bir solgun, daha bir boynu bükük olurlar...

"... bir de çiçek satan çingeneler, yüzlerinde neşe, gözlerinde keder ve sepetlerinde allı morlu karanfiller..."

Ahmet Ümit "Çıplak Ayaklıydı Gece" Everest Yayınları

Çiçek yoktur...

"... Aya Triada Kilisesi'nin muhteşem görüntüsünü kirlüten restoranların, kokuları kaldırımları tutan döner büfele-
rinin önünden geçerek İstiklal'in ağzına ulaştım."

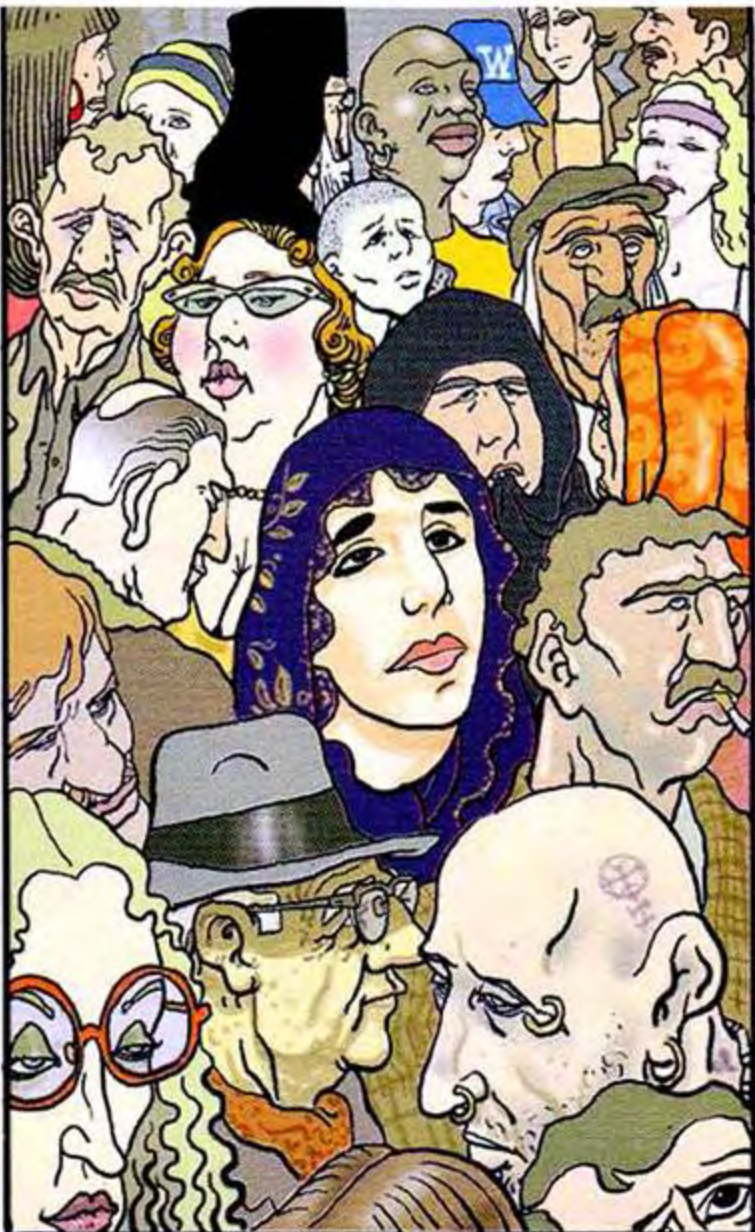
Ahmet Ümit "Beyoğlu Rapsodisi" Everest Yayınları

İstanbul'da Beyoğlu; "... yeryüzünde böyle bir yer daha var mıdır bilmiyorum. Müzik marketlerinden caddeye yayılan arabesk, protest, caz, pop, metal, klasik müzik, Türk müziği, klasik Türk müziği, türkü ve sınıflandırılmamış ne kadar şarkı varsa kulağınızı tırmalardı. Parfümler, ter, yemek kokuları arasında keyifle, kederle, aceleyle, dalgınlıkla, pervasızca, çapkınca, tek başına, topluca yürürdü insanlar. Çok kollu, çok dallı büyük bir ırmağa benzeyen bu muhteşem cadde, papazı, fahişesi, cami hocası, pezevenği, hahamı, Alevi dedesi, bankacısı, işportacısı, öğrencisi, öğretmeni, tinerçisi, dönercisi, dekoratörü, evsizi, midye satıcısı, esrar satıcısı, kanun kaçağı, Anadolu kaçağı, Amerika kaçağı, Afrika kaçağı, yani yaşam kaçağı, beyazı, karası, sarısı, kızılı, yani insan görünümünde olan kim varsa...

... hepsini sorgusuz sualsiz kucaklamış..."

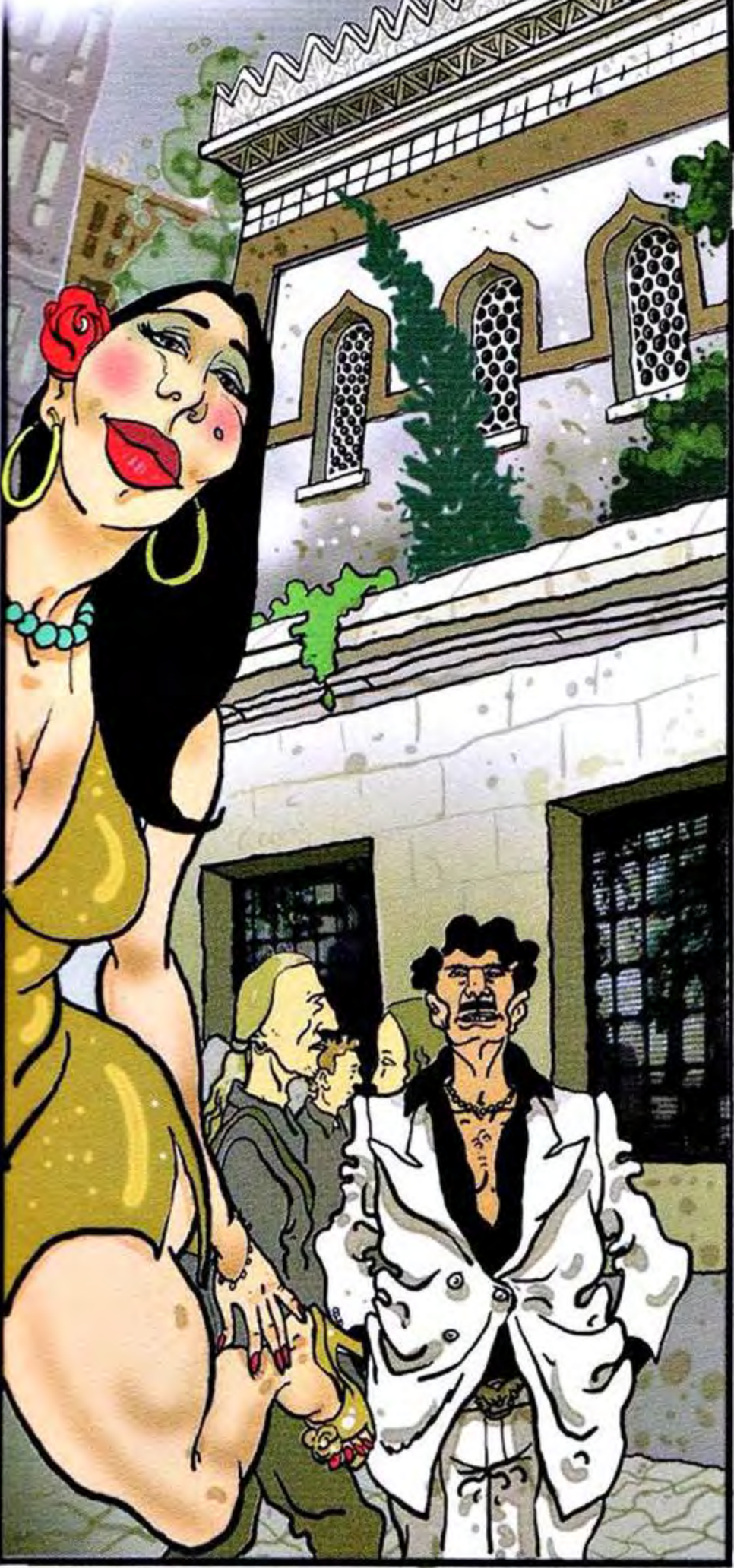
Ahmet Ümit "Beyoğlu Rapsodisi" Everest Yayınları

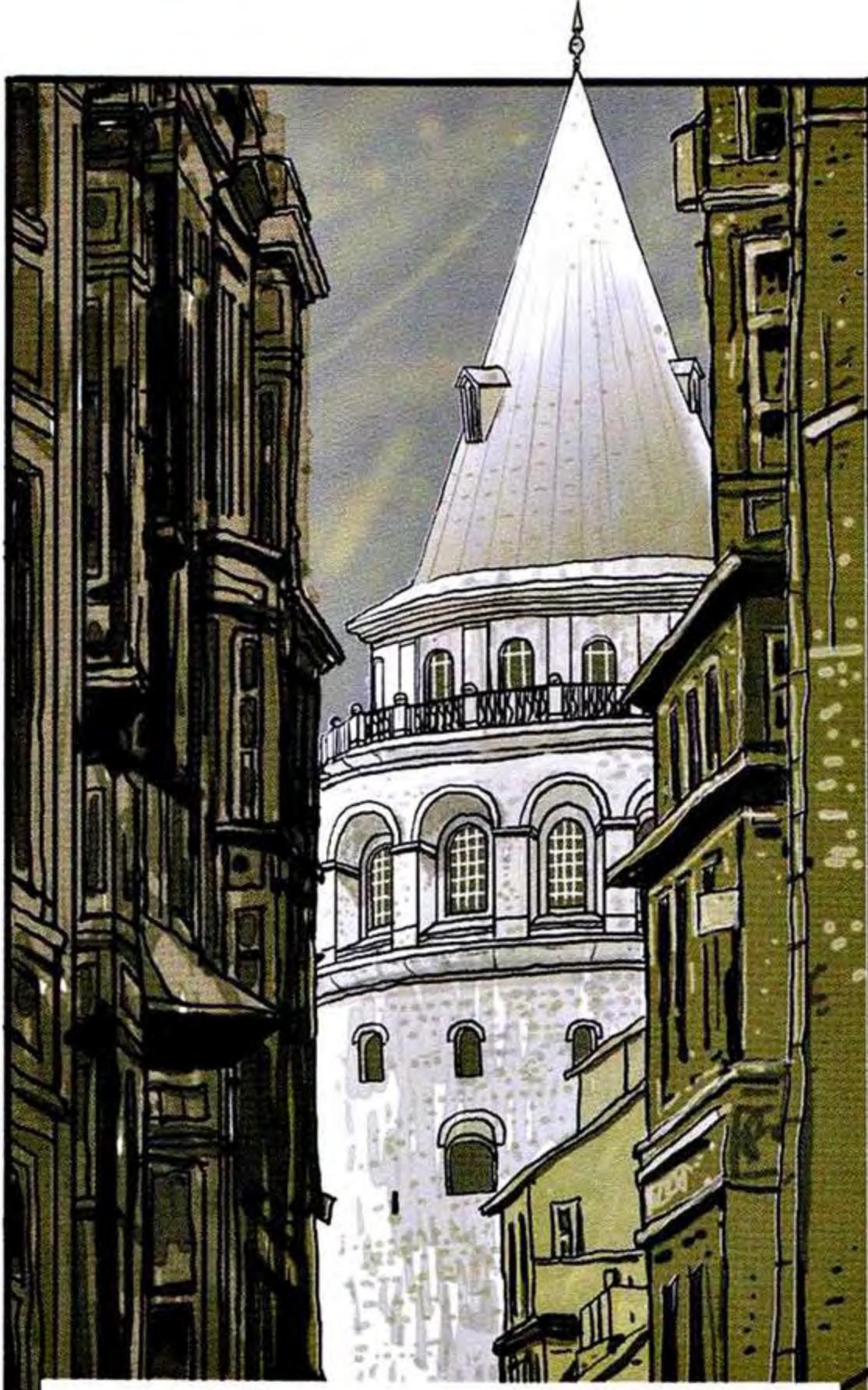
Çiçekler dışında hepsini, herkesi kucaklamıştı Beyoğlu...

"... Ağa Cami'yi, bu renkli, bu
kirl , bu dünya güzeli, bu
cenabet caddenin k sesine
 km s, engin gönüllü bir
dervise benzetirdim. Göze
batmamak ya da korunmak
için kendini caddeden
duvarlarla yalıt m s,
gelip geçenler yüzünü
görmesin diye
pencerelerini bir
pe e gibi incelik
tellerle örtmüştü."

Ahmet  mit "Beyoğlu Rapsodisi" Everest Yayınları

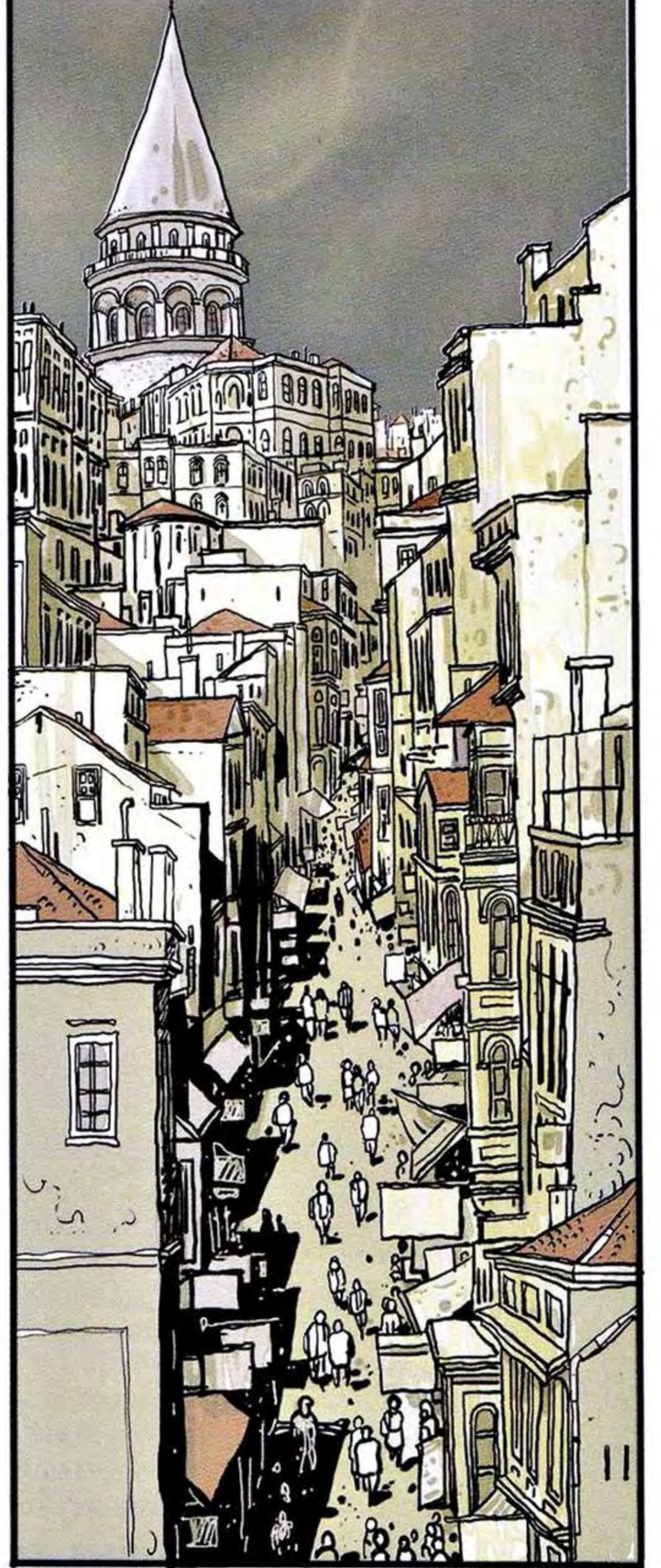

  ekler nerde diye sorasınız gelir...
"... kar ımızda bir par a soluk almak
i in  arpık beton binaların arasında
ba ını g ky z ne uzatmaya  alışan
Galata Kulesi."

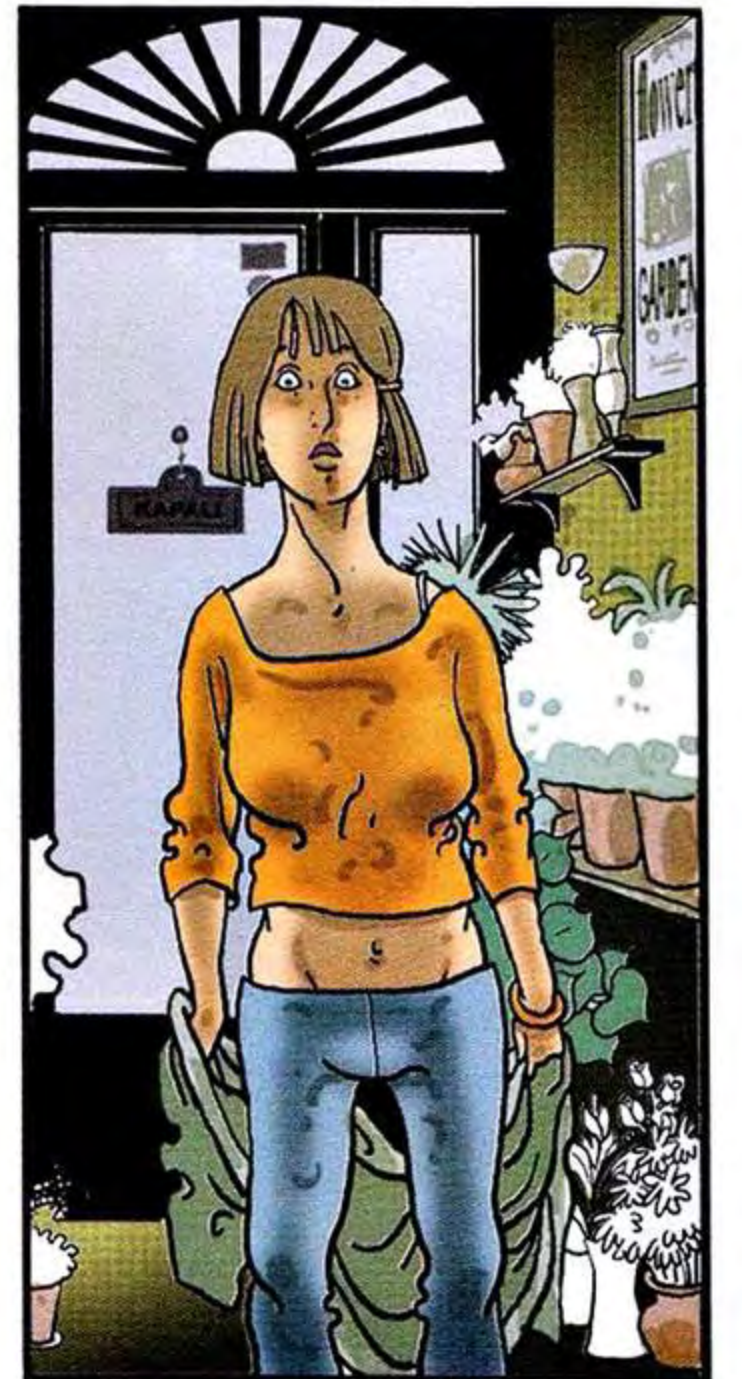

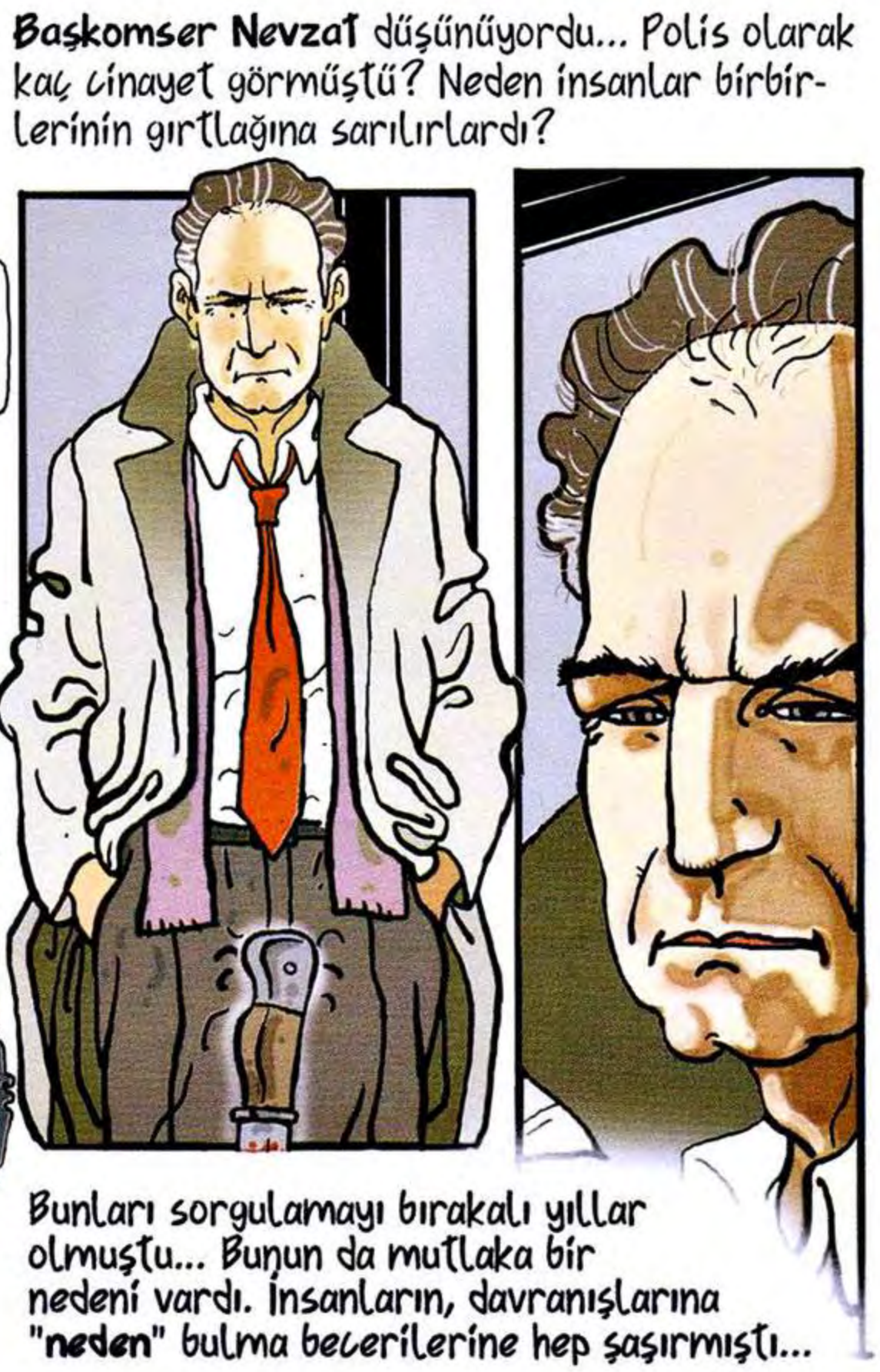
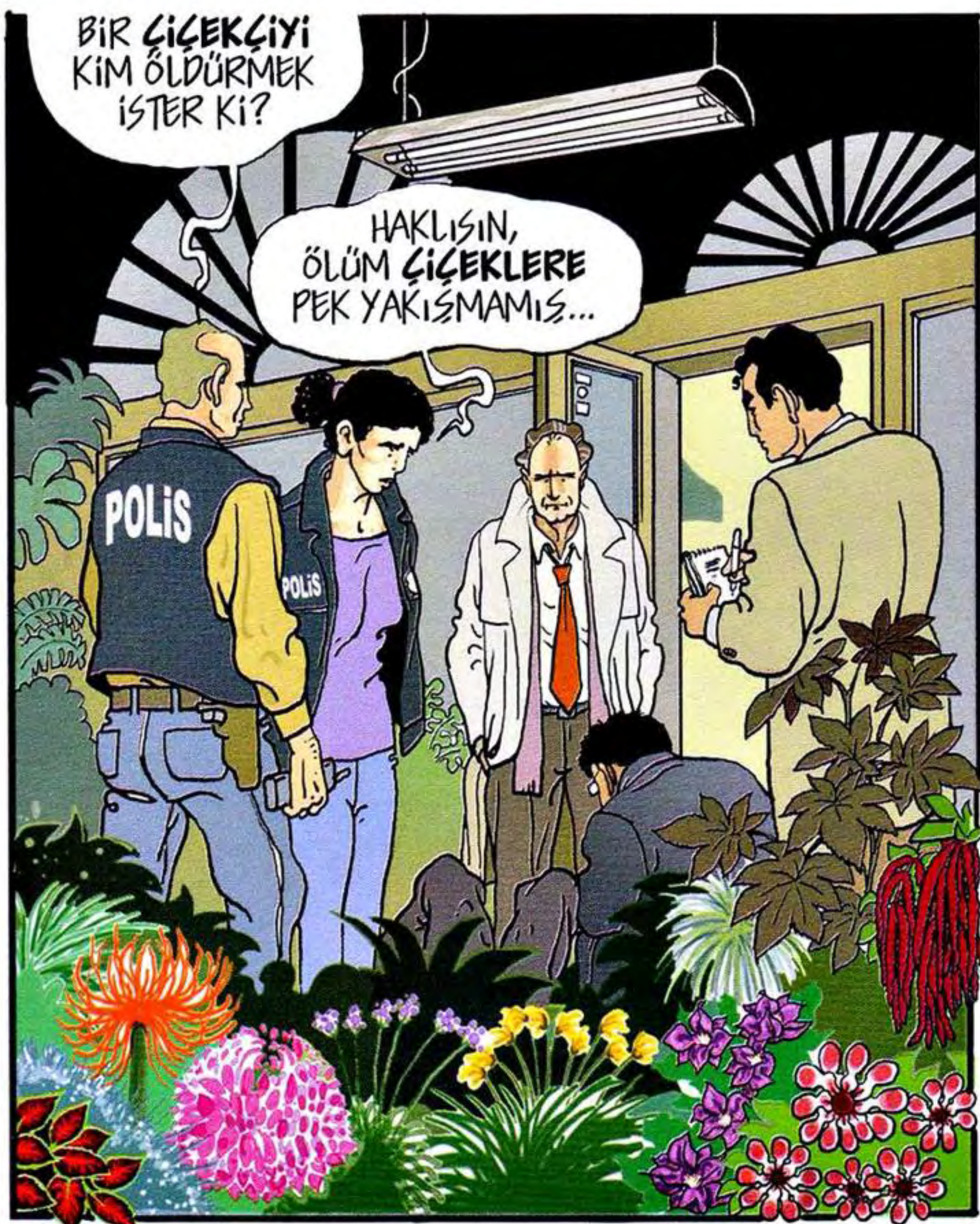
Ahmet  mit " ıplak Ayaklıydı Gece". Everest Yayınları

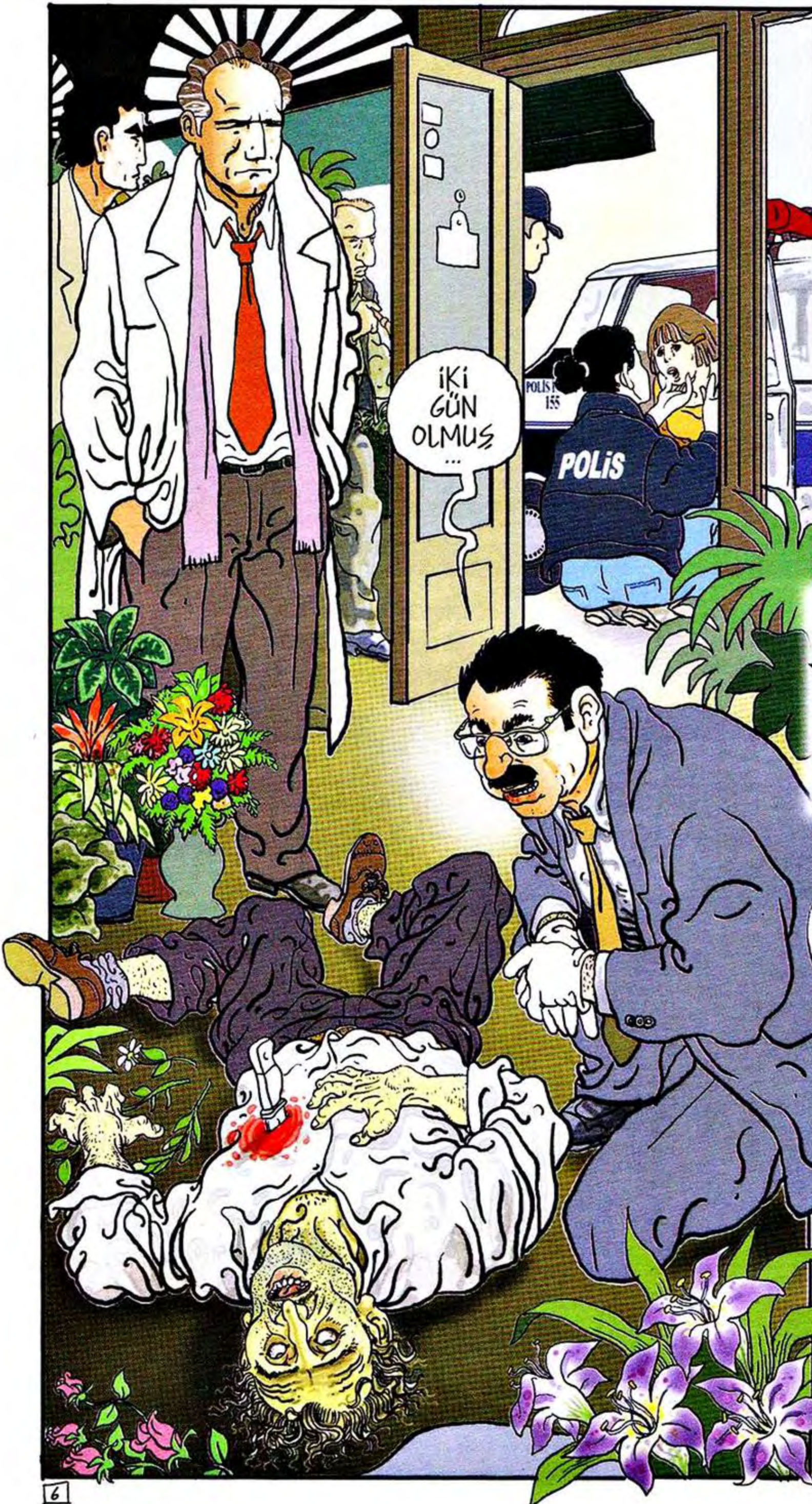
A a ılara inerseniz...
Y ksek Kaldırım'dan a a ı...
Karak y'e kadar. Balkonlarda
  ek saksıları arar g zleriniz...

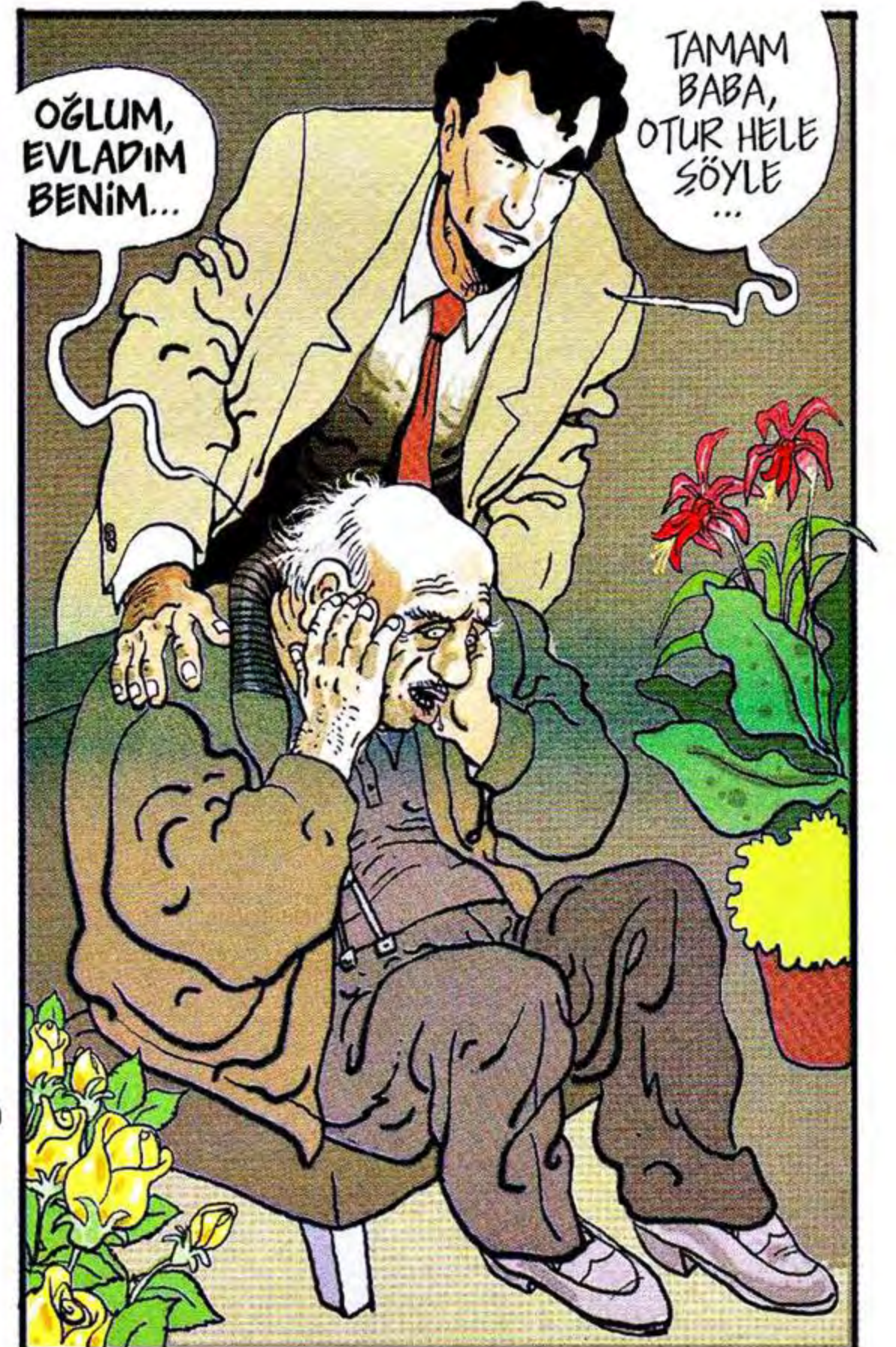
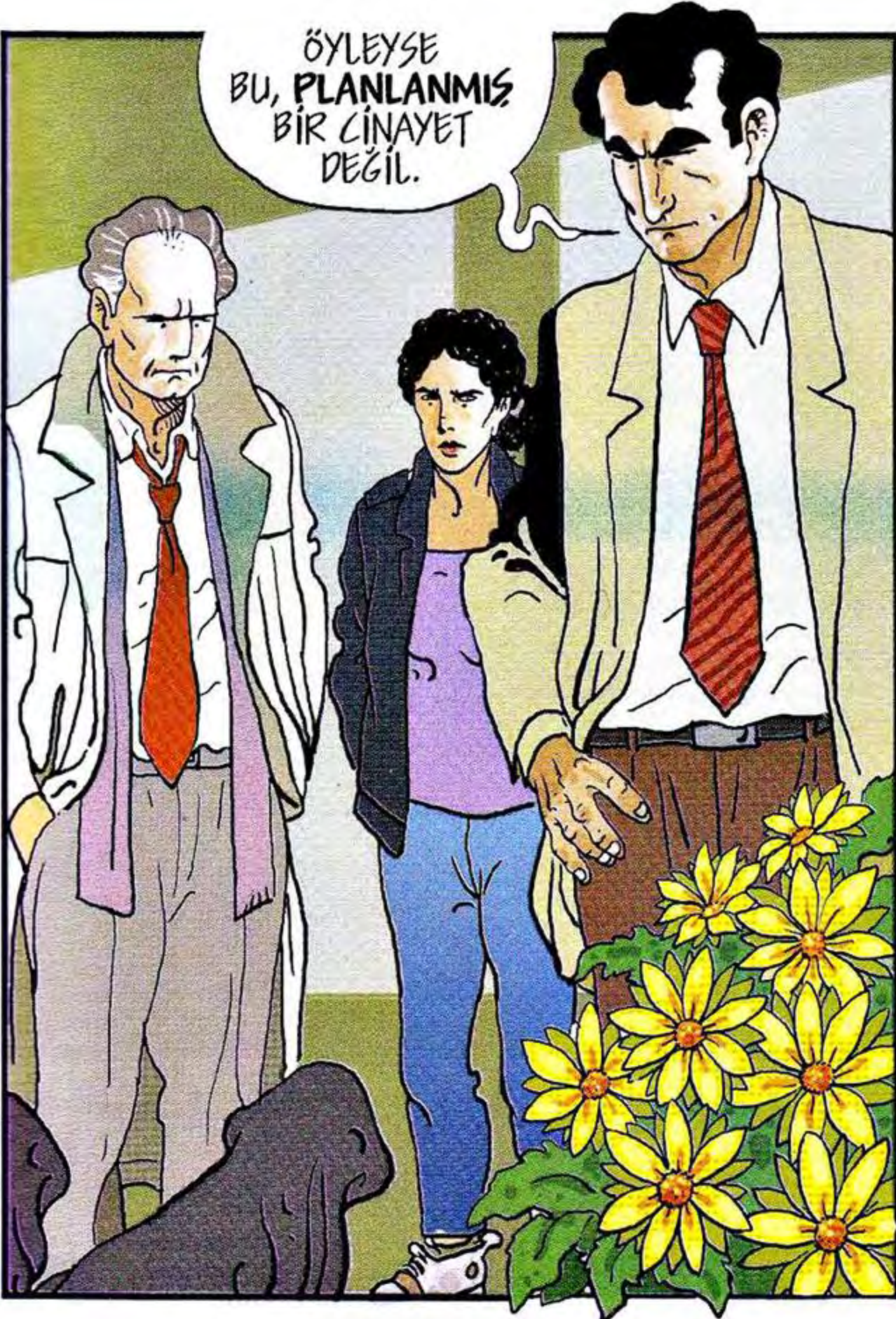

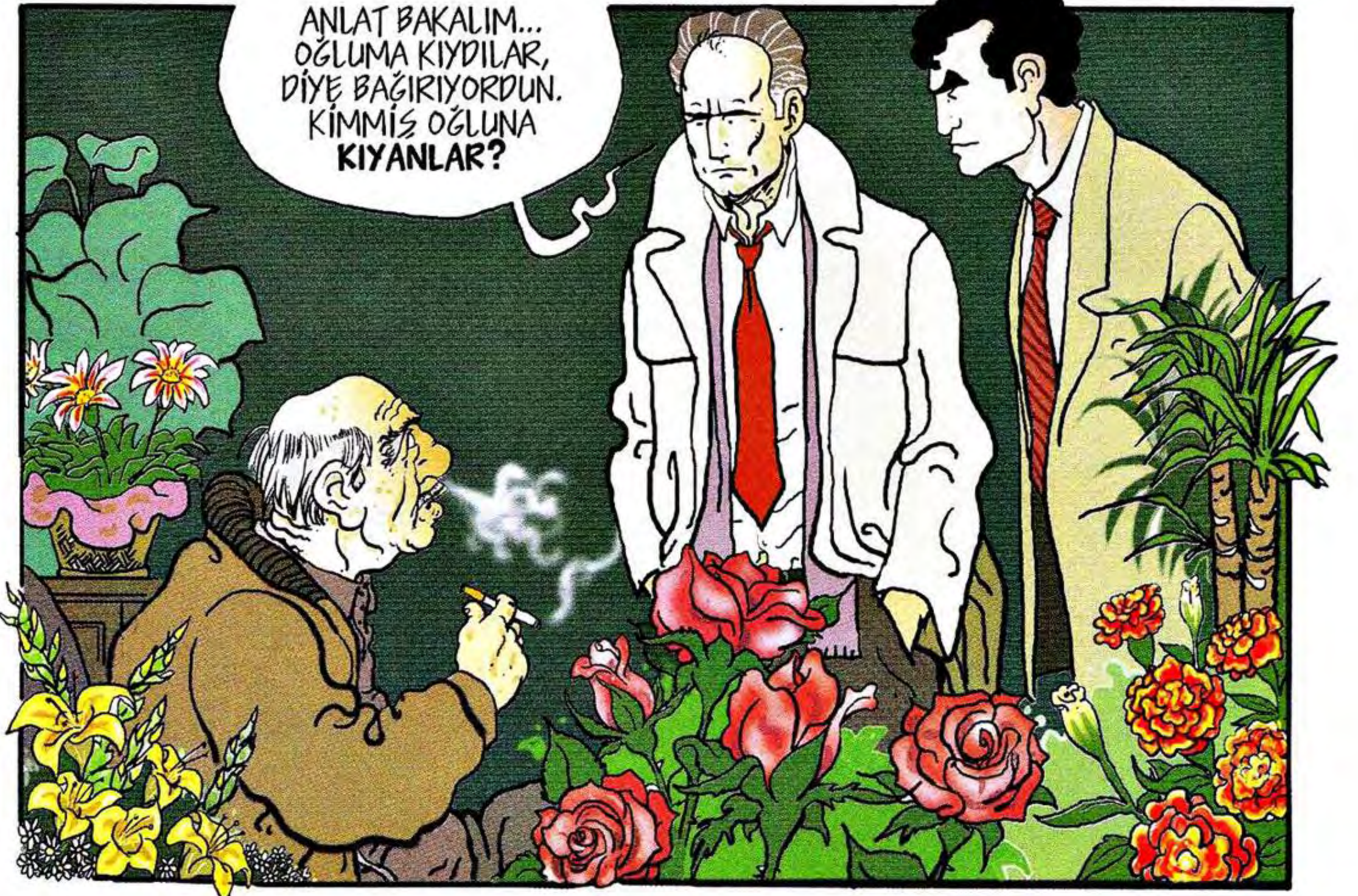
Sonra anlarsınız...   ekler küçük,
kapalı dükkanlara sıkı mı tır...

Bizimki de saf...

Kolay para kazanacağım diye başlamış oynamaya...

Önce biraz kazandırmışlar...

Sonra da hileyle borçlandırmışlar çocuğu...

Borcunu isteyip duruyordu Arif...

Tatlıcı Remzi ile aralarından su sızmaz. Arif bir ara oğluma, eğer dükkandan çıkarsan borçlarını silerim bile dediydi...

BİZİ DÜKKANDAN ÇIKARMA-YINCA BAŞ BAŞA VERİP...

KIYDILAR OĞLUMA!

BİNGO! ALACAK VERECEK OLAYI DEMEMİŞ MİYDİM?

ÇOK BASİT... YAŞAM HIÇ DE BU KADAR BASİT OLMUYOR...

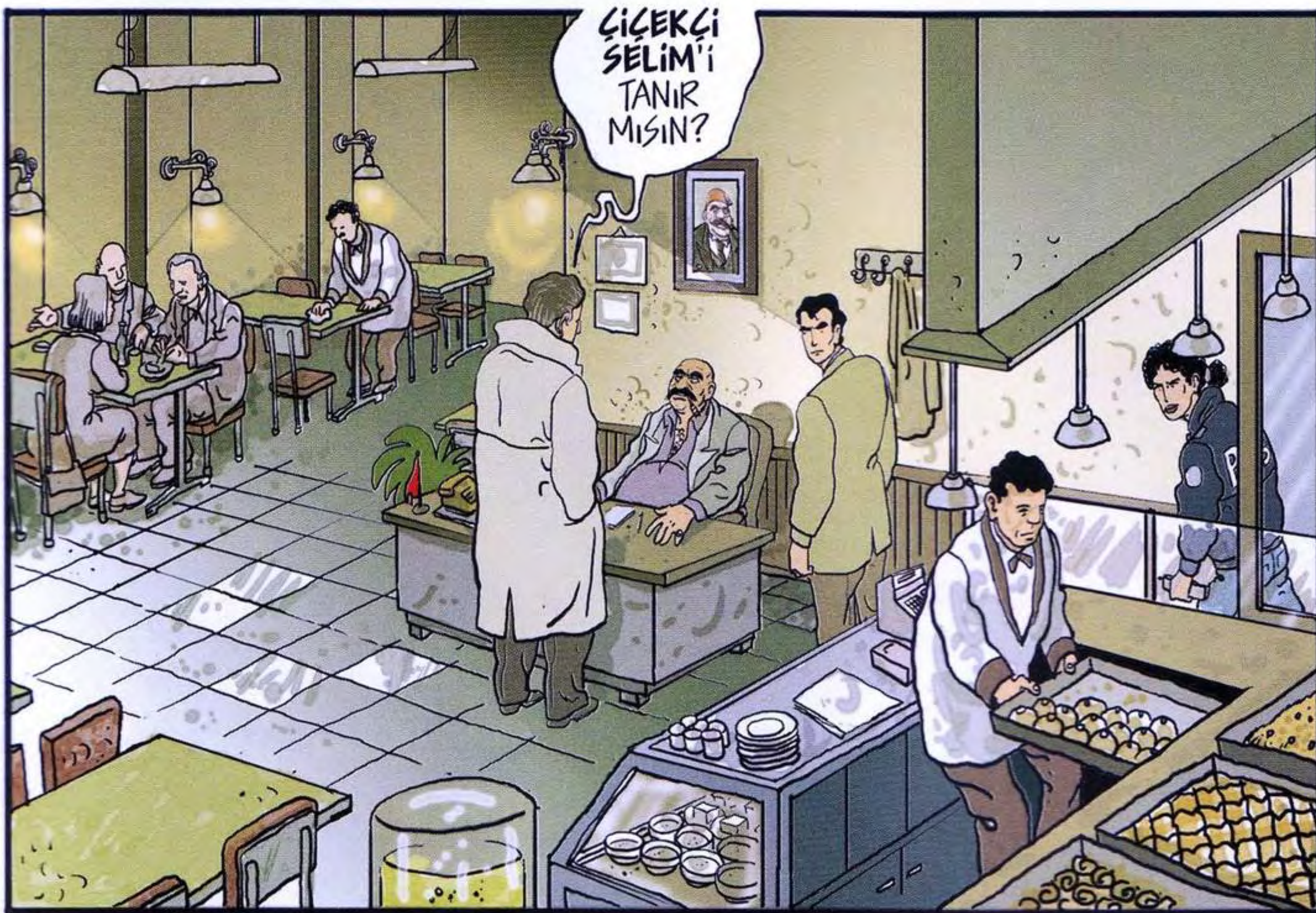
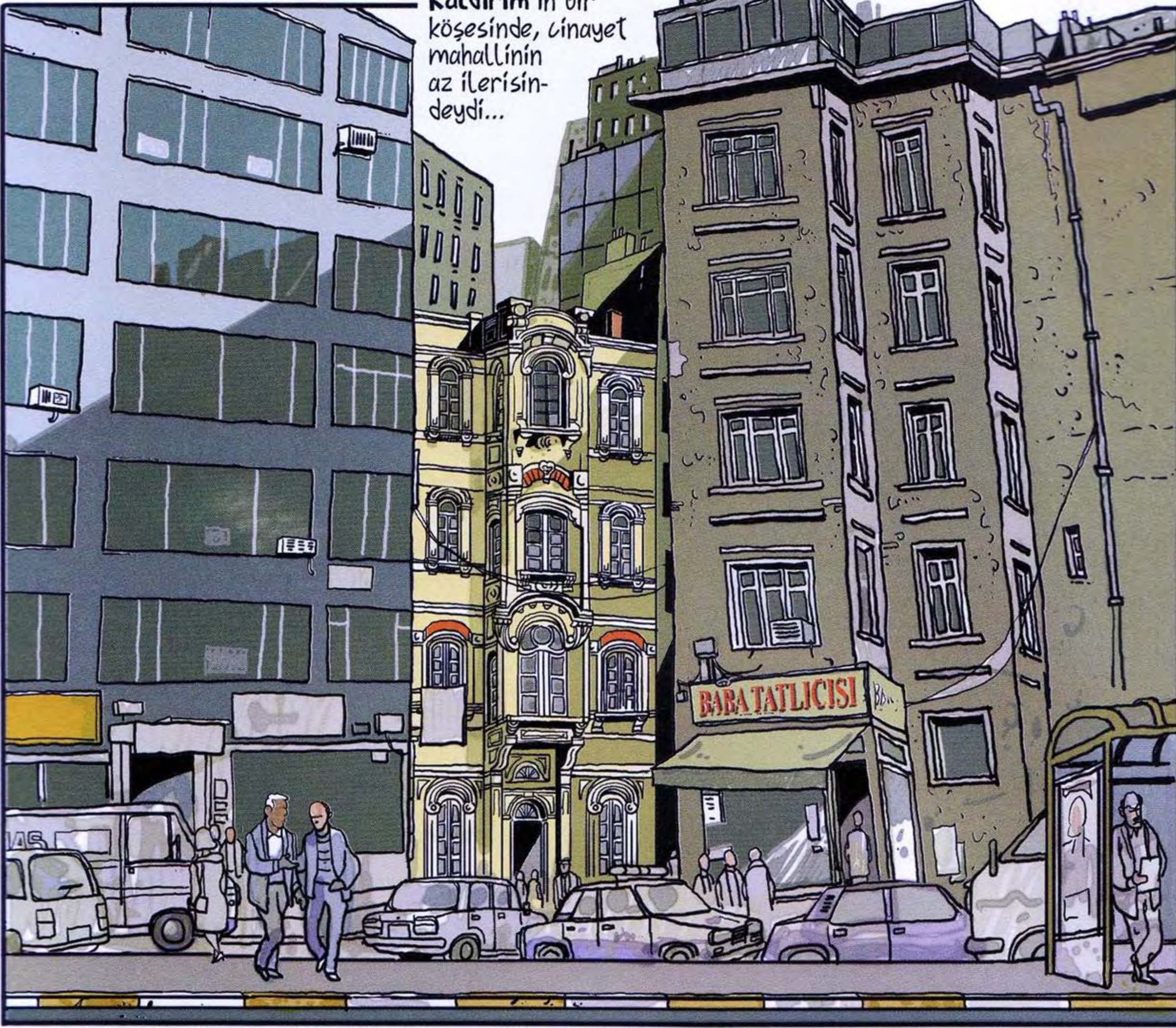

2. bölüm
**TATLICI
REMZİ**

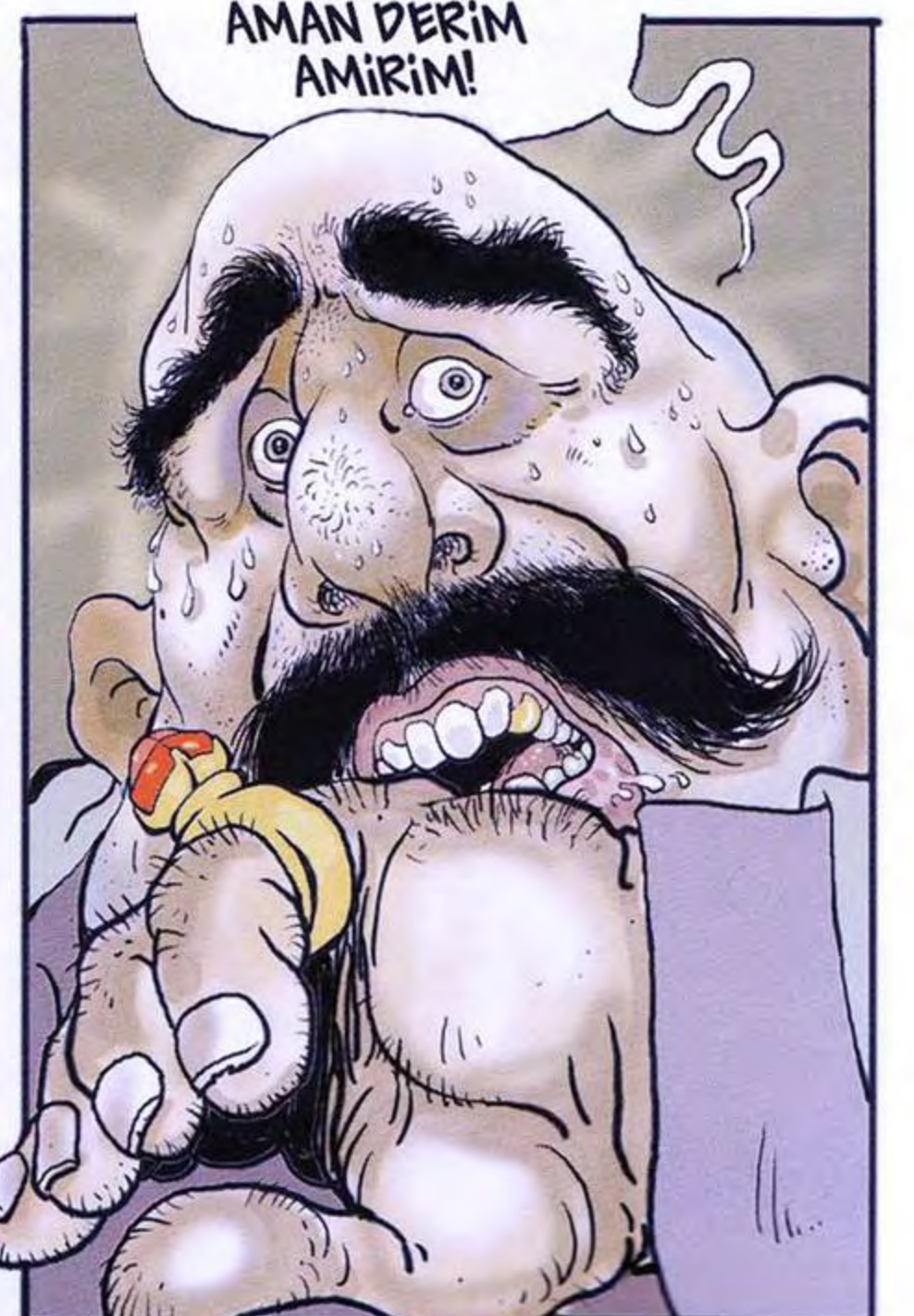
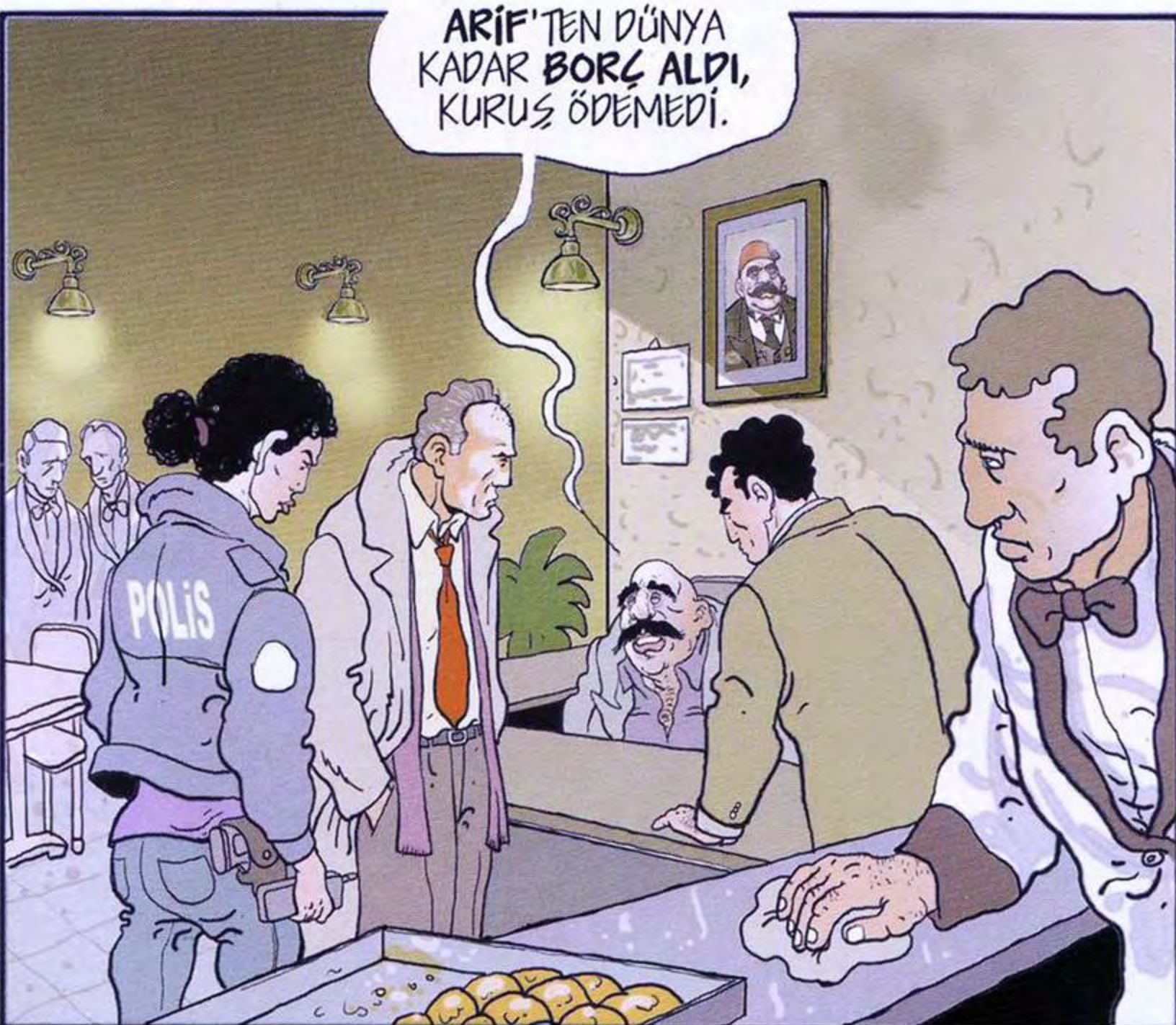
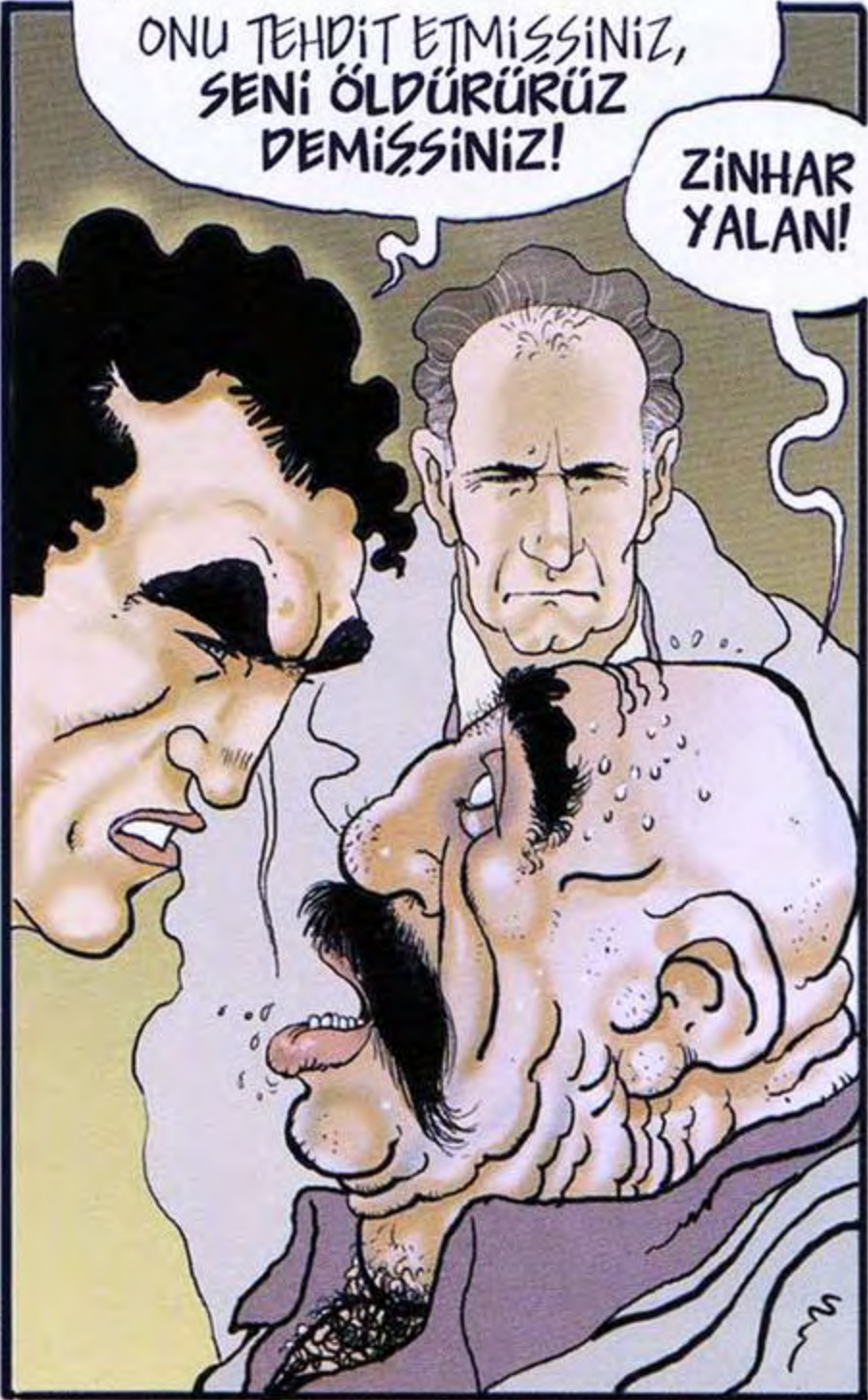
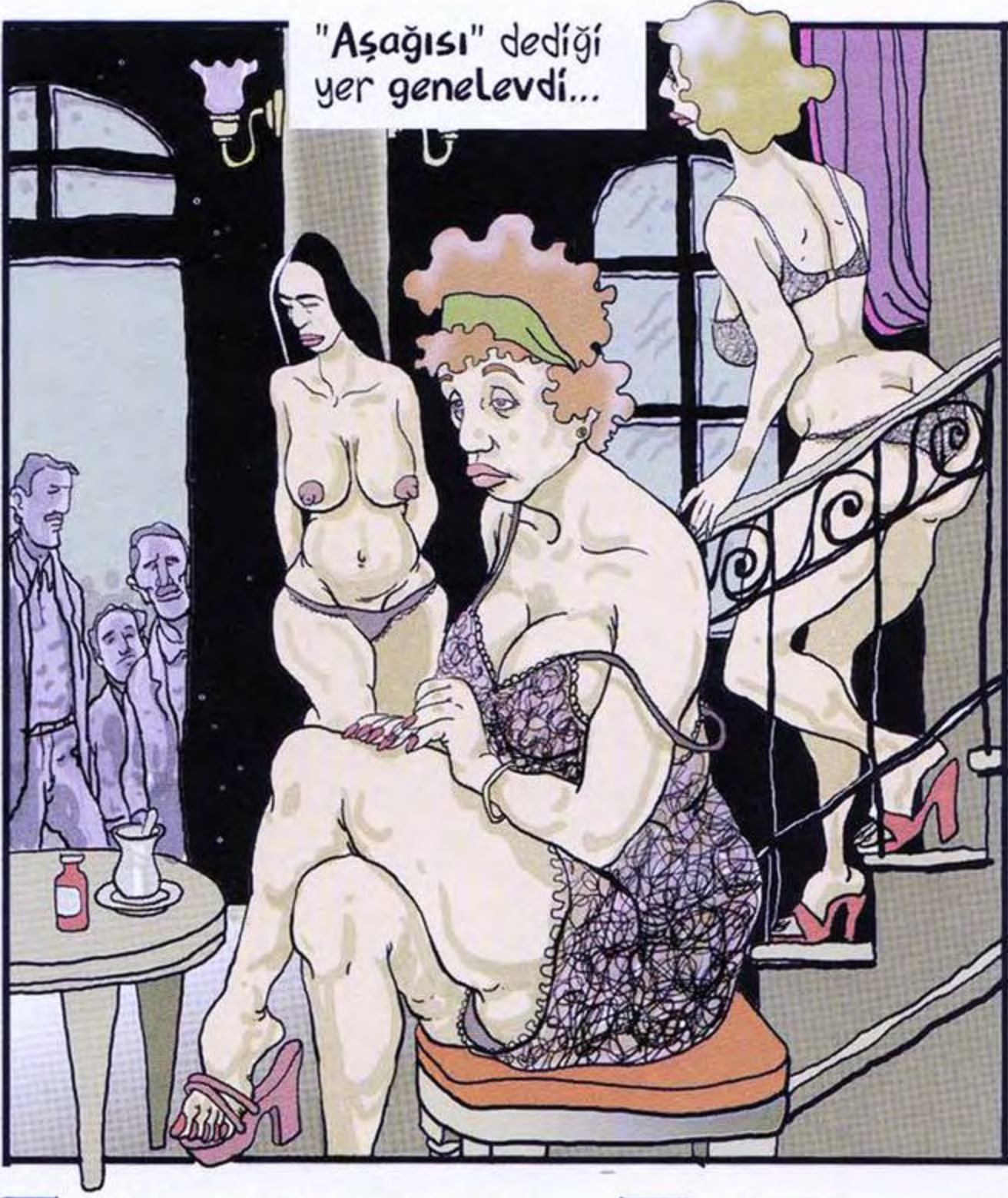

Tatlıcı Remzi'nin dükkanı Yüksek Kaldırım'ın bir köşesinde, Cınayet mahallinin az ilerisindedeydi...

VALLAHİ
BILLAHİ AMİRİM,
KUMAR DEDİYSEM
KENDİ ARAMIZDA
KÜÇÜK BİR OYUN...

YALAN
SÖYLEME
YAKARIM
...

Başkomser
Nevzat, Ali'nin
adamı hırpala-
masını zevkle
seyretti.

Adamın övünerek dostum
dediği Kivırcık Bedriye,
birlikte olduğu kadındı...
Birlikte(!) olduğu kadın
genelevde çalışıyordu...

Böyle, kalıbına bakıp da adam sanacağın
erkeklerin neden bu kadınları seçtiğini,
üstüne üstlük bir de bununla övündüğünü
hiç anlamamıştı...

AMAN, ASLANIM,
YİĞİDİM GELMİŞ.
KIZLAR! ÇATLAYIN,
BAKIN!
KOÇAM
GELDİ...

Genelevse
bir fahişenin
düşebileceği
en dip yerdirdi...

SANSILI
OROSPU,
N'OLACAK
AYOL!

VİZİTE
006

Araştırsan, bunların
mutlaka evde ayaklarını
yıkayan bir hanımları
vardır.
Ayaklarını bile yıkamayı
kabullenen bir kadında
bulmadığı başka
ne olabilir ki,
bunu en dipte
yaşayan
bir kadında
bulsun?

Güzellik ise bu tür ilişkilerde hiçbir zaman
öncelik değildi, bunların hiçbirisi tam olarak
bu sorunun cevabı olamazdı...

Hatırlıyordu, böyle külhan
bir dayısı vardı. Evde taş
bebek gibi karısı dururken,
kara kuru bir fahişeyi
yıllarca dost tutmuştu...

Şehvet mi, ustalık mı, oynaklık mı?
Bunlar çoğu kez evdeki kadından
istenen özellikler bile değildi.

KIVIRTMADAN
YÜRÜ
KIZ!

Bunun cevabı kırlılık, rezillik kötülüktü... İnsanı cezbeden buydu... Dünyaca ünlü bir manken bir röportajda şöyle demişti...

KÖTÜ İNSANLARI SEVİYORUM. ONLARLA BİRLİKTE OLMAK EĞLENCİLİ, HEYECAN VERİCİ. İYİLERİN HAYATI İSE SIKICI...

Sorunun cevabı buydu... Bunca yıl polislikten sonra anlamıştı. İnsanlar kötülüğün getirdiği heyecanı seviyorlardı...

SİZ BUNU MERKEZE GÖTÜRÜN! ALİ, SEN GİT SU KULÜPÇÜ ARIF DENEN ADAMI BUL. BEN DE GİDİP SU KIVIRCIK BEDRİYE İLE KONUŞAYIM...

BEN DE SİZİNLE GELEYİM Mİ AMİRİM?

TAMAM AMİRİM.

KIZIM, AŞAĞISININ NERESİ OLDUĞUNU ANLAMADIN MI? BU KIVIRCIK BEDRİYE DENEN KADIN GENELEVDE ÇALIŞIYORMUS. AMİRİM ORAYA GİDİYOR. SEN DE Mİ GENELEVE GİRECEKSİN?

GİRERİM.

BEN POLİSİM. POLİS GEREKEN HER YERE GİRER, ANLADIN MI ALİ BEY?

İLKAY HAKLI ALİ...

HAKLISIN İLKAY'CIĞIM. POLİS GEREKTİĞİNDE HER YERE GİREBİLMELİ...

AMA BU SEFER OLMAZ, TAKTİK OLARAK OLMAZ. BU TÜR KADINLARI İYİ TANIRIM, SENİ YANIMDA GÖRÜRLERSE POLİS OLDUĞUNU DÜŞÜNMEZLER...

ONLARIN DIŞINDA KALAN KADINLARIN TEMSİLCİSİ OLARAK GÖRÜRLER, EZİKLİKLERİ İNADA DÖNÜŞÜR, ASLAN KESİLİRLER...

BEN İŞE ONLARI SİNDİRMEK İSTİYORUM. PANİĞE KAPILAN SUÇLU HEMEN ÇÖZÜLÜR, BUNU BİLESİN. BENİ ANLADIN MI POLİS İLKAY?

ÇOK İYİ ANLADIM AMİRİM...

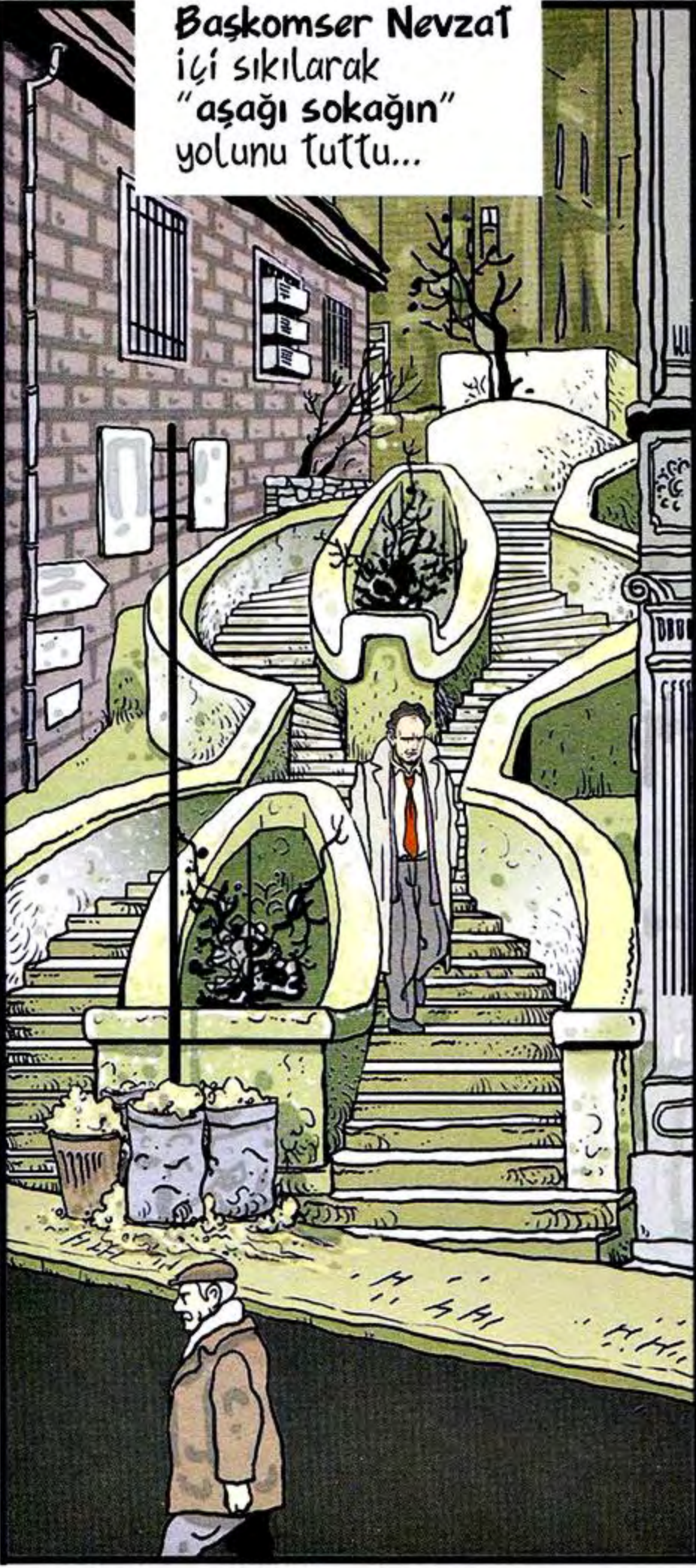
POLİS İMDAT 155

www.iem.gov.tr 155@iem.gov.tr

3. bölüm
KIVIRCIK
BEDRİYE

Başkomser Nevzat
içerisi sıkılarak
"aşağı sokağın"
yolunu tuttu...

Mesleğe atıldığı ilk
yıllarda bir dönem ahlak
zabıtasında çalışmıştı.
Dünyanın en ağır işçileri, o
zamanlar Abanoz Sokağı'nı
mesken tutmuşlardı.
(Bugünün Halas Sokağı.)

Abanoz Sokağı'nın lumbalı evleri o
günlerde epey renkliydi... (Acaba o gün-
leri nostalji mi renkli hatırlatıyordu?)

ilk zamanlar
yabancı uyrukluların
talepleriyle bu evler
oluşmuştu...

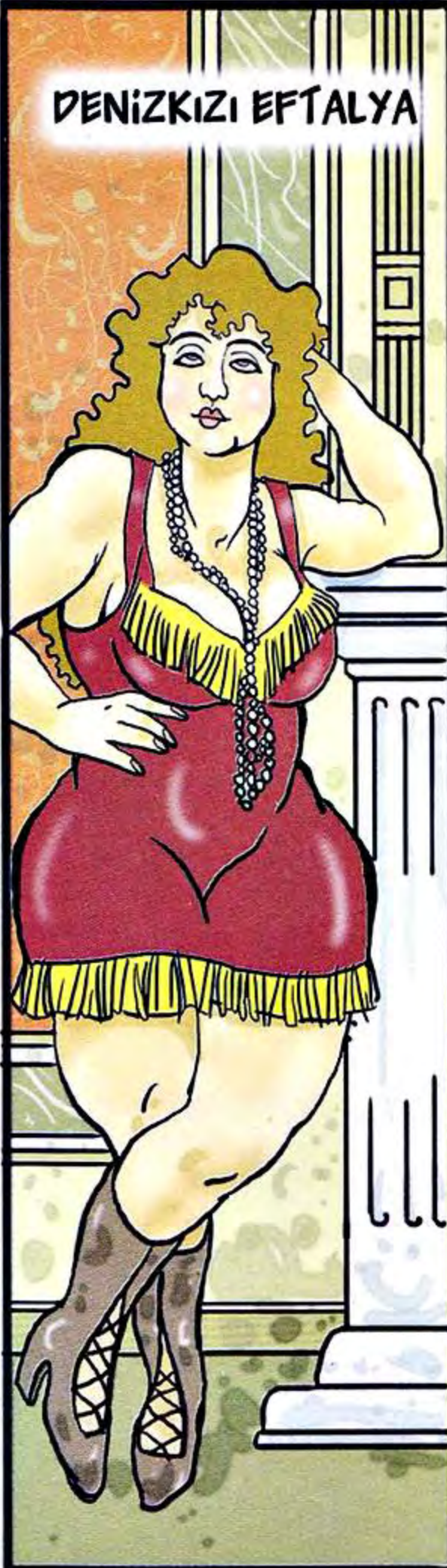

Yetiştirdiği dönemlerde, kapatıldıkları halde hala gizli gizli çalışan evler
vardı Abanoz Sokağı'nda. O zamanki ünlü mamaların bir kaçını hatırladı...

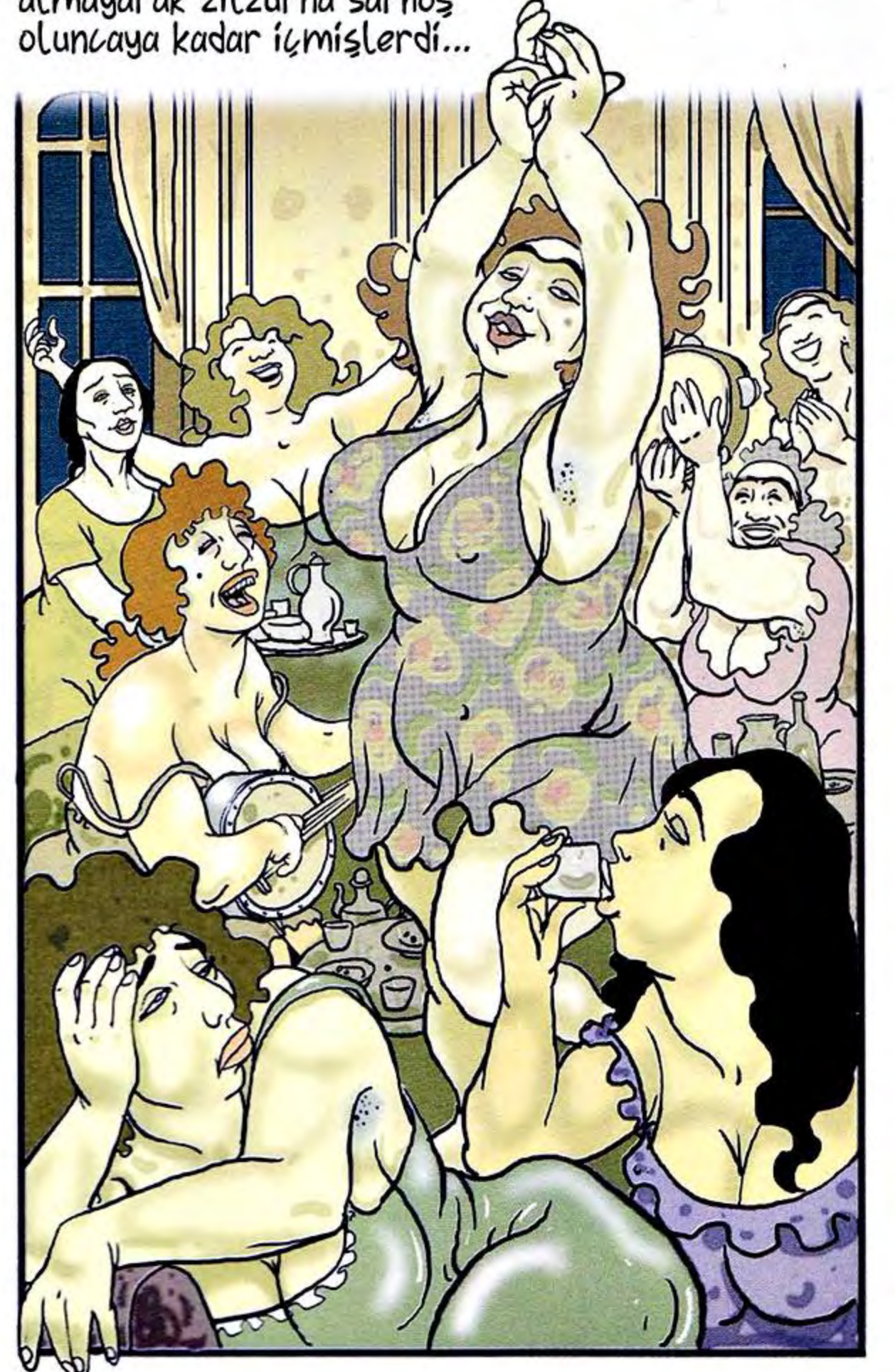
KADILLAK NERMİN

KLEOPATRA KAÇI

DENİZKIZI EFTALYA

25 Şubat 1964 gecesi, kapatılan "Kiralık Kızlar"
sokağının kadınları, 45 yıllık "Abanoz" günlerinin
son gününü **matem günü** ilan etmişler, müşteri
almayarak zılzurna sarhoş
oluncaya kadar içmişlerdi...

Önce bu evlere göz yuman **Osmanlı Hükümeti**, sonra sağlık nedenleriyle denetim altına almak istemişti. **Yabancılar** "hak ve özgürlüklerinin" kısıtlanacağını ileri sürerek buna karşı çıkmışlardı...

AH MONŞER AH, İLKEL KAFALILAR BİZİ BU LATİF ŞEYLERDEN MAHRUM ETMEYİ DÜŞÜNÜYORLAR-MIŞ...

OH! MÖŞYÖ, SİZ BENİ KORURSUNUZ DI Mİİ?

MADAM, BİLESİNİZ BEN EMRİNİZE AMADEYİM...

Yabancılar bu çıkışı **Kapitülasyon** hükümlerine dayanarak yapmışlardı. Zamanın **Osmanlı Hükümeti** de geri adım atmıştı...

YAPACAK BİR ŞEY YOK PAŞA HAZRETLERİ.

ALLAH ALLAH! KOŞKOCA OSMAN-I ALİYE BİR KERHANEYİ BİLE KAPATAMAYACAK KADAR BİÇARE HALDE MİDİR?

Başkomser Nevzat hüzünle güldü... Yıllar sonra, "zina" yasası çıkarmak isteyen **Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti**, bu kez de yabancıların, AB yasalarına dayanarak hak ve özgürlükler kısıtlanacak tepkileri nedeniyle geri adım atmıştı...

İNSAN "TARİH KÖTÜ TEKERRÜRLERDEN İBARETTİR." DİYE DÜŞÜNÜYOR...

Düşündü... Acaba devlet eliyle "ev" açan başka ülke var mı diye? Herkesin "tuu kaka" diye başını çevirdiği bu evler acaba **cinsel töreleri acımasız olan** toplumlarda önemli bir "sibop" aracı mıydı?

GALİBA YİNE TÖRE ZİNAYETİ AMİRİM...

Sosyal nedeni ne olursa olsun **sokağa düşen kadınlar**, sokağa düşen bir **çiçek** gibi onu hep hüznünlendirmişti. Aklına bir şiir düştü...

Solar güneş ışıği çiçekli basmalarda Boyanır efkarlı yüzler ağır ağır Kalçaları çürük içinde kötü kadınlar Unutulmuş türküler söyler hafiften Basık tavanlı odalar aydınlanır Abanoz Sokağı'nda akşam olmaktadır **Ümit Yaşar Oğuzcan**

Başkomser Nevzat, genelev sokağının girişindeki bekçiye kimliğini gösterip, **Kıvrık Bedriye**'nin çalıştığı evi sordu.

SOKAĞIN BAŞINDAKİ EV AMİRİM.

Başkomser Nevzat, ilk deneyimini yaşamaya gelmiş, yüzü sivilceli liseli çocuklardan, müzmin bekarlara, karısı cinsel ilişkiden soğumuş geçkin amcalara, paraları olmadığı için göz banyosuyla yetinen baldırı çıplaklara kadar her yaştan erkeğin şehvetle kıpırdandığı kalabalığın içine daldı...

Kivircık Bedriye'nin çalıştığı evin kapısının önü de ötekiler gibi hıncahınç doluydu.

Yetinmeyip, yüzlerine seksi bir ifade verip, göğüslerini, bacaklarını gösteren yarı çıplak hayat kadınları görülmüyordu...

Cam kapıdan bakınca, küçük salonda, ete susamış müşterilerine davetkar bakışlar atan...

HADI BEYLER!
BU KADAR
BAKMAK YETER,
ŞİMDİ İCRAAT
ZAMANI...

İSTE BENİM
ERKEĞİM GELDİ!
GEL KOZACIĞIM GEL!
PARLAK CELİLE'N SENİ
BEKLİYOR, HADI ODAMIZA
ÇIKALIM...

KUSURA BAKMA,
AMA BEN
KIVIRCIK BEDRİYE'Yİ
ARIYORUM...

KIVIRCIK
BEDRİYE
BUGÜN
ÇALIŞMIYOR.

SEN PARLAK
CELİLE'YE GEL,
PİSMAN
OLMAZSIN.

BANA
KIVIRCIK
LAZIM.

NE LAF ANLAMAZ
ADAMSIN YAHU!
ANLAMİYOR MUSUN
AYOL, KADIN AYBAŞILI,
İŞİNİ BİZ GÖRELİM!

POLİS
...

!!

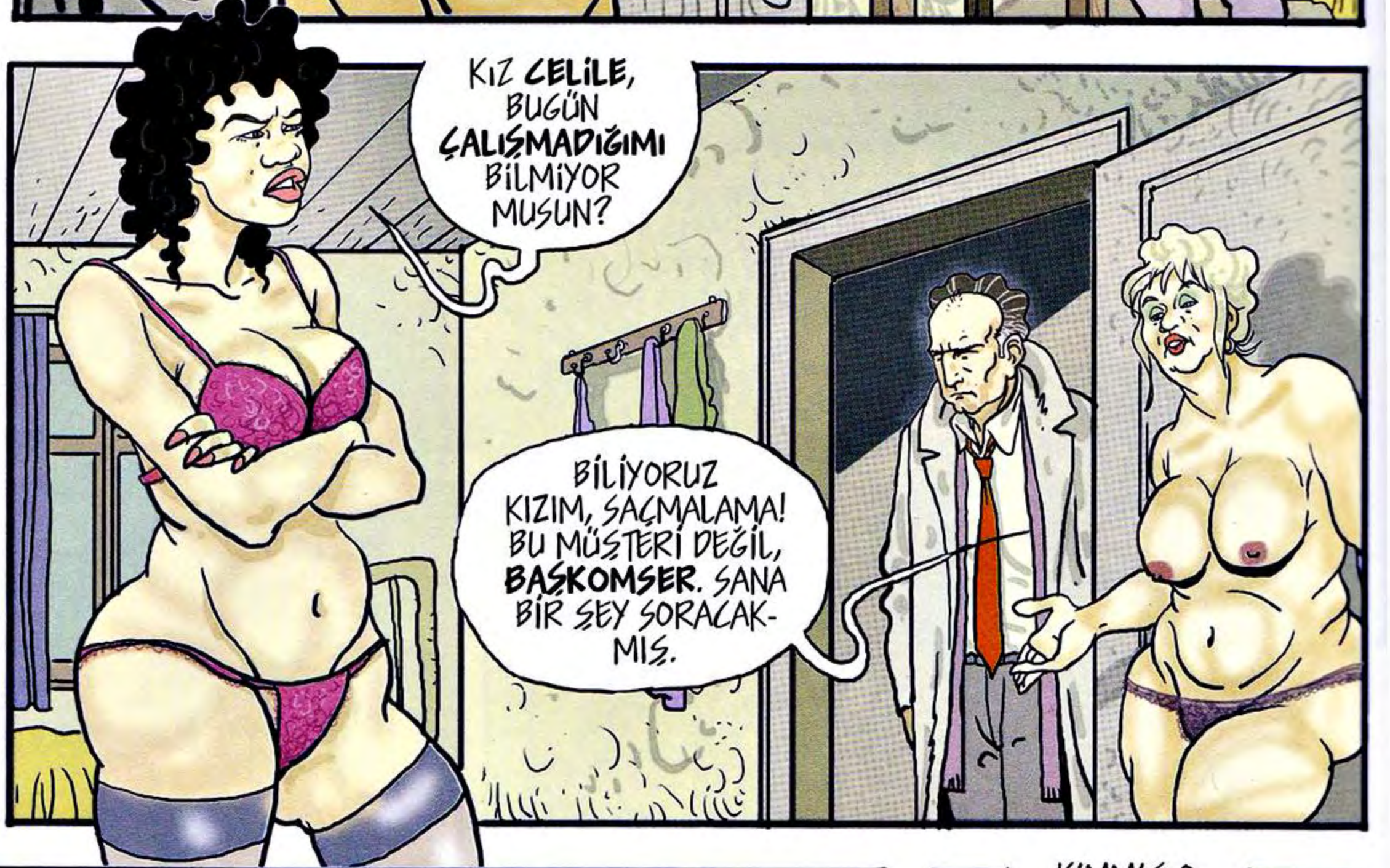
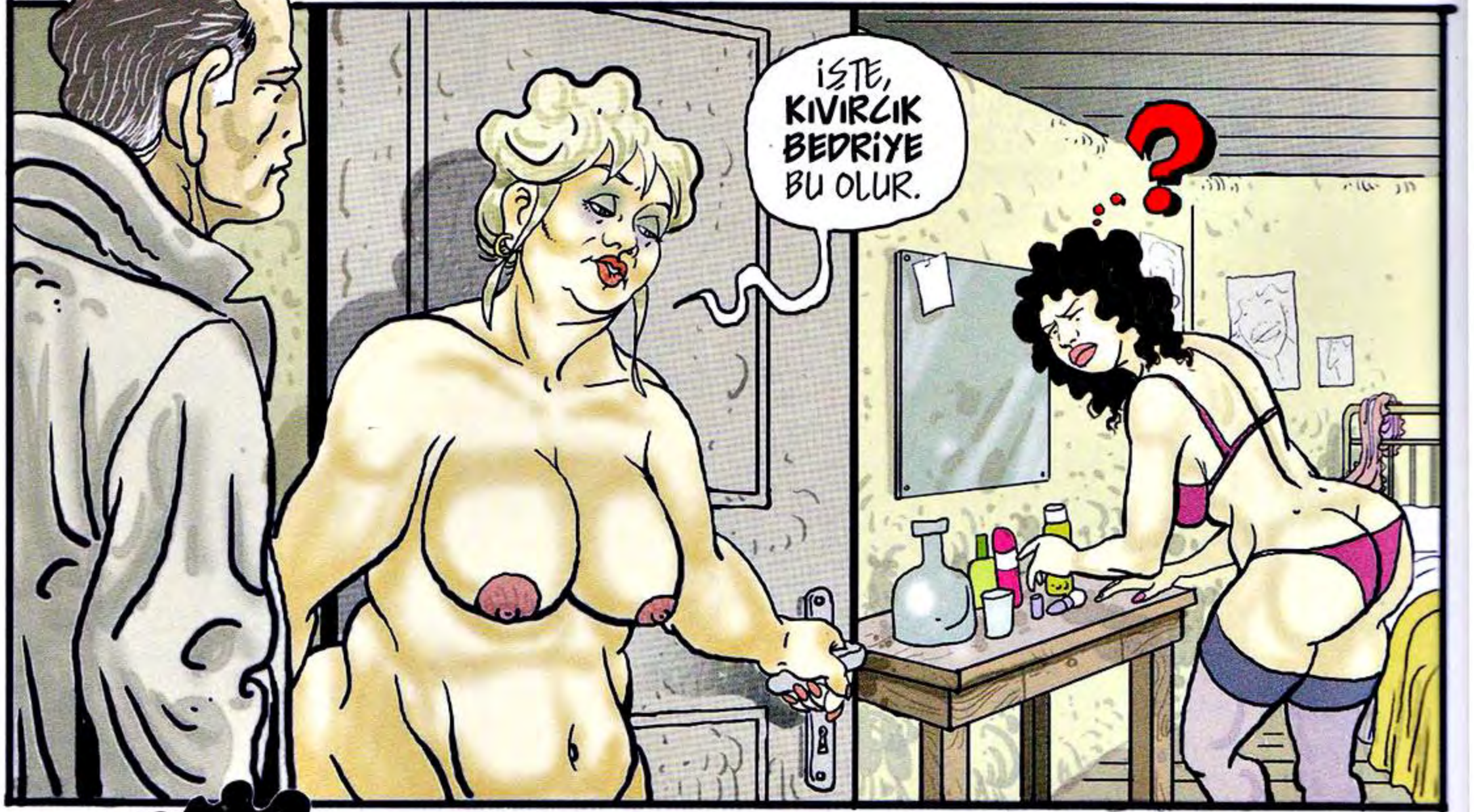
BUYURUN
BAŞKOMSERİM,
NE İÇİN ARAMISTINIZ
KIVIRCIĞI?

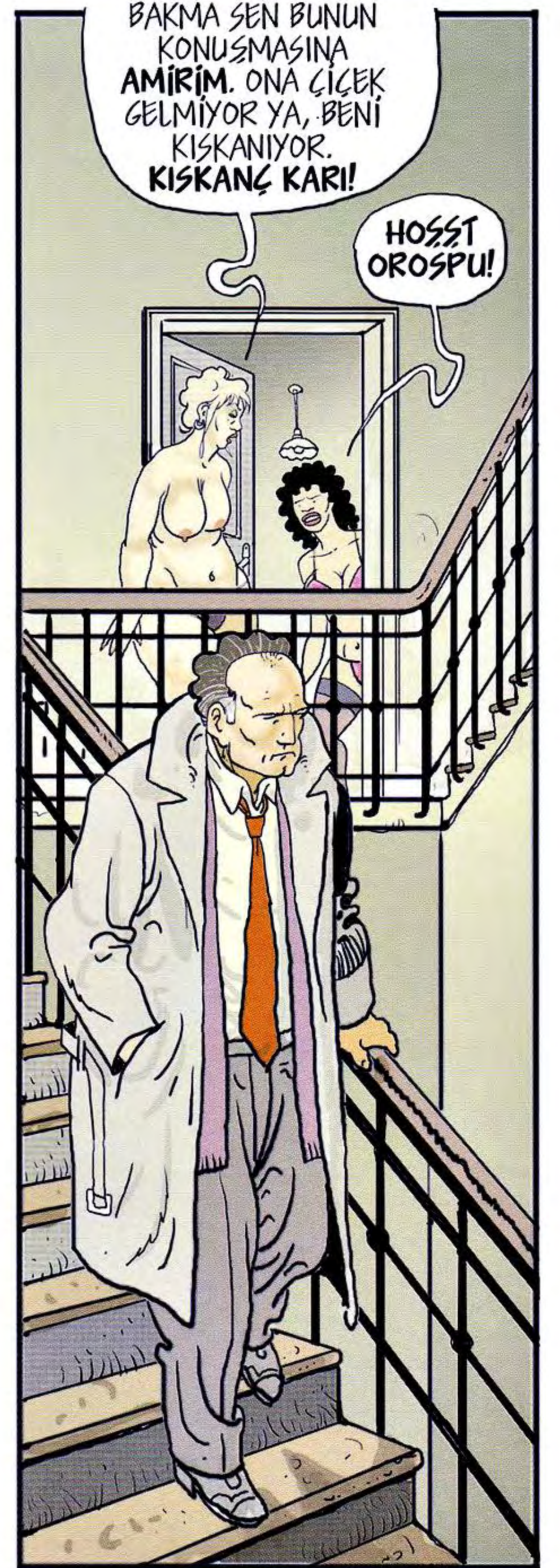
ONA
BİRİKİ
SORUM
VAR.

Patroniçe mama,
Başkomserin
laubali olmaya-
cağını anlamıştı...

KIZ
CELİLE,
BAŞKOMSERİMİ
KIVIRCIĞIN ODASINA
GÖTÜRSENE!

BUYURUN
BAŞKOMSERİM,
BURDAN.

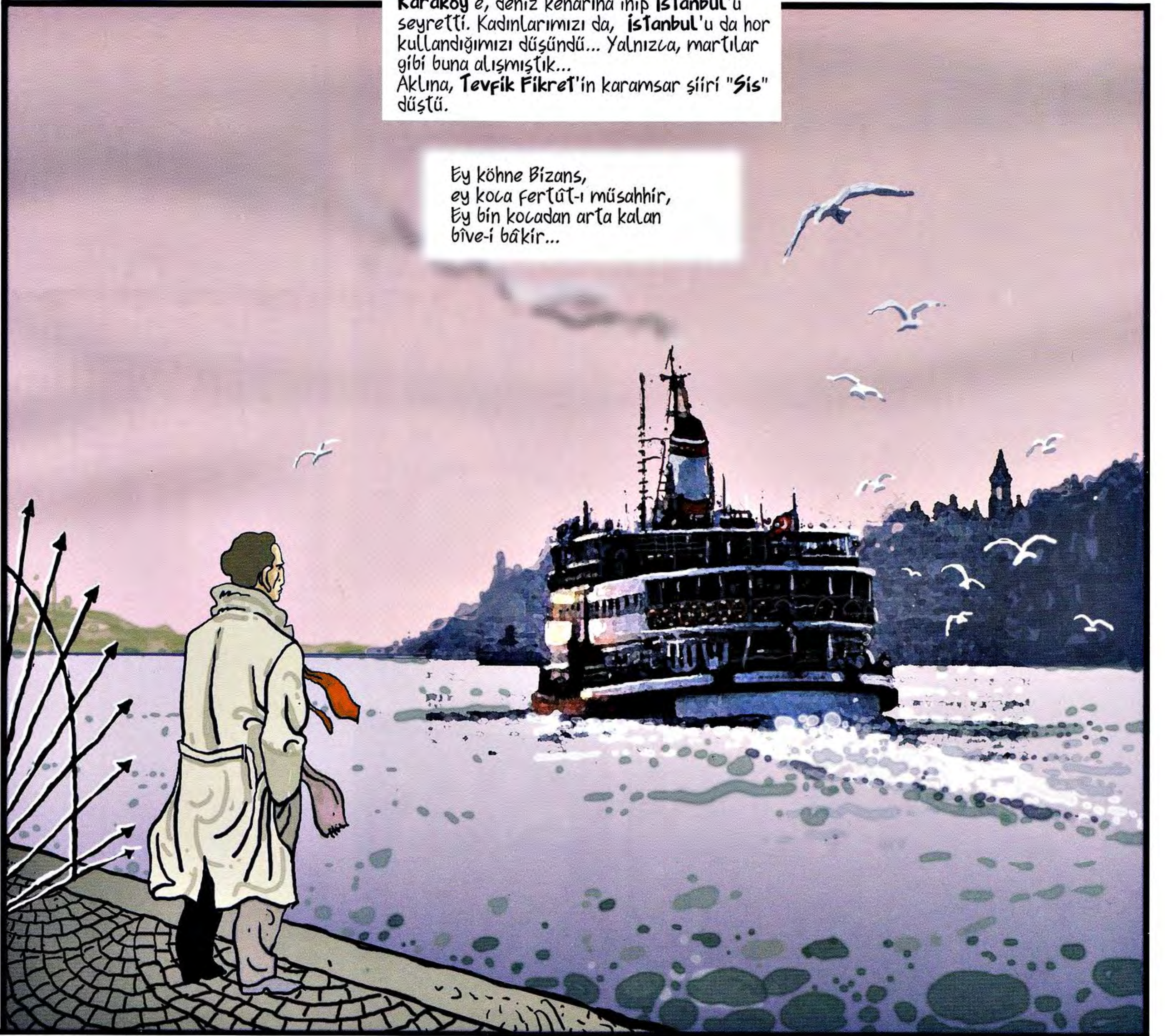
Kadınların çekilmesi üstüne vazife değildi. Başkomser Nevzat için önemli olan Tatlıcı Remzi'nin doğru ifade vermiş olmasıydı.

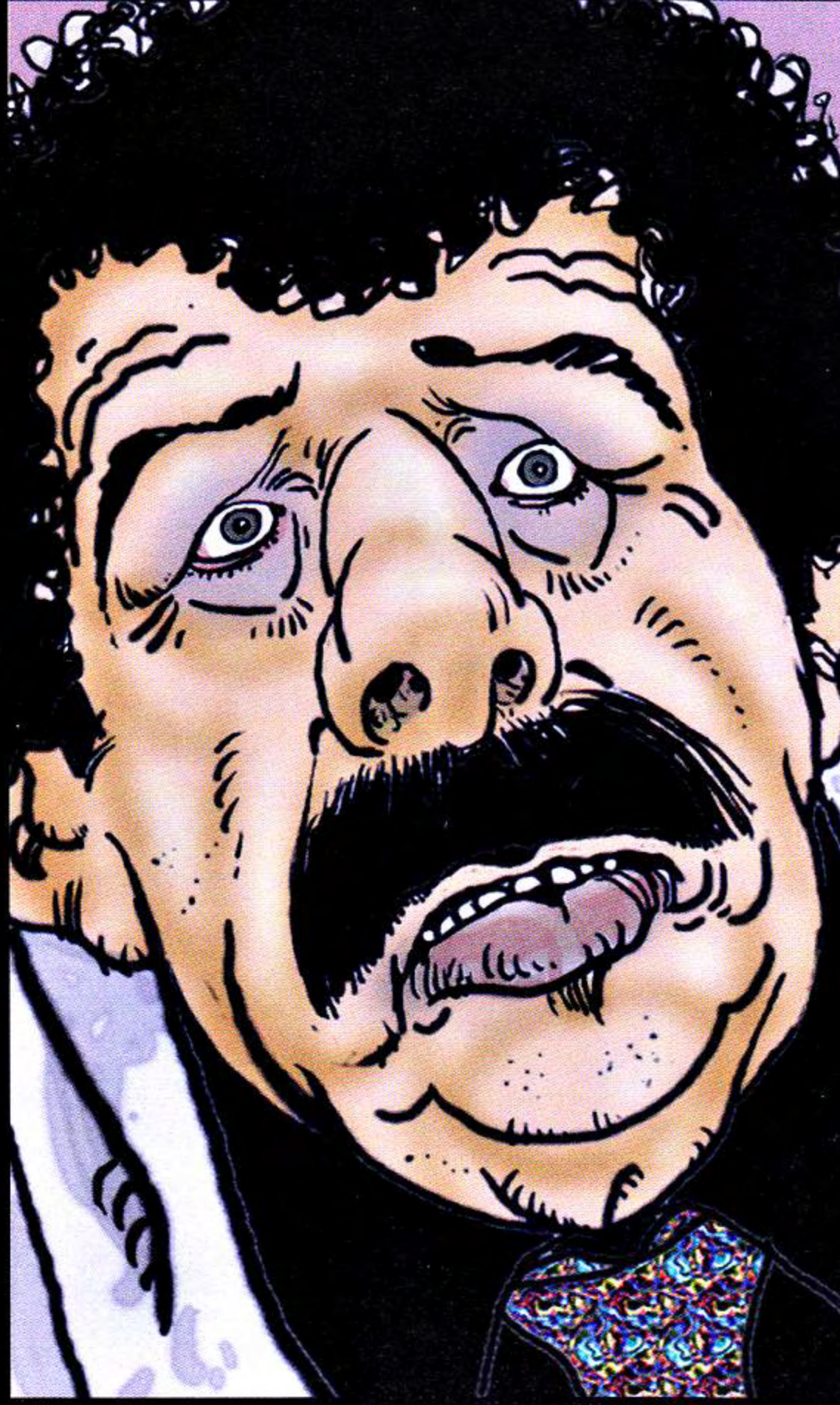
Genelevin sokağından çıkınca havasız kalmış gibi derin bir nefes aldı... Suça, kirliliğe, meslek duyarsızlığıyla bakmayı bir türlü becerememişti.

Karaköy'e, deniz kenarına inip İstanbul'u seyretti. Kadınlarımızı da, İstanbul'u da hor kullandığımızı düşündü... Yalnızca, martılar gibi buna alışmıştık... Aklına, Tevfik Fikret'in karamsar şiiri "Sis" düştü.

Ey köhne Bizans,
ey koca fertüt-i müsahhır,
Ey bin kocadan arta kalan
bive-i bâkir...

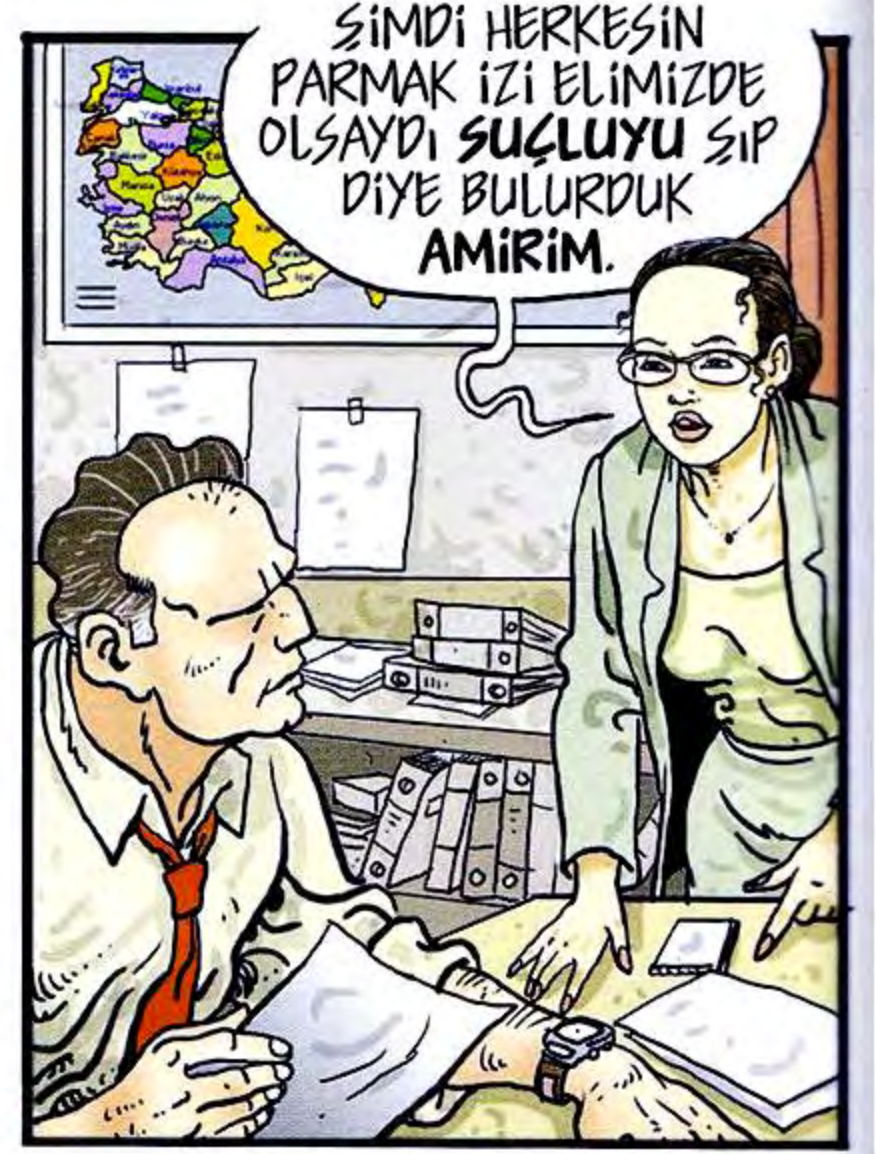
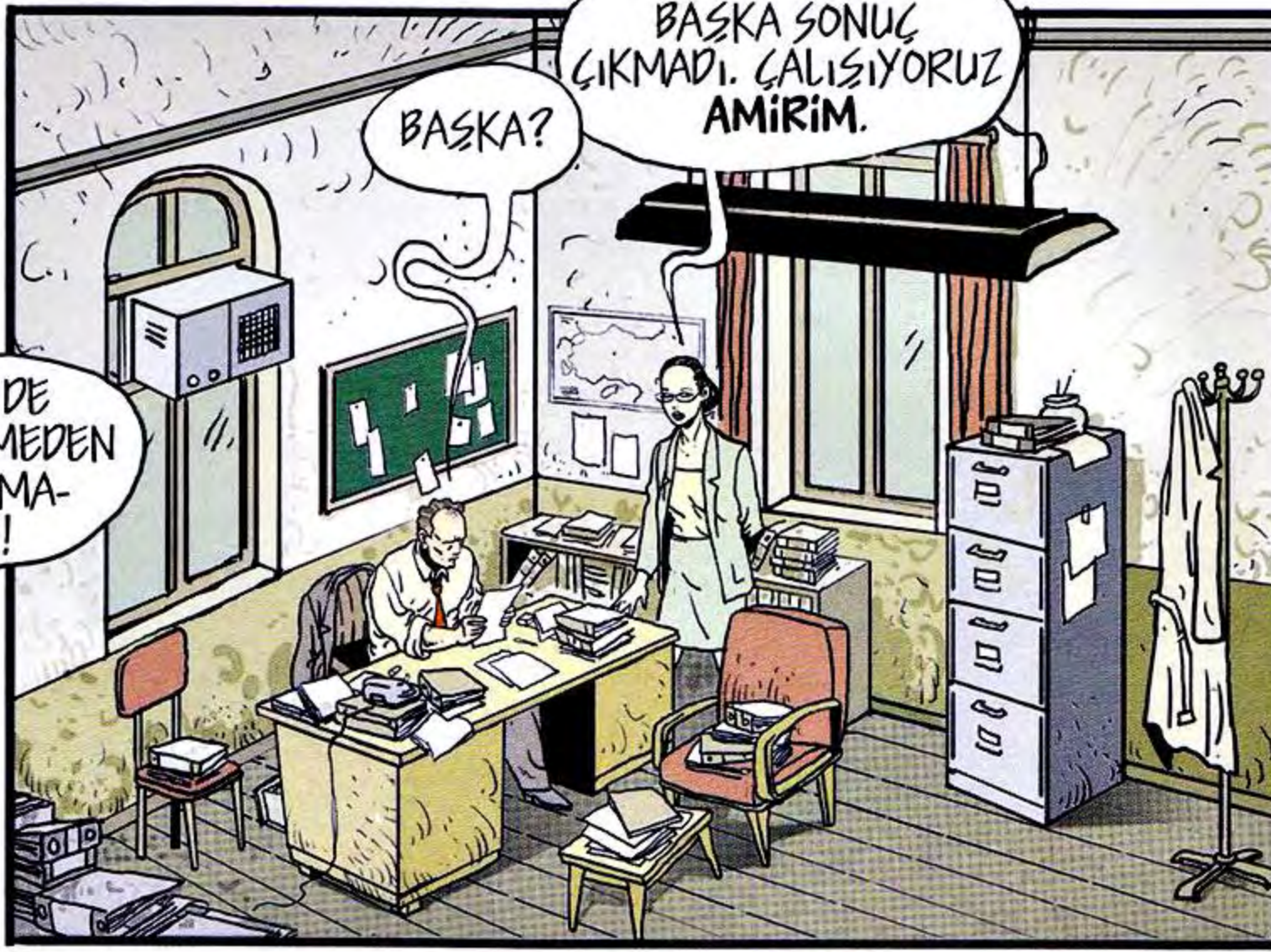
4. bölüm
KULÜPÇÜ
ARİF

Başkomser Nevzat genelevden merkeze döndüğünde cinayet mahallinde bulunanlar çoktan laboratuvara gönderilmiş, çalışmalar başlamıştı.

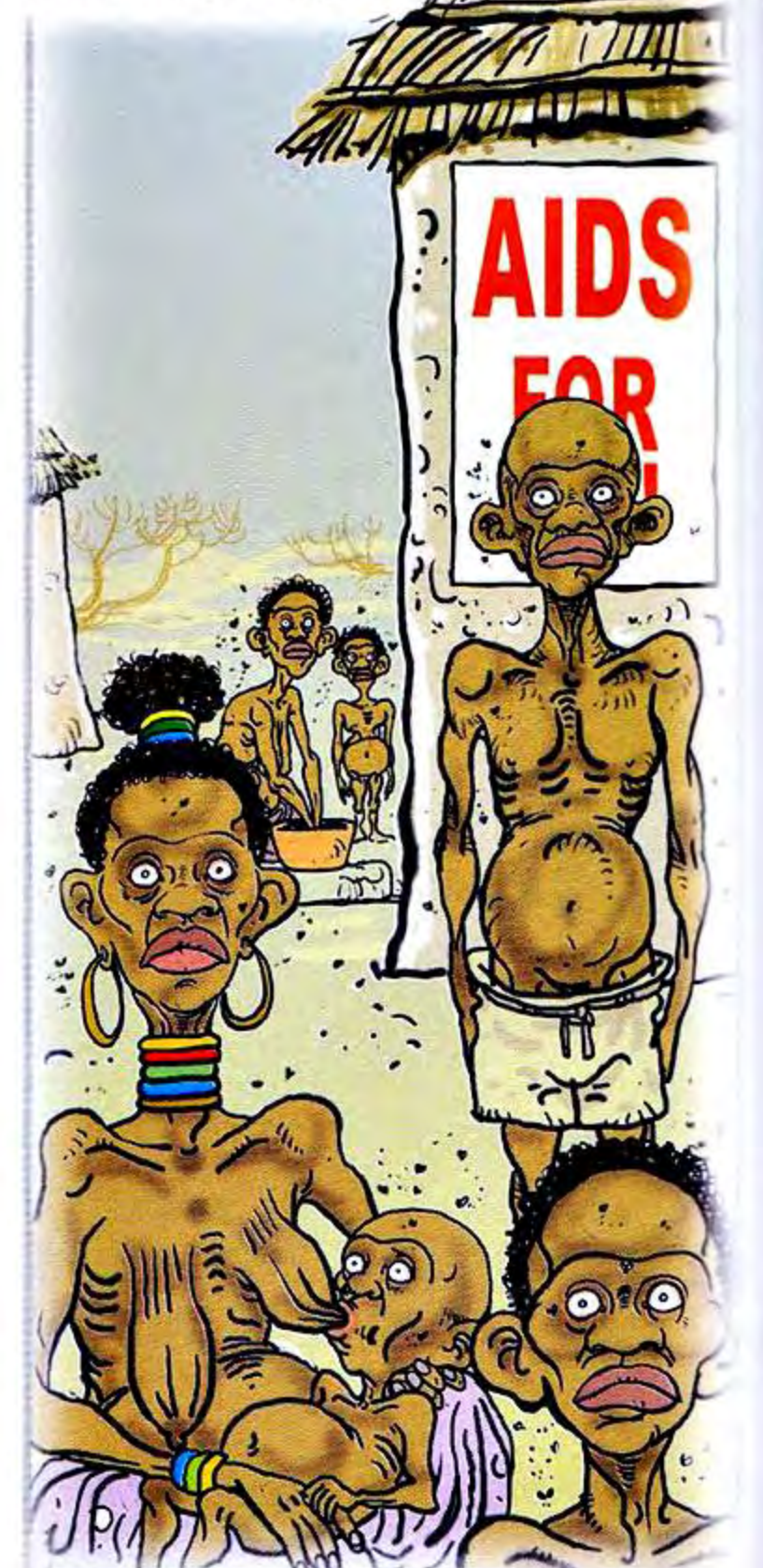
YİNE DE ALİ GELMEDEN BIRAKMAYIN!

Bu doğru olsaydı polisin son teknolojiyle çalıştığı Amerika'da suç rekoru kırılmaz, okul katliamları yaşanmazdı...

19. yüzyılda bilim her konuda cosunca insanlar artık dünyada açlık, savaş, hastalık olmaz, diye düşünmüşlerdi. 20. yüzyıla gelindiğinde dünya iki büyük savaşla kan gölüne dönmüş, bu savaşlarda bilimin keşfettiği kimyasal gazlar kullanılmış ve yine atomu parçalayan bilim bu kez de ondan bomba yapıp insanların tepesine atmıştı...

Günümüze geldiğinde koskoca kıtalar açlıktan kırılırken, "hasta insanla" bilimadamlarının onlar için bulduğu ilacın arasına dev holdinglerin acımasız kar hırsları girmişti...

AMA İNANIN,
SİZDEN TALEP ETTİĞİM
BİLGİSAYAR PARÇALARI
GELİNCE İSİMİZ ÇOK
DAHA KOLAYLASACAK
AMİRİM.

BÜTÇE
ZEYNEP,
BÜTÇE.

AH, EVET,
HAKLISINIZ,
BÜTÇEYİ ZORLA-
MAMAK GEREKİR
AMİRİM.

Zeynep, annesiz babasız, yetimhanede
büyüyen ALİ'nin tersine kalabalık, orta halli
bir aileden gelmişti. Onun, bölümünü geliştir-
mek için bitmeyen taleplerini ancak böyle
durdurabiliyordu. Sıkı aile bütçesi gelene-
ğinden gelen Zeynep'e bütçe dendi mi akan
sular dururdu...

Zeynep, aceleyle çıkarken ALİ'ye selam vermemişti.

Aptal aşıklar birbirlerine aşık
olduklarının farkında değillerdi.
Hele ALİ "aşkına" bile öfkeliydi.

NE
O, YİNE
KÜS MÜSÜ-
NÜZ?

BIRAK AMİRİM,
KENDİNİ BEĞENMİŞ
MEKTEPLİNİN BİRİ,
N'OLACAK...

BU MEMLEKETİN
POLİS SORUNLARI BELKİ DE
ALAYLILARLA MEKTEPLİLER
YER DEĞİŞTİRDİKLERİNDE
ÇÖZÜMLENİR...

OLUR
MU
AMİRİM.

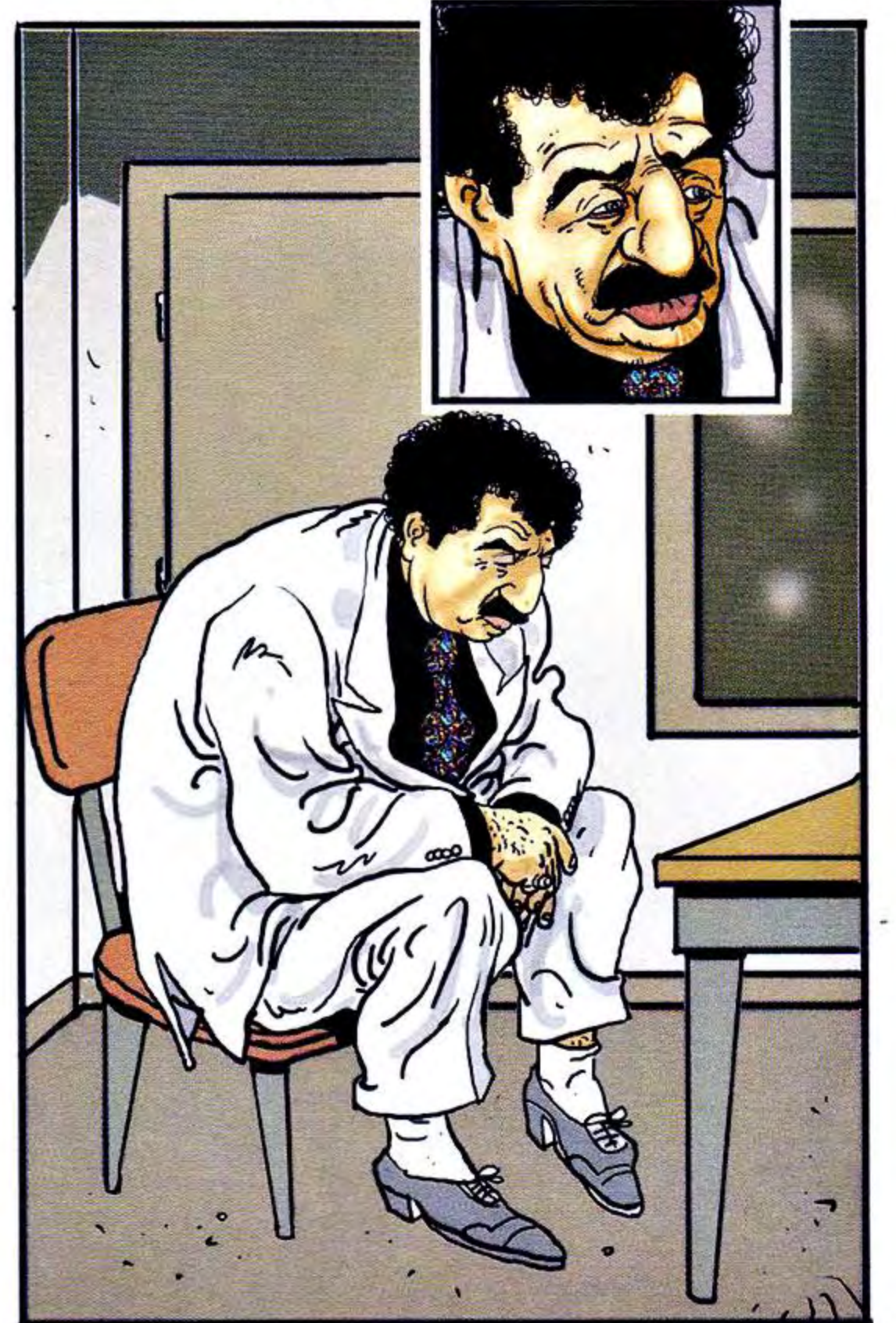
SİZİN
SOKAKLARDA
EDİNDİĞİNİZ TEL-
RÜBELER MEKTEPTE
ÖĞRETİLEBİLİR
Mİ?

BELKİ...
AMA BİLİM DE
SOKAKTA
ÖĞRENİLİYOR...
EE, NE YAPTIŒ SÜ
ARİF'İ?

KULÜPÇÜ ARİF'İ
GETİRDİM AMİRİM.
CUMARTESİ AKŞAMI
EVDEYDİM, DİYOR AMA
ŞAHİDİ YOK.
ALDIM GELDİM...

İYİ
YAPMISSIN.
SÜ HERİFİ
BİR DE BEN
GÖREYİM.

NE DERSİN ?

OLUR AMİRİM ...

İYİ POLİS
KÖTÜ POLİS
OYUNU BU
HERİFTE
TUTAR...

TAMAM.
AMA BU KEZ
"KÖTÜ" BEN
OLACAĞIM.

SEN KÖTÜ
OLACAĞIM DİYE İSİN
DOZUNU KAÇIRIYORSUN.
GEÇEN SEFER SUÇLUYU
ÖYLE KORKUTTUN Kİ
ADAMI PSİKOLOĞA
GÖNDERDİK.

AMA
AMİRİM ...

TAMAM!
TAMAM!
İTİRAF EDİYORUM!
GÖZÜNÜN YAĞINI
YİYİM AMİRİM,
HER ŞEYİ BEN
YAPTIM! BEN İTİN
BİRİYİM, REZİL, ALÇAK
DOLANDIRICININ
BİRİYİM!

AMASI
MAMASI YOK!
BU KEZ KÖTÜ
BENİM...

İYİ DE
AMİRİM SEN
İSTESEN DE
KÖTÜ
OLAMIYOR-
SUN Kİ...

SÖYLE!
NEDEN
ÖLDÜRDÜN
SELİM'İ!

İSTE, DAHA BASTAN
OLMADI. BİR KERE
SORGUYA "ULAN İT!" DİYE
BASLAYACAKTIN.

NE SELİM'İ,
NE CİNAYETİ
ABİ?

BIRAK MAVAL
OKUMAYI! TATLICI REMZİ
HER ŞEYİ ANLATTI!
SELİM'İN SANA BORCU
VARMIS, OĞLAN PARAYI
VERMEYİNCE...

VALLAHİ
YALAN
ABİCİĞİM ...

BEN CİNAYET
İSİNE BULASMAM.
REMZİ YAPTIYSA BİLMEM,
AMA ALLAH KURAN
ÇARPSIN Kİ BEN KİMSEYİ
ÖLDÜRMEDİM...

PEKİ
BU BORÇ
HİKAYESİ
NE?

BORÇ
DEDİĞİN
BİRİKİ BİN
DOLAR, BUNUN
İÇİN ADAM
ÖLDÜRÜLÜR
MÜ?

HEM SELİM'LE
ANLAŞMIŞTIK.
KERHANEDEKİ BİR KARI-
DAN ALACAĞI VARMIS.
ÖDEYECEKTİ BORCUNU.

BELKİ
DE...

SELİM'İ REMZİ
ÖLDÜRMÜŞTÜR
AMİRİM. SUÇU DA
ARIF'IN ÜZERİNE
ATMAYA ÇALIŞI-
YORDUR...

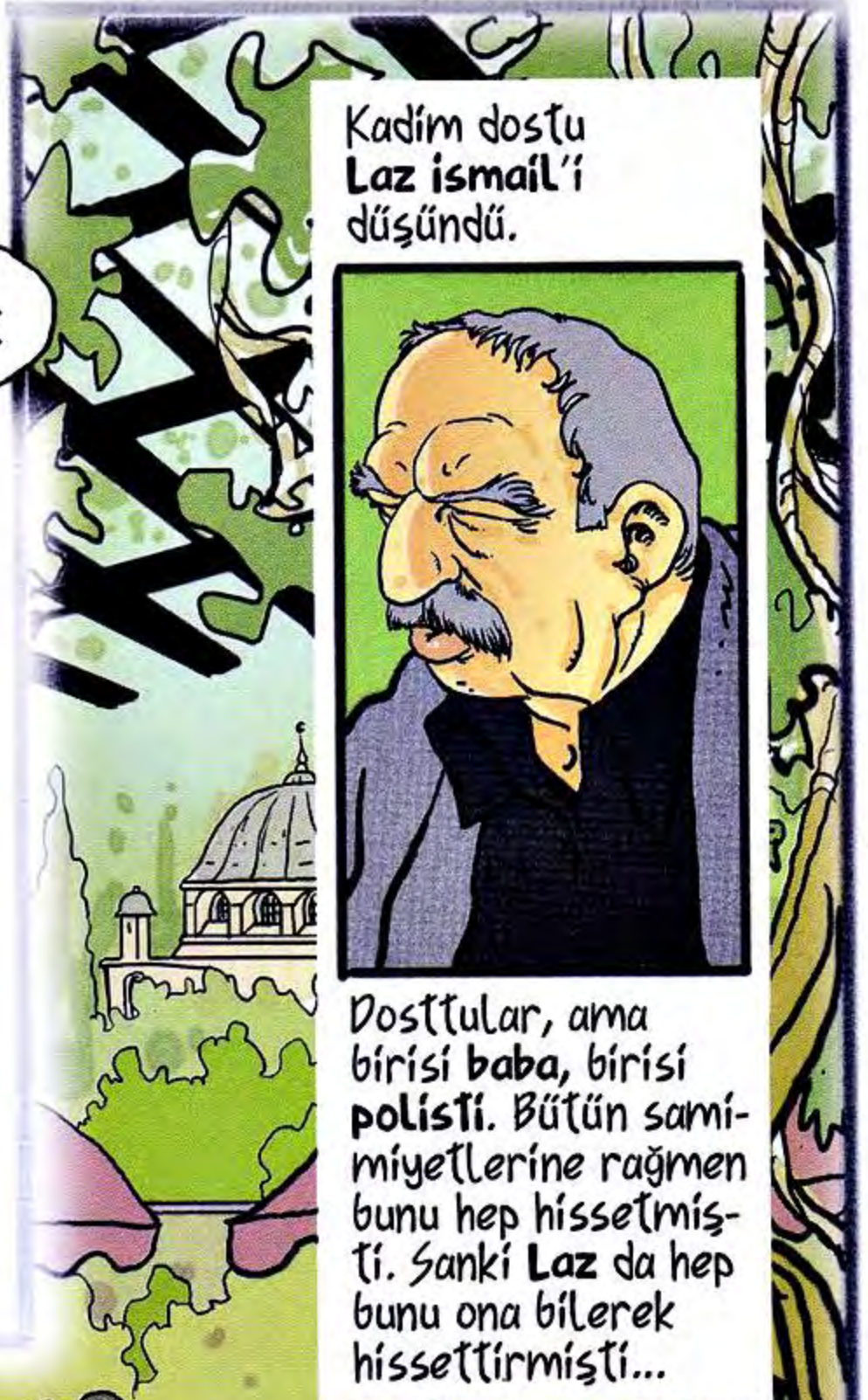
!!?

KİMSENİN
GÜNAHINI ALMAYA-
YIM AMA REMZİ
O DÜKKANI ÇOK
İSTİYOR-
DU...

Paçayı kurtarmak
için anında satmıştı
arkadaşını...

BU DÜNYA
SANKİ ESKİDEN
BU KADAR KAYPAK
DEĞİLDİ...

Kadim dostu
Laz İsmail'i
düşündü.

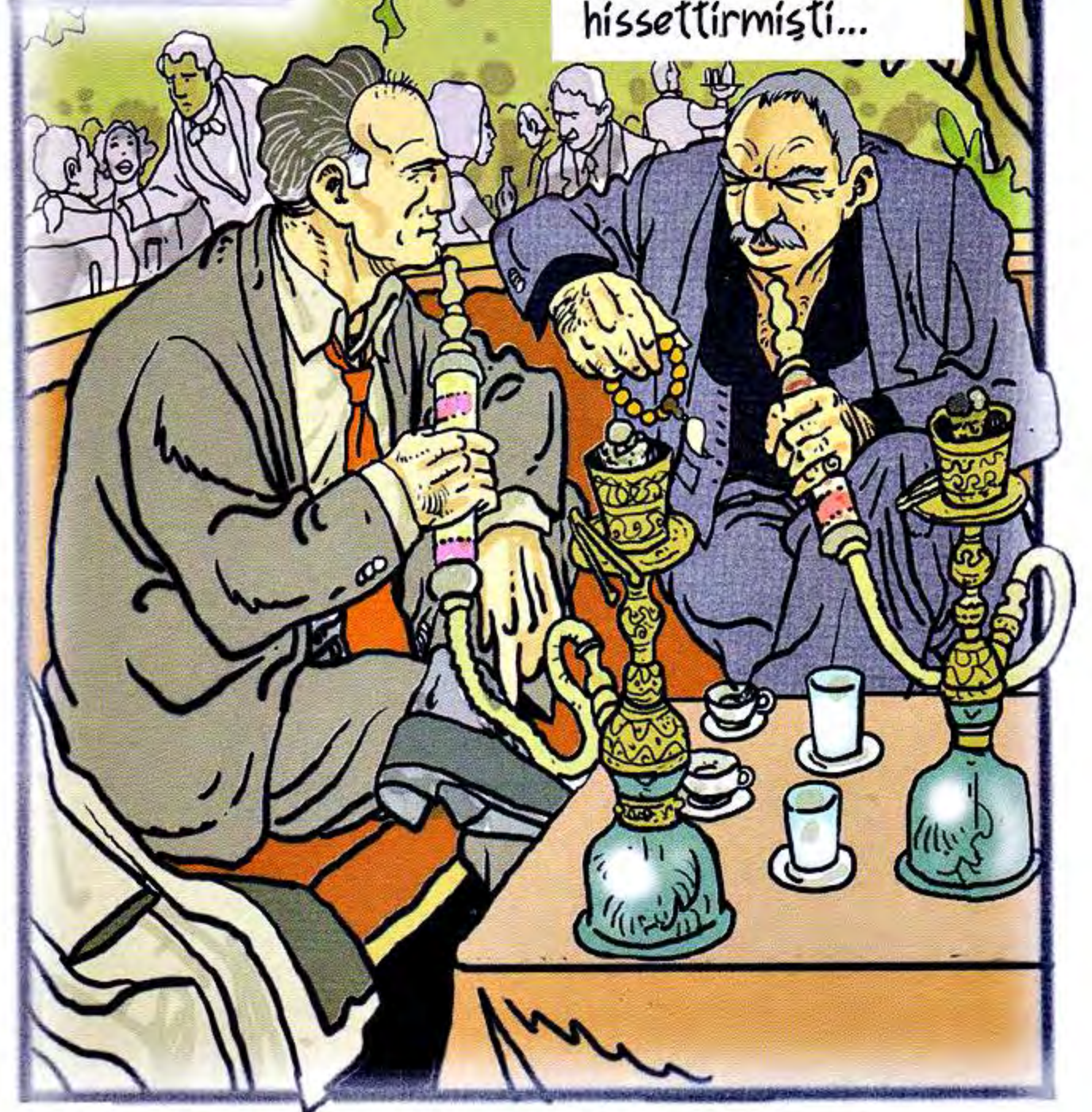
Dosttular, ama
birisi baba, birisi
polisti. Bütün sami-
miyetlerine rağmen
bunu hep hissetmiş-
ti. Sanki Laz da hep
bunu ona bilerek
hissettirmişti...

Belli etmese de araya hep bir mesafe koyar,
ama ne zaman başı karanlık dünyayla
derde girse yanında olurdu.
Ölümüne birbirlerine yardım
ettikleri anları düşündü.

TAK TAK TAK

DAĞILIN
LAN,
İT OĞLU
İTLER!

Ali'nin bu dostluklara hiçbir
zaman kafası basmamıştı.

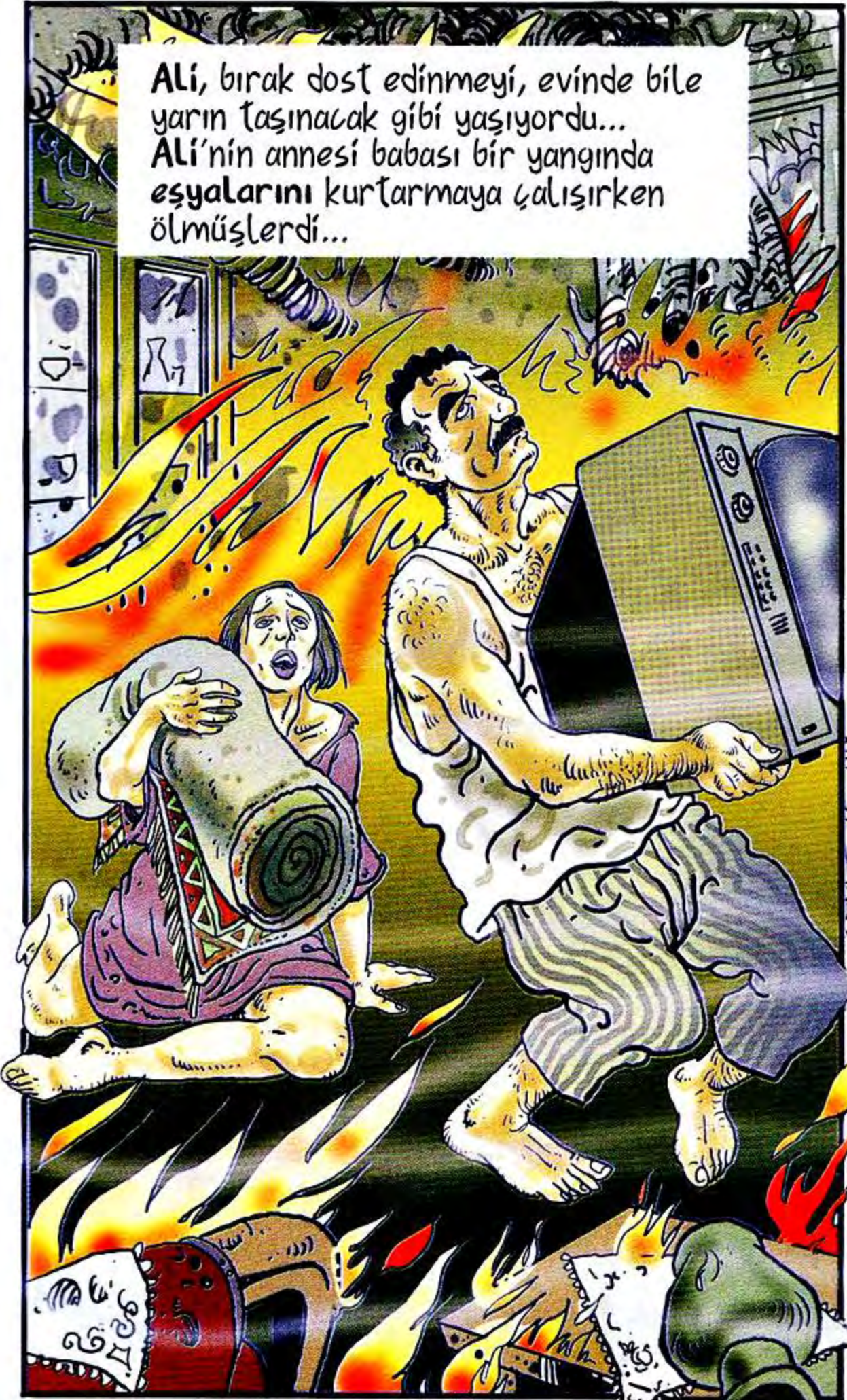
ALİ'YE GÖRE
BİR BABAYLA BİR
POLİS HİÇ DOST
OLUR MUYDU?

YETİM HANE
ÇOCUKLARI,
DÜNYAYI SİYAH-
BEYAZ GÖRÜR.
YETİM HANE,
GRİLERİ YOK
EDER...

Ali'nin tek dostu ayyaş avukat-balıkcı Ayhan'dı.
Ona da dostluk denmezdi ya. Yetimhaneden
beri birlikteydiler. Birlikte büyümüş, birlikte
yetimhaneden ayrılıp hayata atılmışlardı.

Ali, bırak dost edinmeyi, evinde bile yarın taşınacak gibi yaşıyordu... Ali'nin annesi babası bir yangında eşyalarını kurtarmaya çalışırken ölmüşlerdi...

ANNE, BABA...

Ali'nin, inadına eşyasız, bomboş bir evde yaşaması sanki hayatın bir cilvesiydi.

Kulüpeü Arif
çözülmişti...
BELKİ
SENİ BU İSTEN
KURTARIRIZ. AMA BİZE
REMZİ HAKKINDA KANIT
VERMEN LAZIM...

REMZİ, SELİM'i
DÜKKANDAN
ÇIKARAMAYINCA
HER YOLA
BASVURMUŞTU...

HATTA BİR
ARA DÜKKANIN
ALTINDAN TEHDİT
MEKTUPLARI
ATMIŞTI.

TEHDİT
MEKTUPLARI
MI? NERDE BU
MEKTUPLAR?

SELİM, O
MEKTUPLARI
SAKLADIĞINI
SÖYLEMİŞTİ.
BELKİ ONLARI
BULURSANIZ...

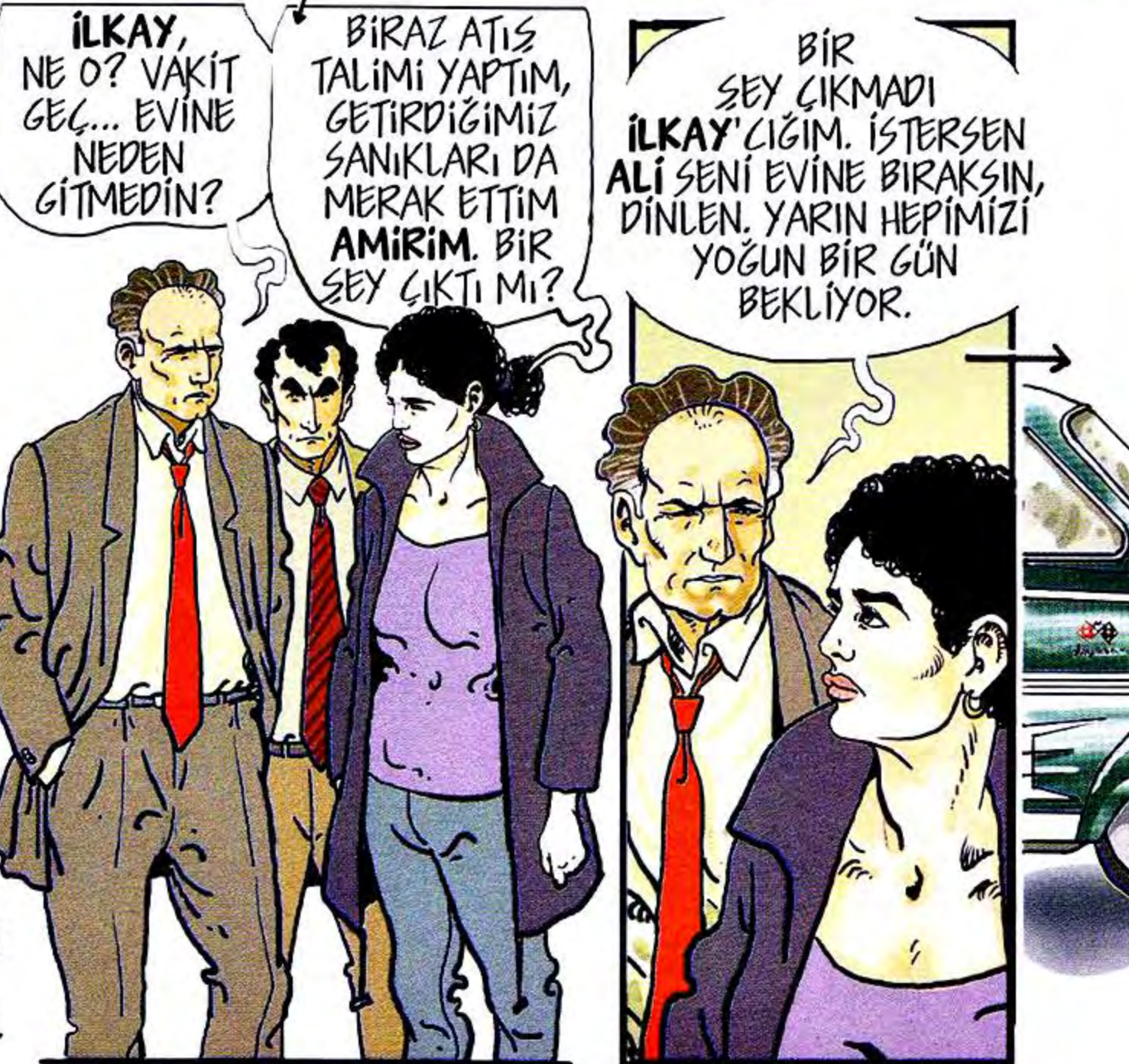
AMA
NASIL İSPAT
EDECEKSİNİZ
REMZİ'NİN
YAZDIĞINI?

ORASI
KOLAY,
YETER Kİ SELİM
MEKTUPLARI
ATMAMIS OLSUN.

YARIN MAKTULÜN DÜKKANINI,
EVİNİ YENİDEN ARAYIN. SEN
İLGİLEN, BİR ŞEY ATLAMASINLAR.
MEKTUPLARI BULUNCA
ZEYNEP YAZI TEŞHİSİ
YAPSIN.

TAMAM
AMİRİM.

İLKAY,
NE O? VAKİT
GEC... EVİNE
NEDEN
GİTMEDİN?

BİRAZ ATIS
TALİMİ YAPTIM,
GETİRDİĞİMİZ
SANIKLARI DA
MERAK ETTİM
AMİRİM. BİR
ŞEY ÇIKTI MI?

BİR
ŞEY ÇIKMADI
İLKAY'CIĞIM. İSTERSEN
ALİ SENİ EVİNE BIRAKSIN,
DİNLEN. YARIN HEPİMİZİ
YOĞUN BİR GÜN
BEKLİYOR.

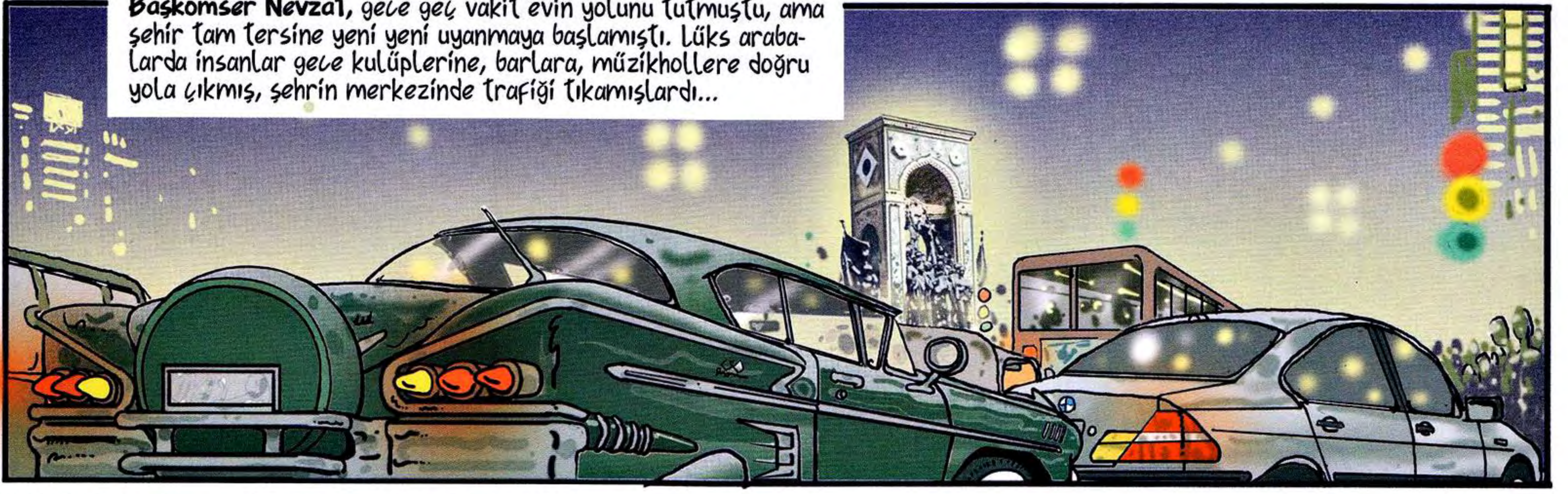

İNSAN BU...
YALNIZ
SUÇTA DEĞİL,
HER KONUDA
GİRİFT...

5. bölüm
BAŞKOMSER
NEVZAT
VE KONTES

Başkomser Nevzat, gele gele vakit evin yolunu tutmuştu, ama şehir tam tersine yeni yeni uyanmaya başlamıştı. Lüks arabalarda insanlar gece kulüplerine, barlara, müzikhollere doğru yola çıkmış, şehrin merkezinde trafiği tıkamışlardı...

Kontes'in içinde, gençliğinde gezdiği devriyelerdeki gibi, çok sevdiği Münir Nurettin Selçuk'u dinleyerek etrafı kesmek onu yine de dinlendiriyordu...

Fahişeler işe çıkmışlardı. Hem de şehrin göbeğinde...

Öndeki BMW bilinçli olarak duraladı. Fahişelerden biri camına yamanıp pazarlık etmeye başladı.

BUNLARIN ARABALARININ CAMLARI NEDEN KOYU OLUR ACABA?

Karının bir tanesi bacağıyla arabanın camından içeri sokmuştu.

ADAMIN BURNUNU GIDIKLIYOR...

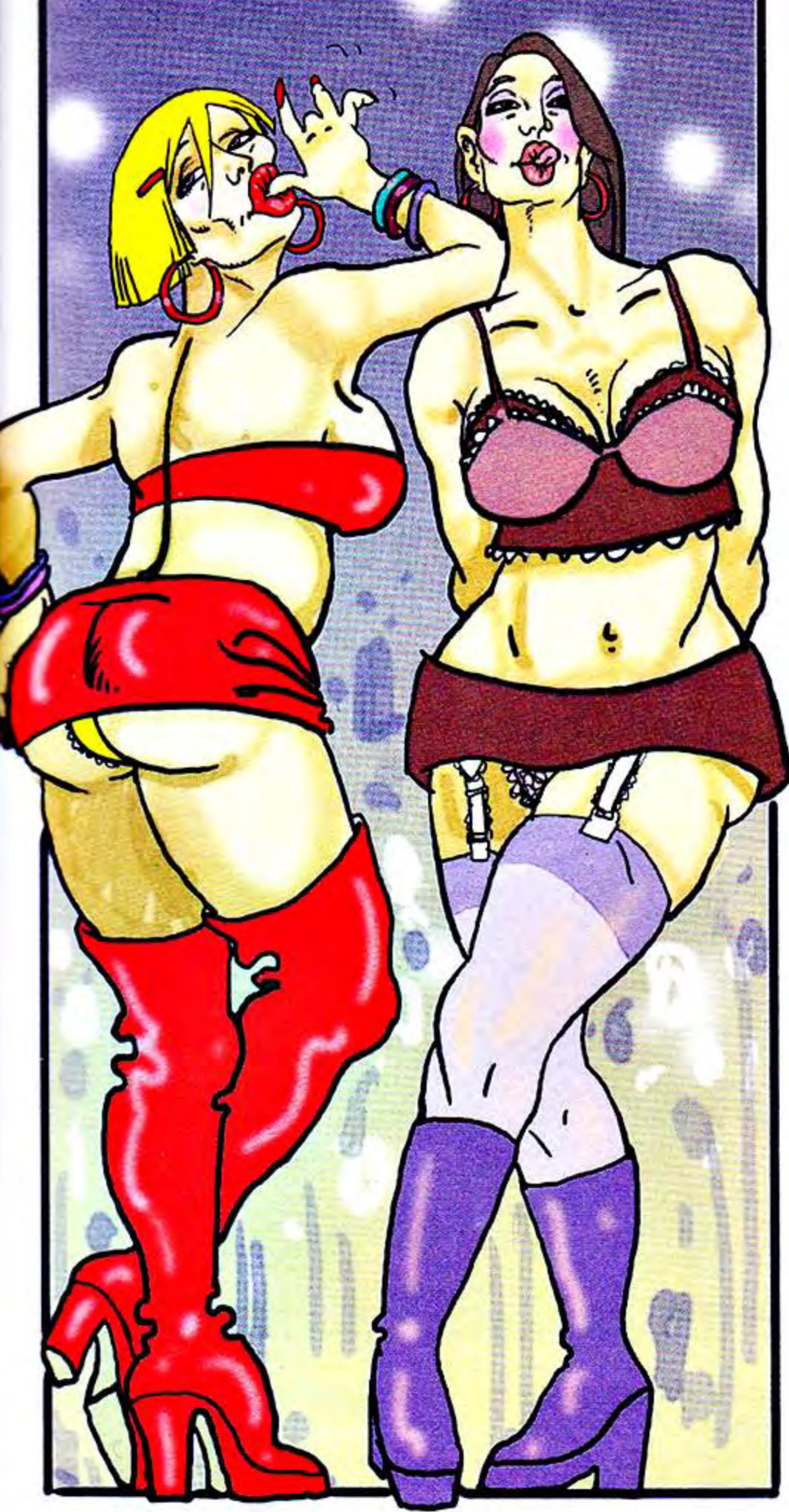
BENDEKİ SORUYA BAK! BUNLARIN ALTINDA BMW VAR AMA PARAYLA ZAMPARALIK YAPMAYA ÇIKMIŞLAR. ELBETTE UTANACAKLAR...

TRAVESTİLER...

Bu **travesti** takımı neden daha yırtık olur? Fahişelerden daha çok ezildikleri için mi, yoksa kendilerini daha çok dışlanmış hissettikleri için mi?

Bir suçluyu daha yakalamak... Bataklıkta sıvrısinek avladığının farkındaydı. **Polisliğin** insan öğüten bir meslek olduğunu çoktan fark etmişti. Gelecekte umudu yoktu.

BU **POLİSLİĞE** NEDEN DEVAM EDİYORUM ANLAMİYORUM?

NEDEN OLACAK, YAPACAK DAHA İYİ BİR İŞ BİLMİYORUM Kİ...

KADINI DÖVENDEN NEFRET EDERİM. AMA KADINLARI KULLANANDAN TIKSINIRIM...

Evgenia şimdi kendi meyhanesini açmıştı. Olgun, güzel bir kadın olmuştu. Kadınlığını yaşayan bir kadın...

Evgenia'yı düşündü. Pezevenğini bir güzel dövüp, bu dünyadan kurtarıp çıkardığı o güzel Rum kızını hatırlayınca içini bir sıcaklık sarmıştı...

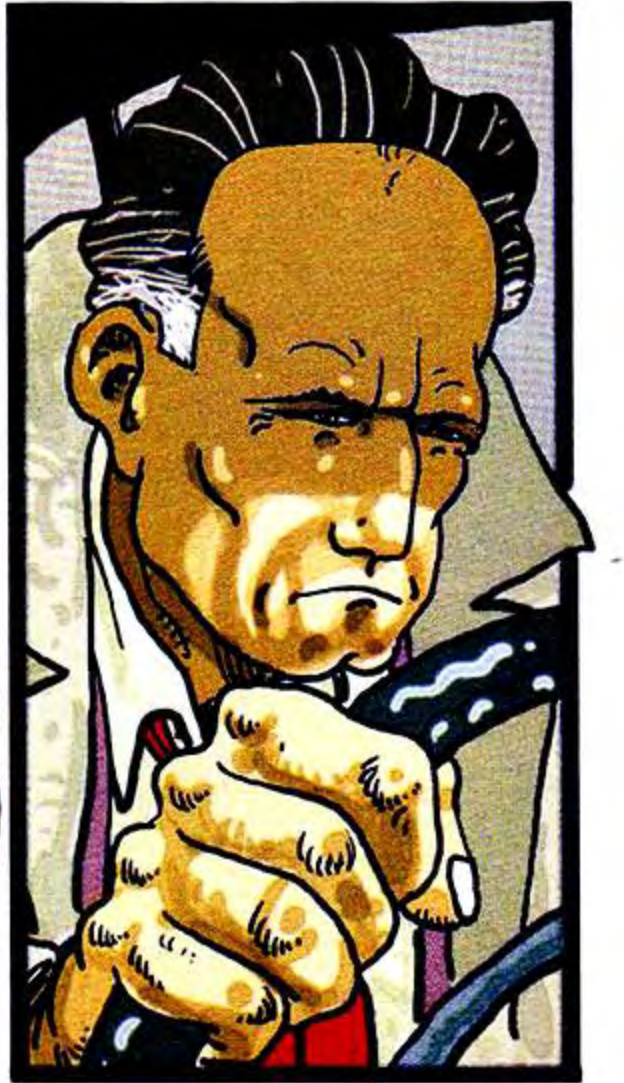
ŞİMDİ GİDİP **EVGENIA**'NIN YERİNDE BİRKAÇ TEK ATMAK VAR AMA OLMAZ, ÖNCE ŞU ÇİÇEKÇİNİN KATİLİNİ BULALIM, SONRA KAFAYI ÇEKERİZ...

NERDE LAN BU FÜHUŞ BÖLÜMÜNDEKİ PEZEVENKLER?

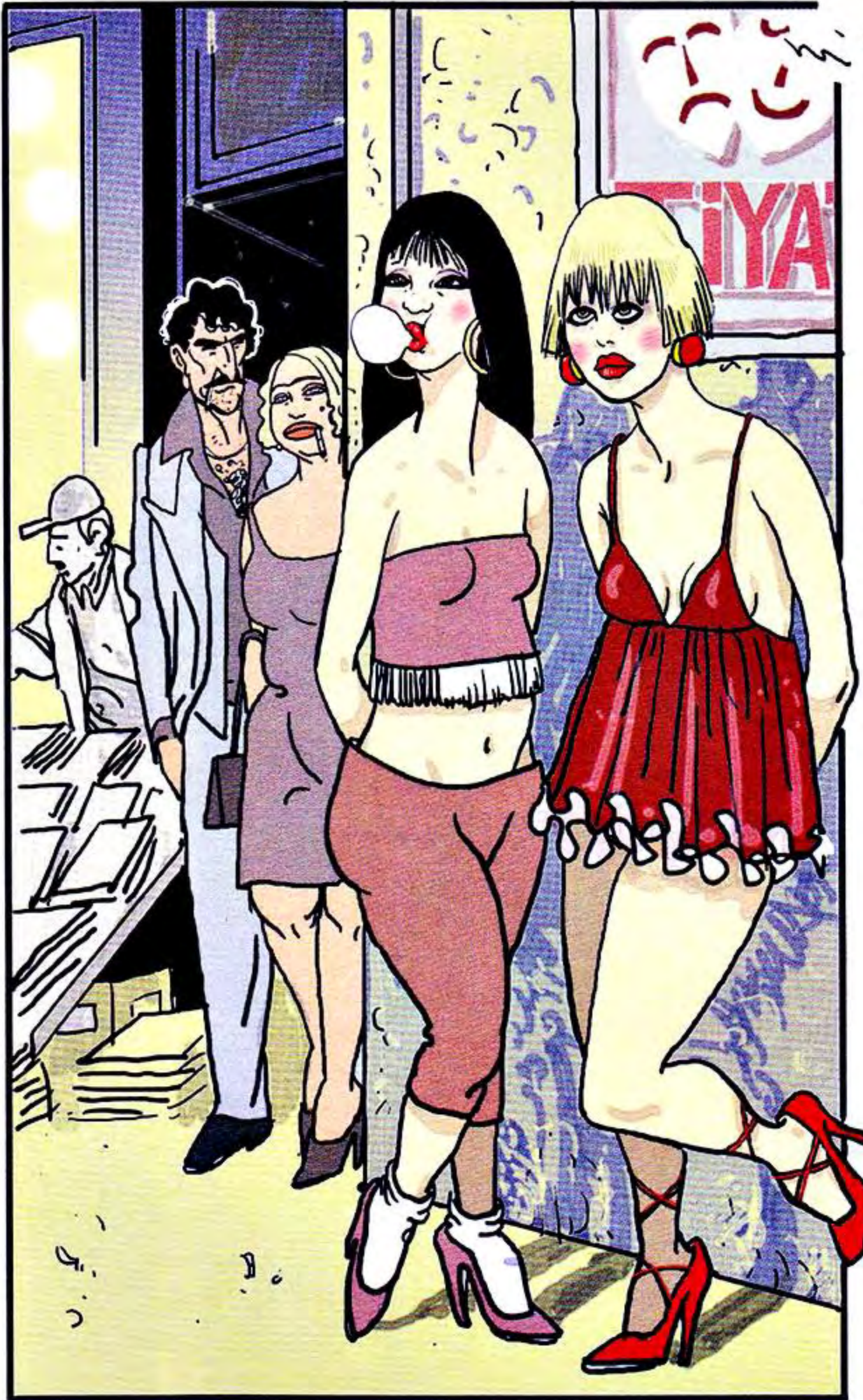

Öfkesi başladığı gibi söndü. Artık dünyayı ne siyah ne beyaz görüyordu. Hele pembe hiç görmüyordu...

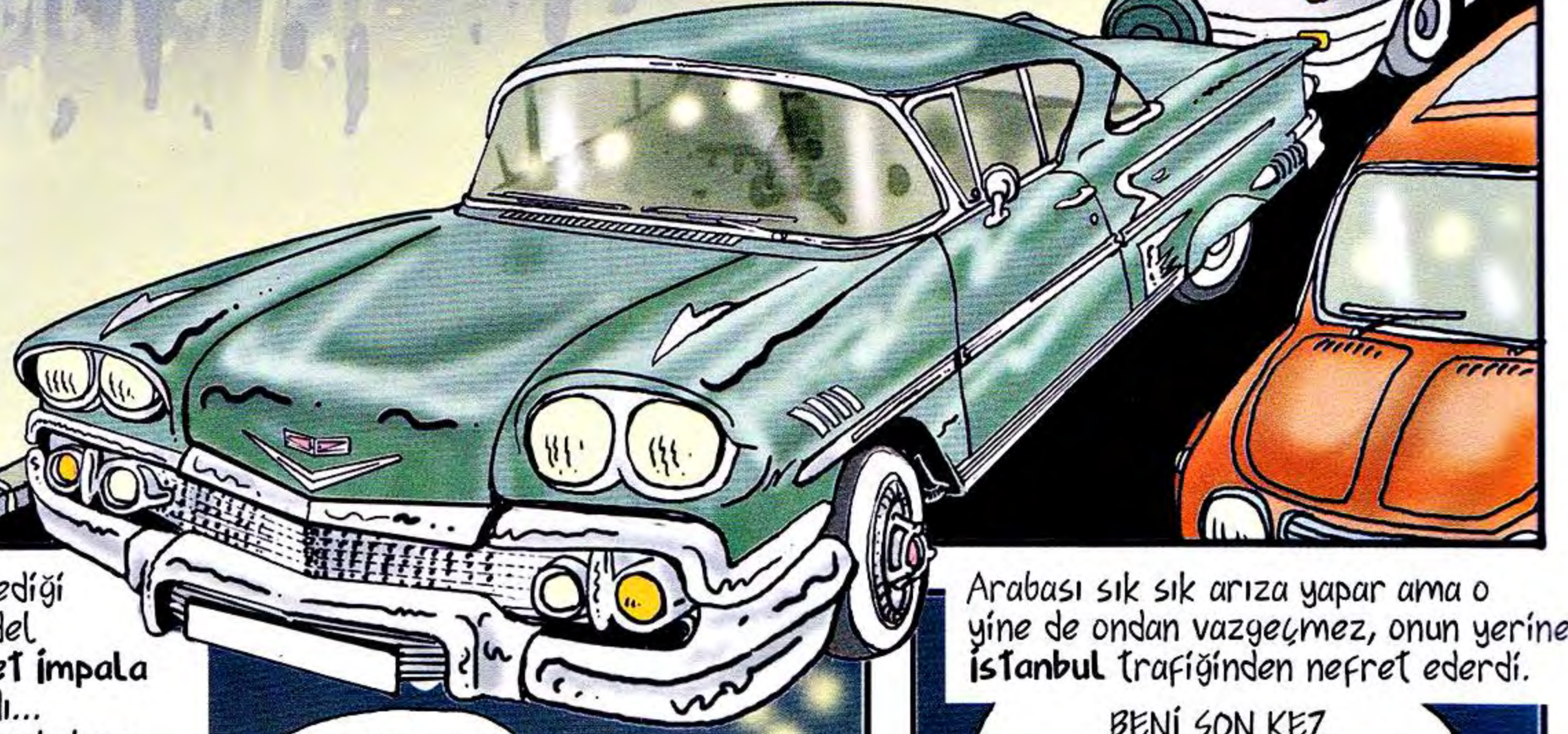
Polisliği düşününce gözü caddeinin daha gerilerinde duran, güya çaktırmadan müşteri bekleyen, nerdeyse... ne demek nerdeyse, düpedüz çocuk olan genç **fahişelere** takıldı. İçi müthiş bir öfkeyle doldu...

İYİ DE **POLİSLİK** GERÇEK ANLAMDA GERÇEKTEN BİR "İŞ" Mİ?

Kendisi geçerken fahişeler onunla ilgilenmediler.
Anlaşılan arabasının modelini beğenmemişlerdi.

SAYENDE
YIRTTIK
KONTES...

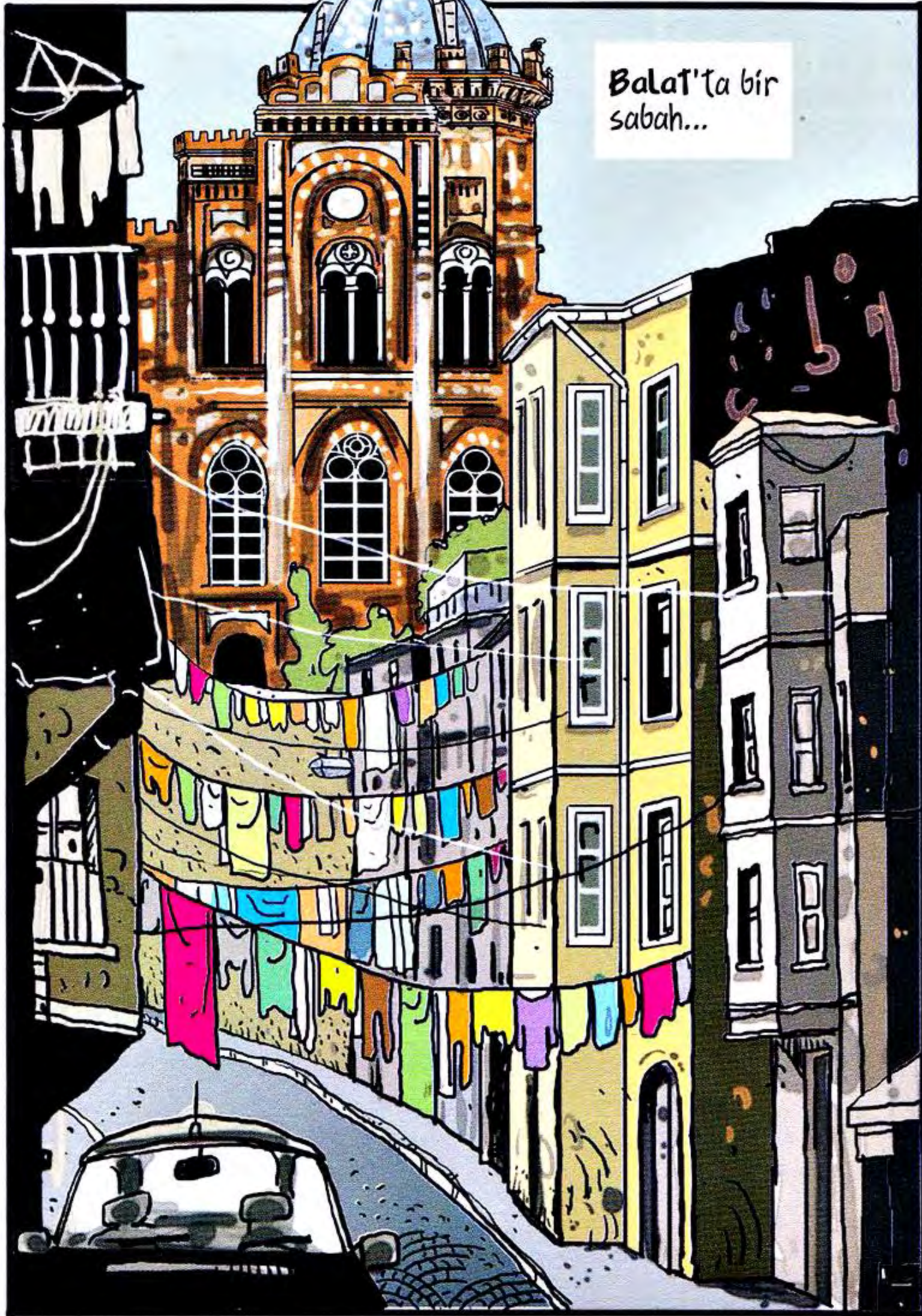
Kontes dediği
1958 model
Chevrolet İmpala
arabasıydı...
Bu babadan kalma
araba onun tek
vazgeçilmeziydi.

SENİN İŞE
YARADIĞINI
GÖRECEK
MIYDIM?

Arabası sık sık arıza yapar ama o
yine de ondan vazgeçmez, onun yerine
İstanbul trafiğinden nefret ederdi.

BENİ SON KEZ
YOLDA BIRAKTIĞINDA
GÖZÜMDEN DÜŞMÜSTÜN,
ŞİMDİ YİNE GÖZÜME
GİRDİN VALLAHİ
KONTES!

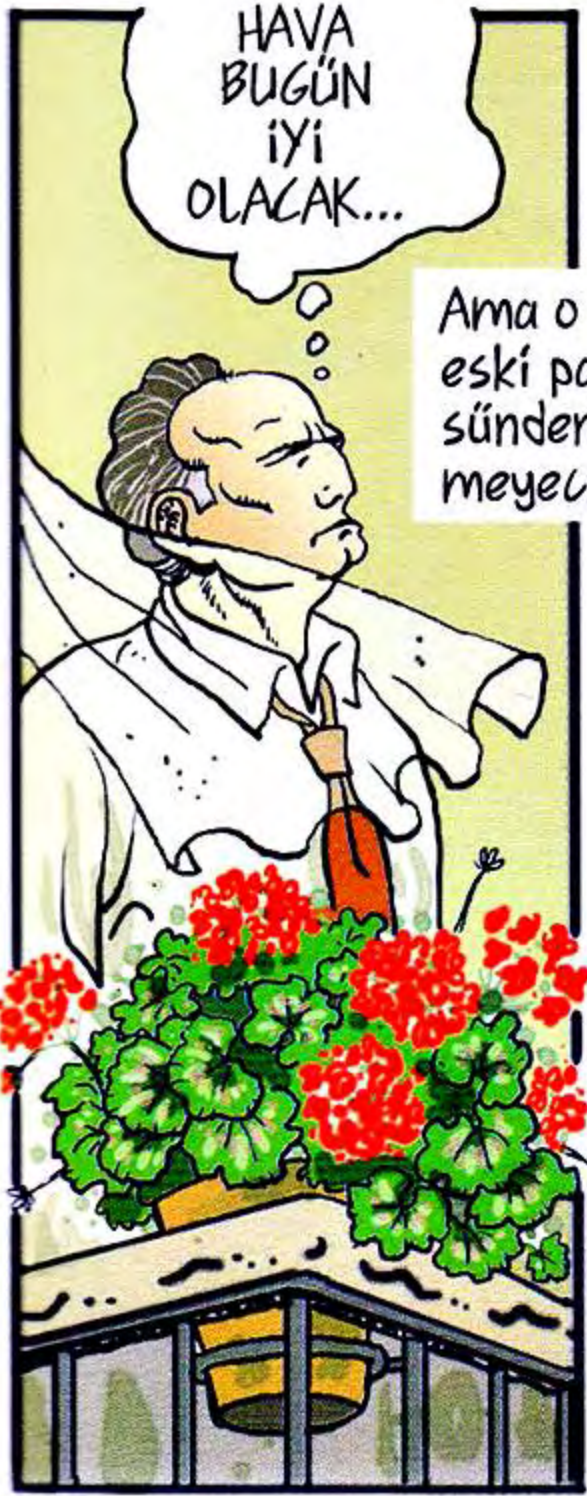
Balat'ta bir
sabah...

İstanbul'un bu eski
mahallesinde
eski bir ev...

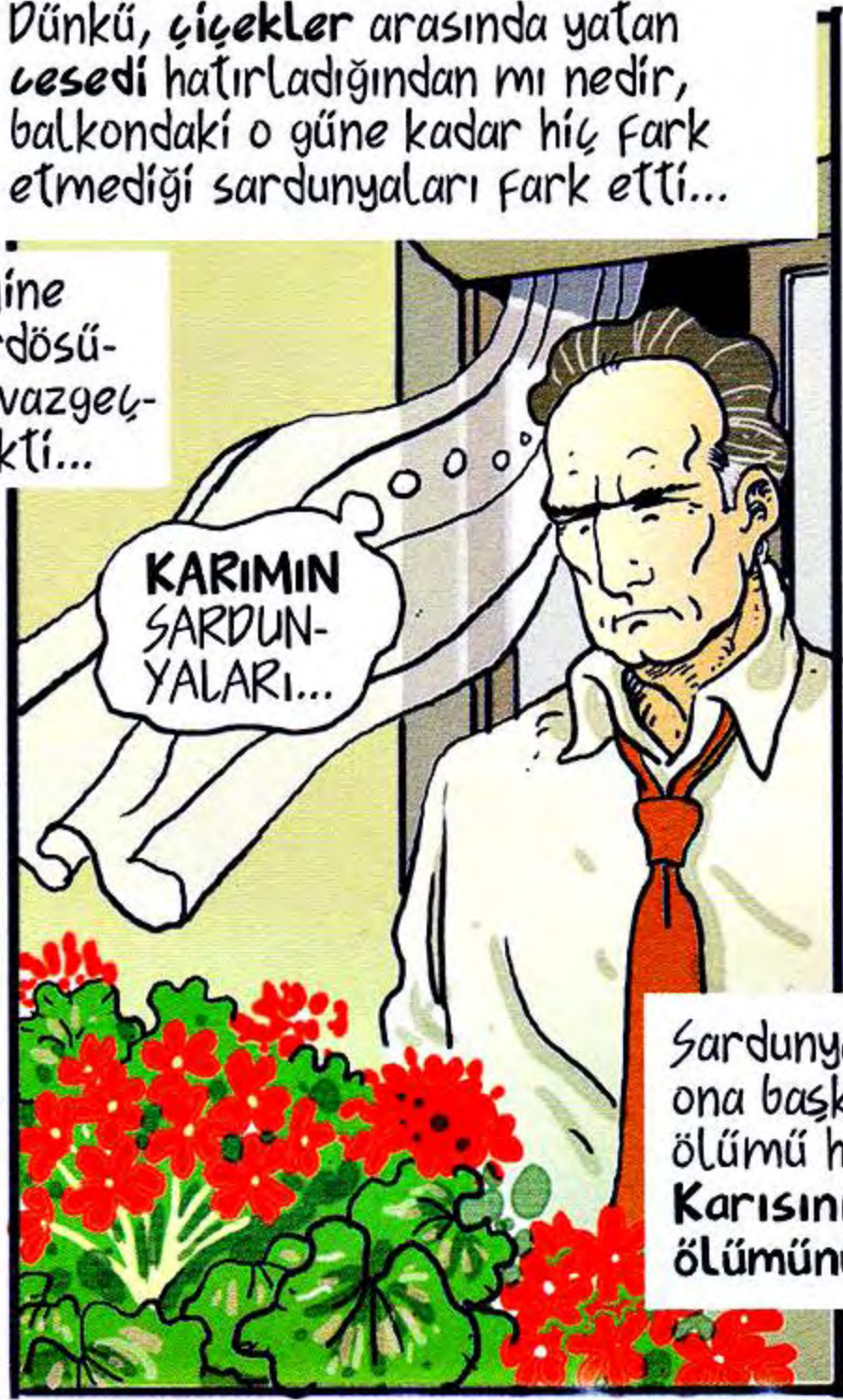

Burası, elli yaşlarında,
dürüst, cesaretti
(bu özellikleri ona kimi
zaman rütbe, kimi zaman
sürgün getirmişti...), alaylı
polis Başkomser Nevzat
Akman'ın tek başına
oturduğu evidir...

HAVA
BUGÜN
İYİ
OLACAK...

Ama o yine
eski pardösü-
sünden vazgeç-
meyecekti...

KARIMIN
SARDUN-
YALARI...

Sardunyalar
ona başka bir
ölümü hatırlattı.
Karısının
ölümünü...

Karısının ölümüyle taşındığı
evden aldığı birkaç parça eş-
yaıyla (tümünü, hatıralarına
dayanamadığı için bırakmıştı)
bu sardunyalar her nasılsa
buraya gelmişti... Altında
oturan, aynı zamanda evini
temizleyen Madam Afina
onlara bakmıştı... Sardunya-
ları kaldırıp balkondan atmayı
düşündü, sonra yine aynı boş
vermişlik için kapladı...

BU ADAM
HIÇ KRAVATINI
ÇIKARMAZ
MI?

Her balkona çıktığında, tül perde-
nin ardından görülmediğini sanarak
onu dikizleyen karşı komşusu dula
aldırış etmeden içeri girdi...

Çıkarmazdı...

Karısı ile kızını kendisi için
konulan bir bombayla kaybetmişti.
Onlarla birlikte birçok
şeyini de...

Hayatta kimsesi kalmamıştı...
Emniyetliler ona büyük saygı duyardı.
Bu hem büyük acısı nedeniyleydi, hem de
suçun çözümünün kaba kuvvette
değil, aklın yolunda olduğunu inançla
savunduğu içindi...

Büyük umutlarla başladığı polisliği umutsuz
bir şekilde sürdürmesinin bir nedeni de
karısının ve kızının katil-
lerini bulmak istemesiydi.

Sessizliğini bozmayan,
bir şeyler bildiğini hisset-
tiği biri de dostu, bir
zamanların ünlü babası,
sonra bu işlerden vazgeçip
gerçek bir aile babası olan
Laz İsmail'di...

VALLAHİ
BILLAHİ
O KONUDA BİRŞEY
BİLMİYORUM
AMİRİM...

BENİM
ALAKAM
YOK...

BEN
BİR ŞEY
BİLMİYORUM...

BİR ŞEY
GÖRMEDİM,
DUYMADIM
...

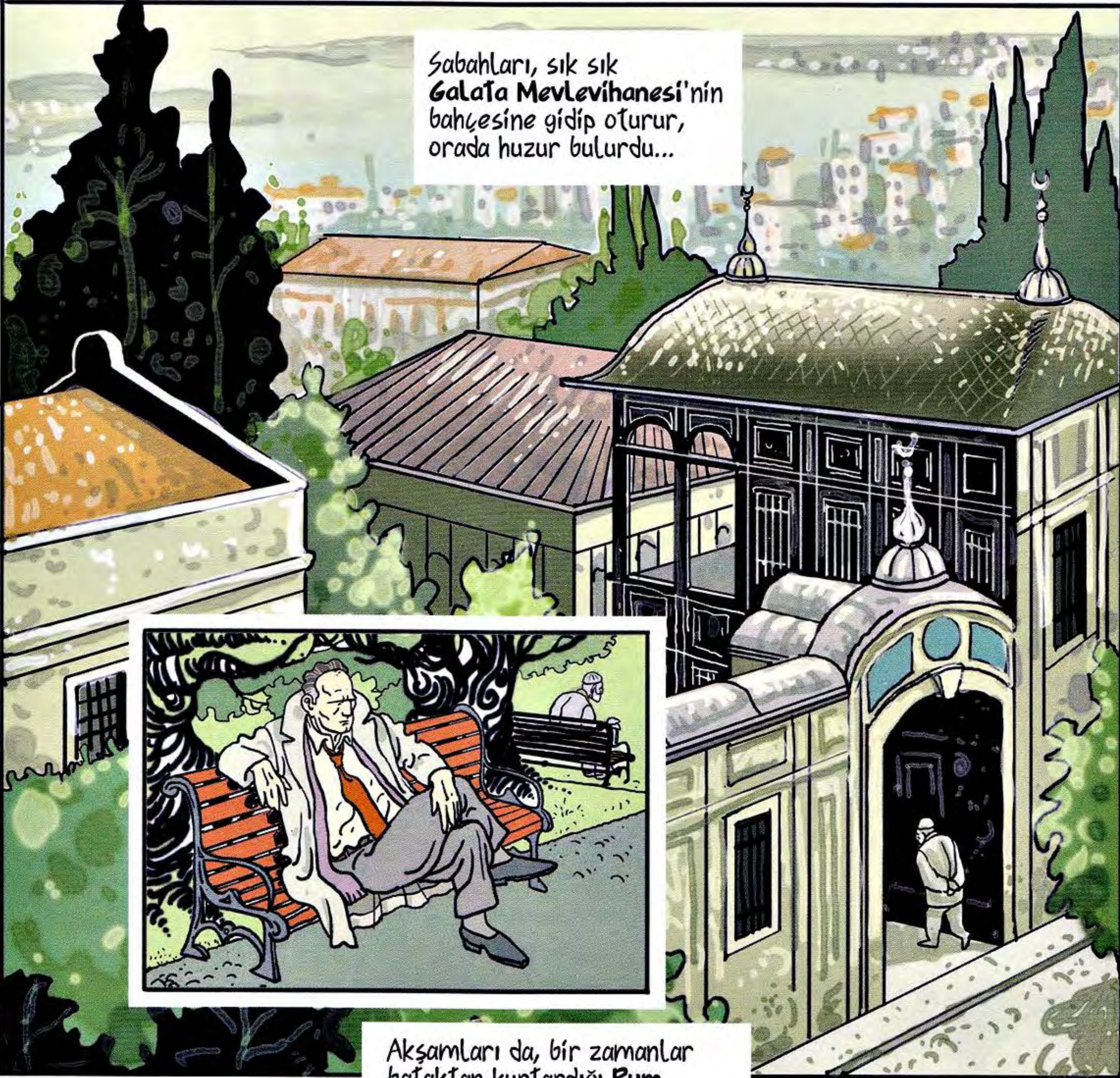
Başkomser Nevzat Akman iyi bir polisti... Millî takımı tutar, mahalle kahvehanesinde nargile içer, esnaftan Berber Muhsin ile rakısına tavla oynardı...

Zengin, yoksul, masum, suçlu, toplumun her kesitiyle dosttu. O nedenle iyi bir polisti... Ali ile Zeynep'in, suçlu, suçsuz herkesle dost olmasına kafaları hiç basmazdı...

Sabahları, sık sık Galata Mevlevihanesi'nin bahçesine gidip oturur, orada huzur bulurdu...

Aksamaları da, bir zamanlar bataktan kurtardığı Rum Güzeli Evgenia'nın Balat'taki Rum meyhanesinde birkaç tek atıp rahatlardı...

6. bölüm
AÇELYA

Sabah, kaldıkları yerden "Çiçekçi Cinayetini" araştırmaya devam ettiler. Dükkan-daki her şeyi didik didik ara-maya başladılar.

BURADA BİR MEKTUP VAR AMİRİM.

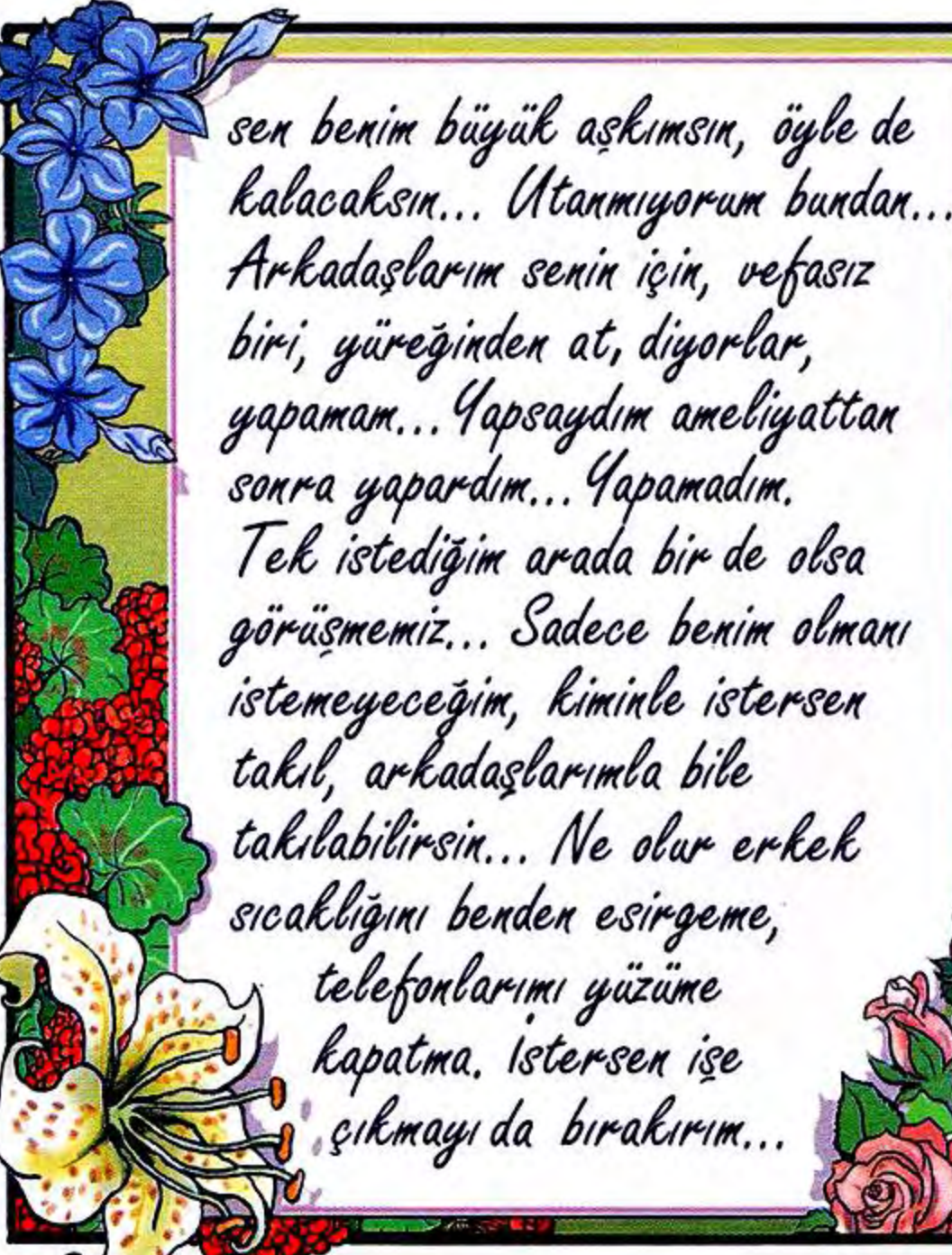

HMM... PARFÜM KOKUSU... BU BİR KADIN-DAN.

EVET; BİR KADINDAN GELEN AŞK MEKTUBU... BAKALIM NE DİYOR?

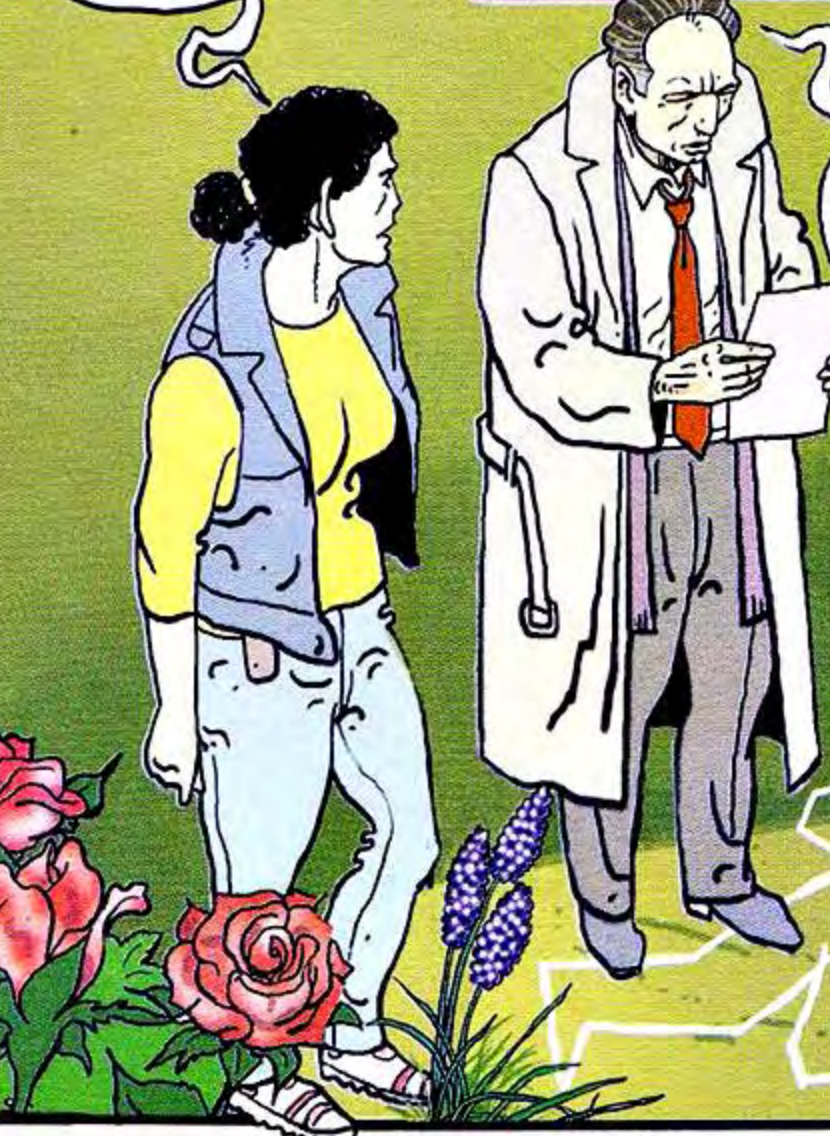
Aşkım, Evet aşkım... Sen beni unutsan da, telefonlarıma cevap vermesen de...

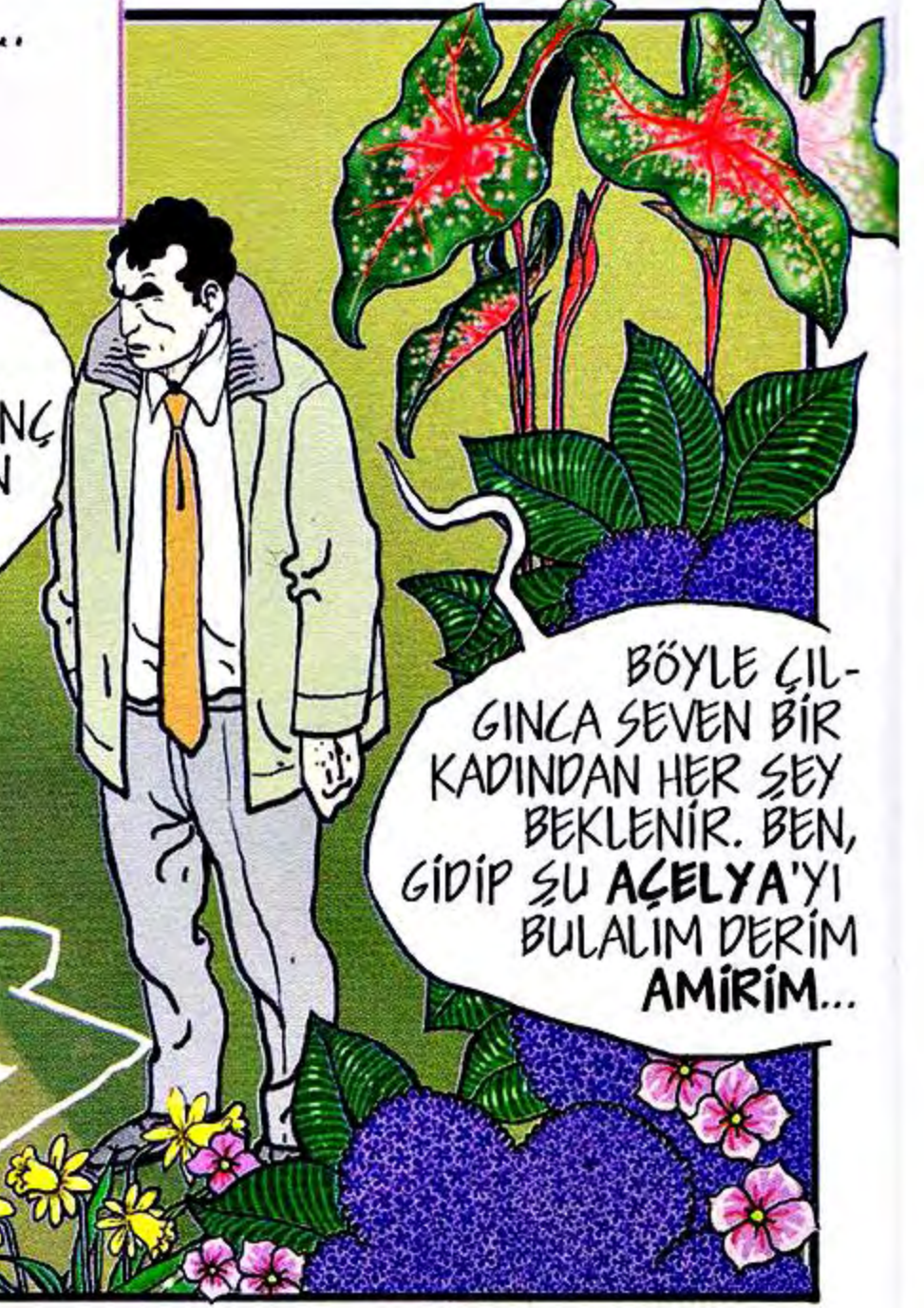
sen benim büyük aşkımsın, öyle de kalacaksın... Utanmıyorum bundan... Arkadaşlarım senin için, vefasız biri, yüreğinden at, diyorlar, yapamam... Yapsaydım ameliyattan sonra yapardım... Yapamadım. Tek istediğim arada bir de olsa görüşmemiz... Sadece benim olmanı istemeyeceğim, kiminle istersen takıl, arkadaşlarımla bile takılabilirsin... Ne olur erkek sıcaklığını benden esirgeme, telefonlarımı yüzüme kapatma. İstersen işe çıkmayı da bırakırım...

ARADIĞIMIZ MEKTUBA BENZEMİYOR.

yeter ki sen beni bırakma... Sonsuza kadar senin olan Aşelya...

EVET, BU DAHA ÇOK, SEVEN, KISKANÇ BİR KADININ MEKTUBU ...

BÖYLE ÇILGINCA SEVEN BİR KADINDAN HER ŞEY BEKLENİR. BEN, GIDİP SU AŞELYA'YI BULALIM DERİM AMİRİM...

YİNE ACELE KARAR VERME ALİ. ÖNCE SU ARADIĞIMIZ TEHDİT MEKTUBUNU BİR BULALIM, SONRA BAŞKA İZ SÜRERİZ.

TAMAM AMİRİM.

Tatlıcı Remzi'nin tehdit mektuplarını aramaya devam ederken buldukları mektubu birkaç kez okudu, maktulle ilişkisi olduğu belli olan, deli gibi sevdiği için her türlü çılgınlığı yapabilecek bir kadının mektubuydu gerçekten...

AŞELYA BALÇIÇEK... KADININ İSMİ DE BİR TUHAF...

AMİRİM, SU BALÇIÇEK'i BİR YOKLAYALIM. ANLAŞILAN BU KADIN SELİM'in SEVGİLİSİYMİŞ. BELKİ O BİZE REMZİ HAKKINDA BİLGİ VEREBİLİR.

HAKLISIN, BELKİ DE SELİM, TEHDİT MEKTUPLARINI BU BALÇIÇEK'in EVİNDE SAKLIYORDUR...

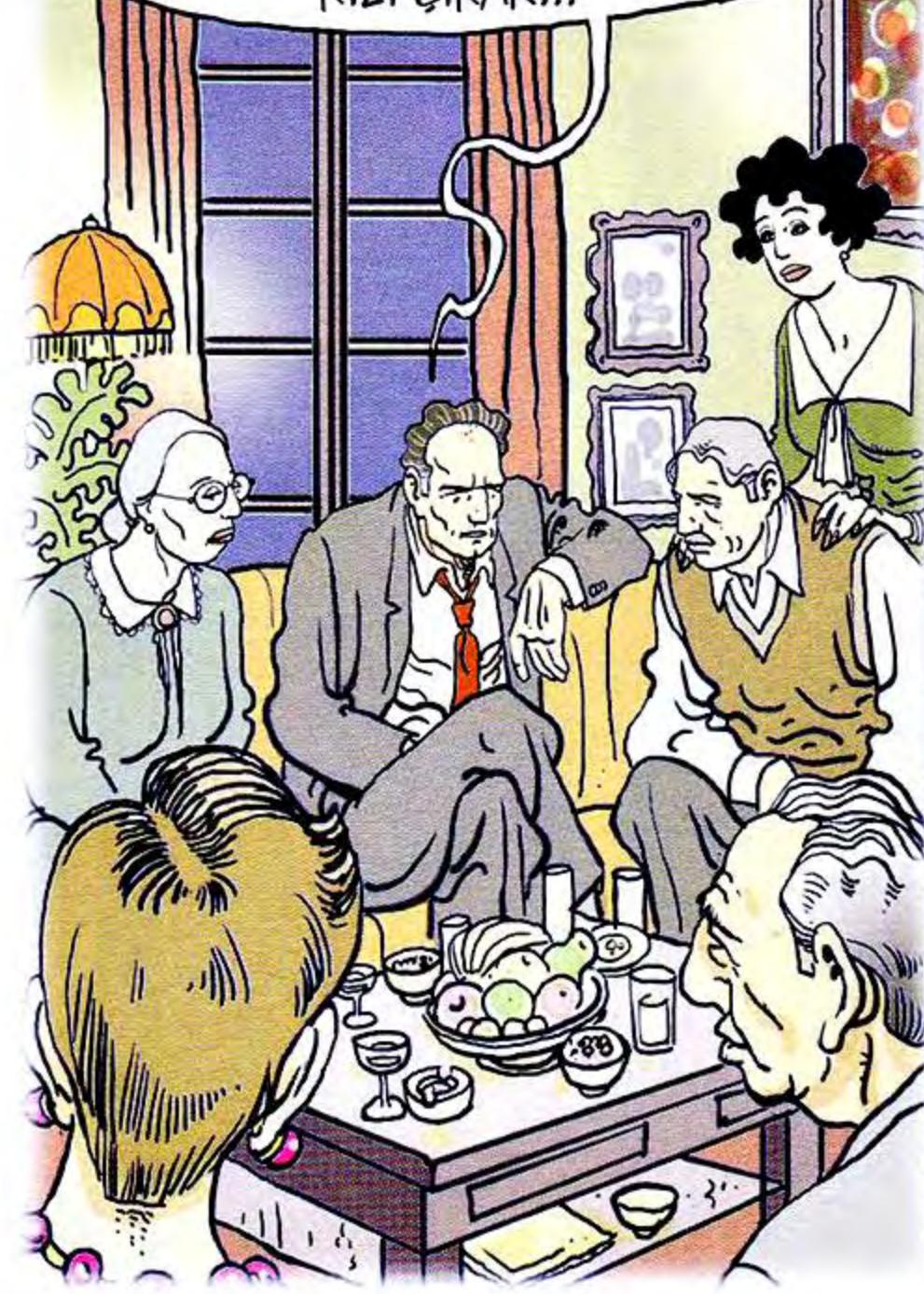
Aradıkları adres, Tarlabası'nda Ermeni bir mimar tarafından yapılmış, en az seksen yıllık bir apartmanın ilk katındaydı.

BALÇİÇEK ADININ NEDENİ ANLASILDI... TAKMA BİR İSİM OLDUĞU İÇİN YADIRGAMISIM ...

Polislik, ona her ismin bir karakteri olduğunu öğretmişti... Bir gün dostlar arasında sohbet ederken bunu söylemişti.

EĞER ARADIĞINIZ KİŞİNİN ADI ERTUĞRUL İSE MUTLAKA SUBAY ÇOCUĞUDUR. EĞER ARADIĞINIZ NEVİN ADINDA BİR KADINSA ARASTIRIN, DOĞULU ARİSTOKRAT BİR AİLENİN KIZI ÇIKAR...

AYY, ÇOK HOSSUNUZ VALLAHİ NEVZAT BEY. PEKİ BENİM ADIM, NESE NE DEMEKTİR?

Hanımın asıl adının Nese değil Hatice olduğunu biliyordum.

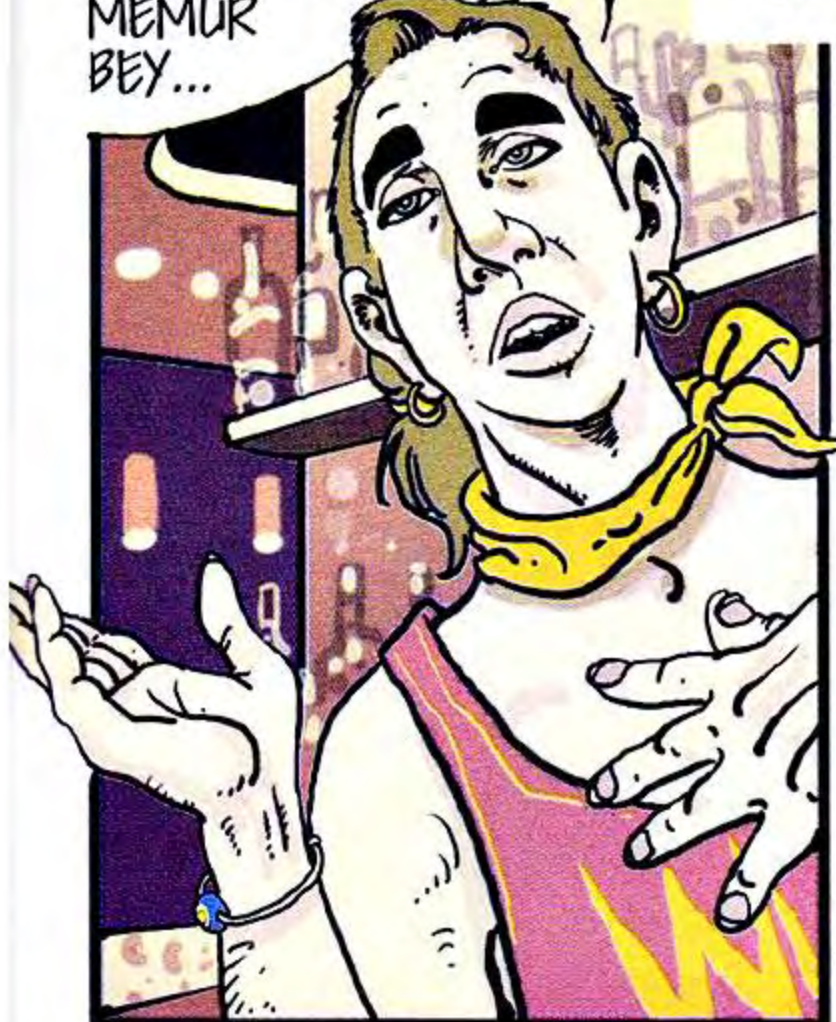
O hanım onunla uzun zaman konuşmamıştı... Loş bara girdiklerinde aşağı yukarı nasıl bir tipin peşinde olduklarını anlamıştı.

POLİS! AÇELYA DİYE BİR BAYANI ARIYORUZ.

BİZİM BÜTÜN KONTROLLERİMİZ TAMAM. BARDA KANUNSUZ BİR ŞEY YOKTUR MEMUR BEY...

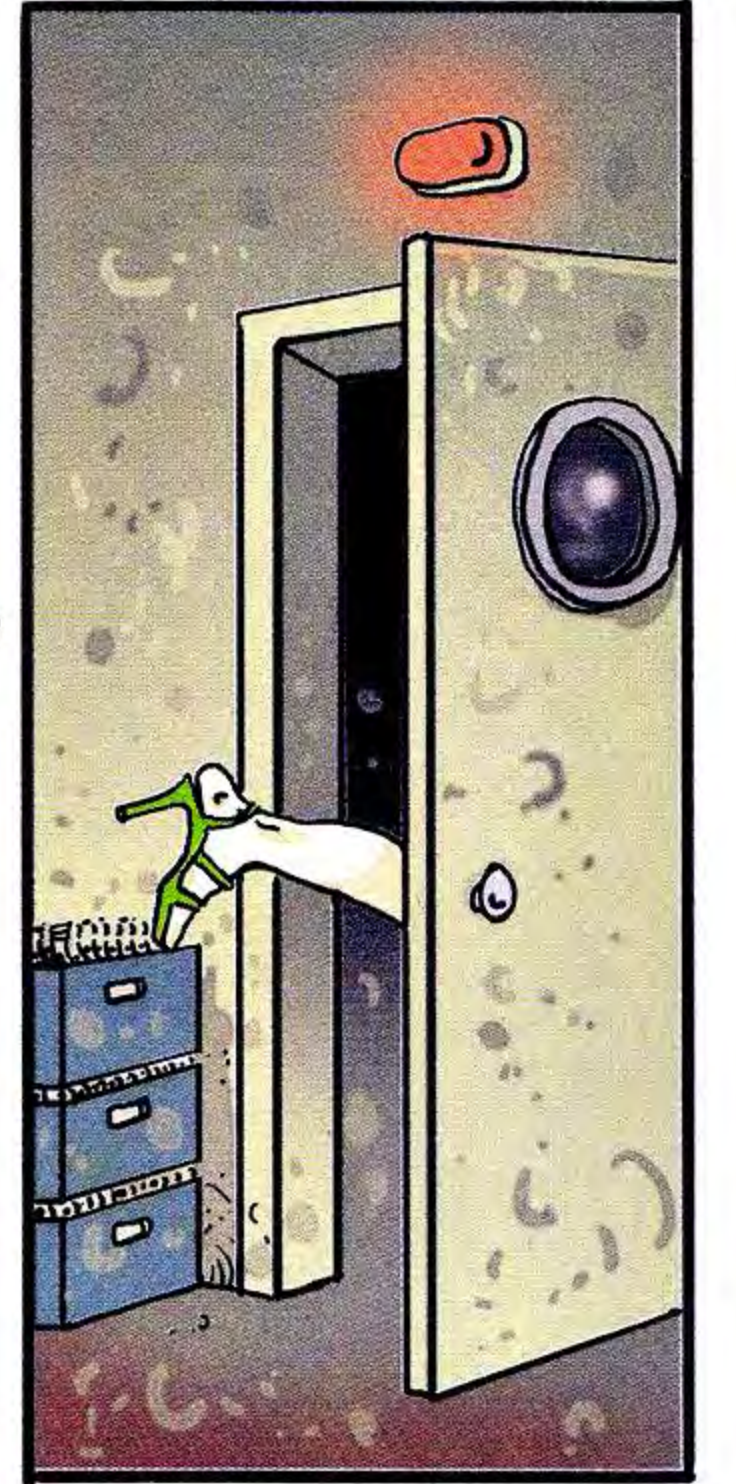
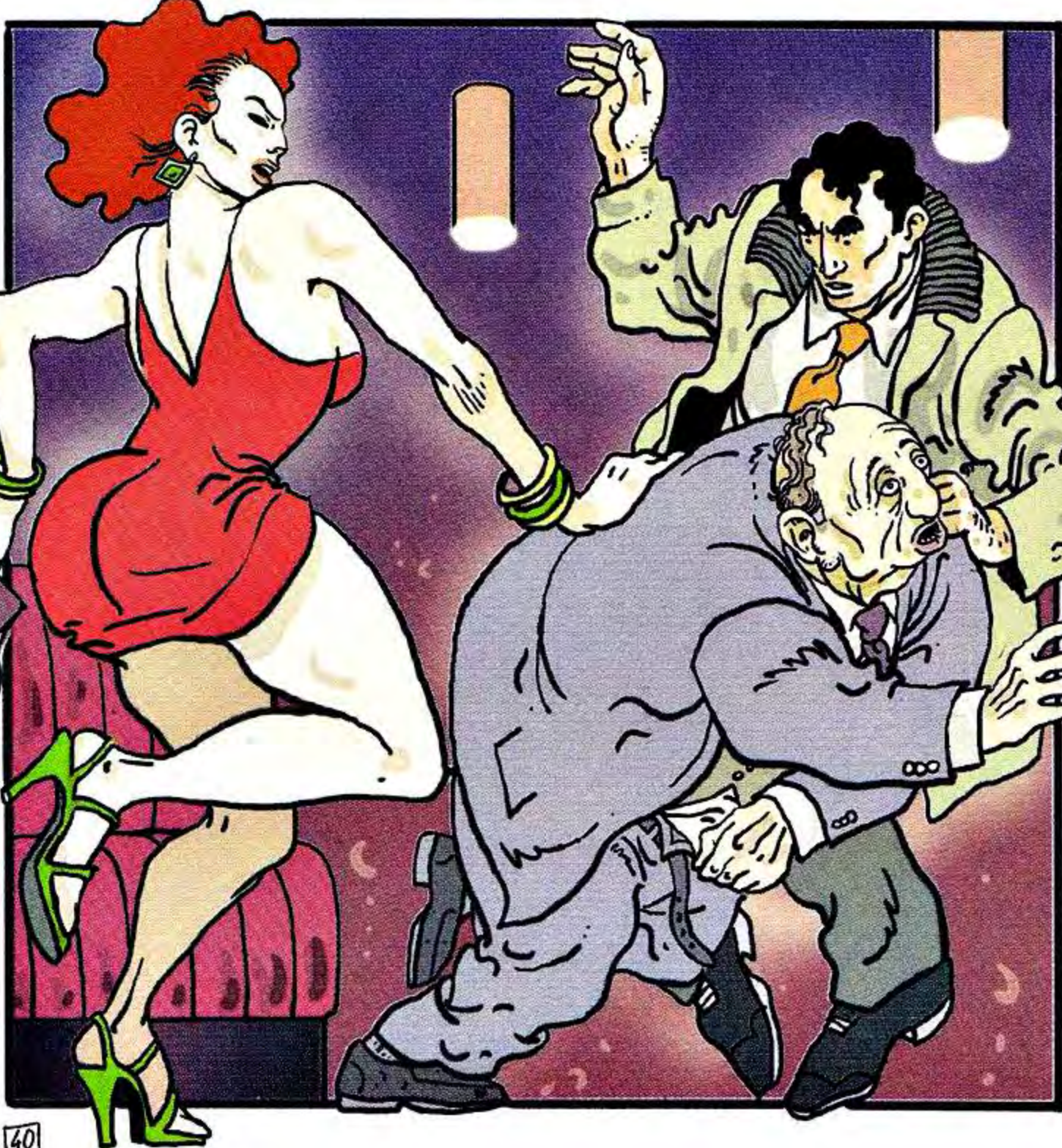
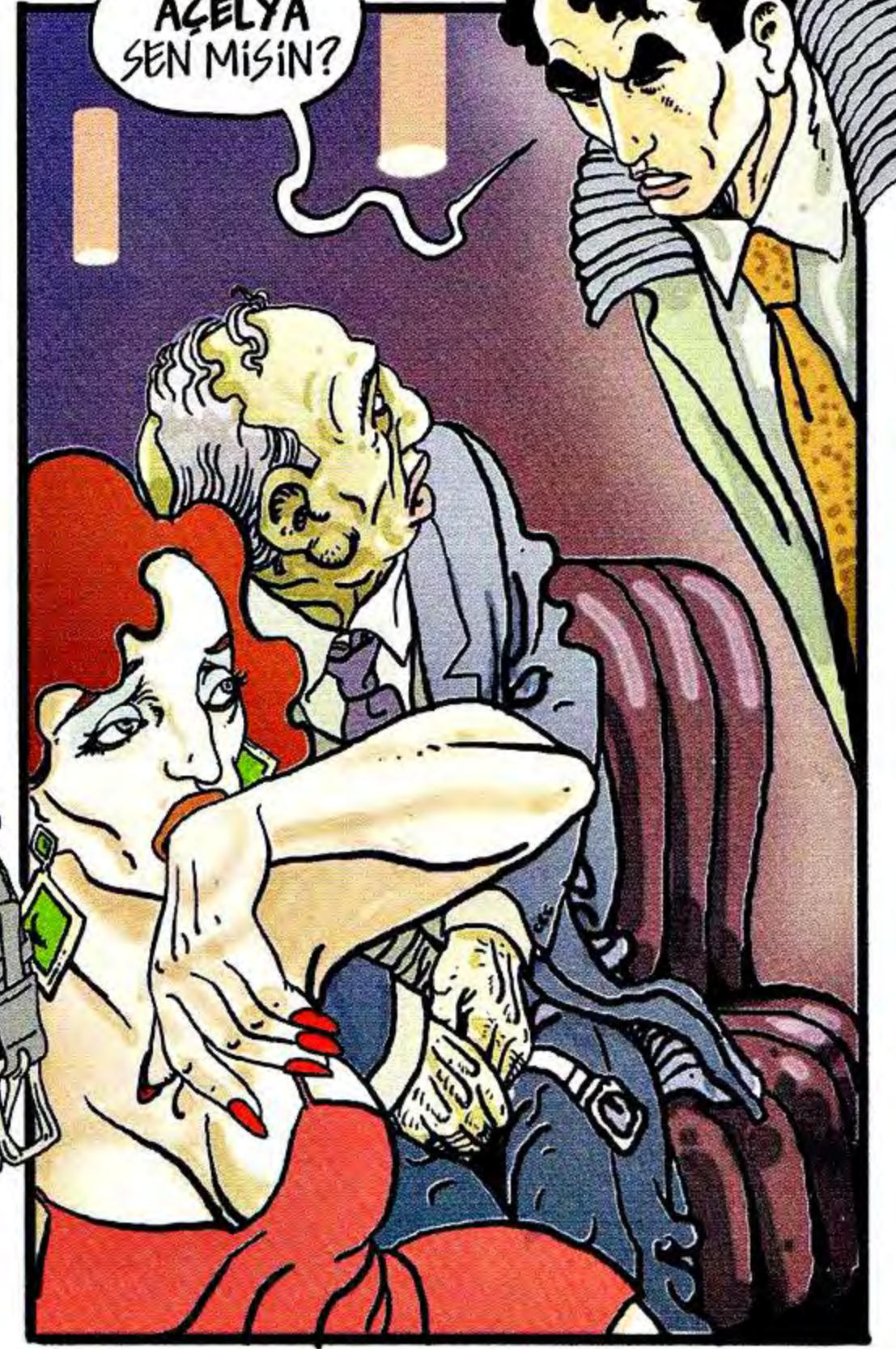
Barmen, davudî sesini incelterek, konuşmasına bir kadın edası veremeye çalışıyordu. ALİ, barmenin gay olduğunu anlamıştı.

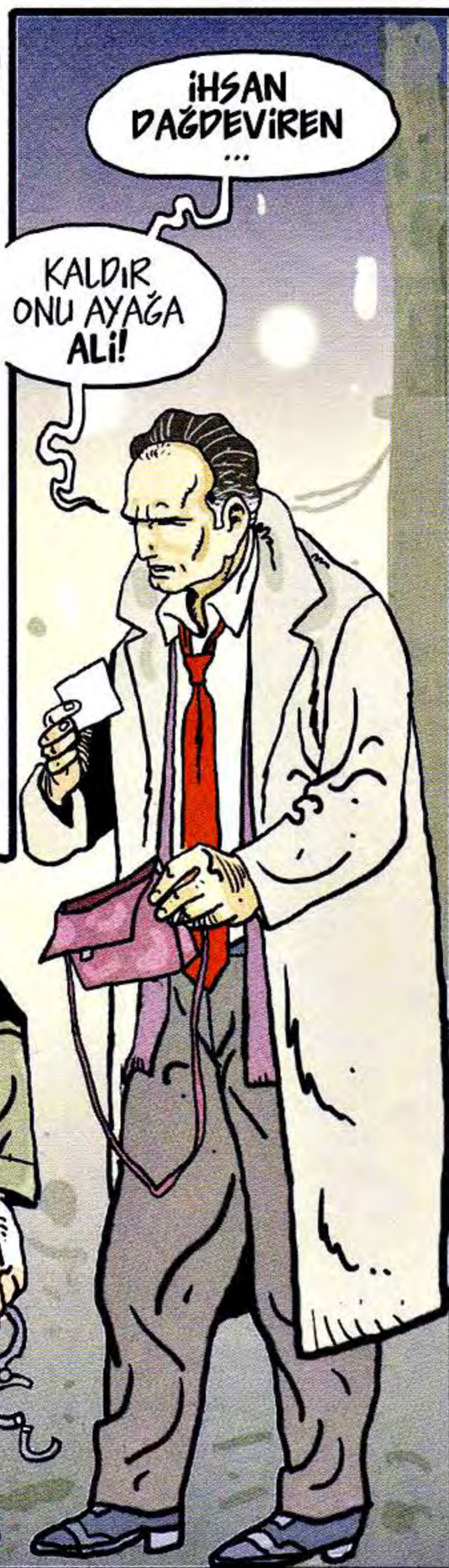

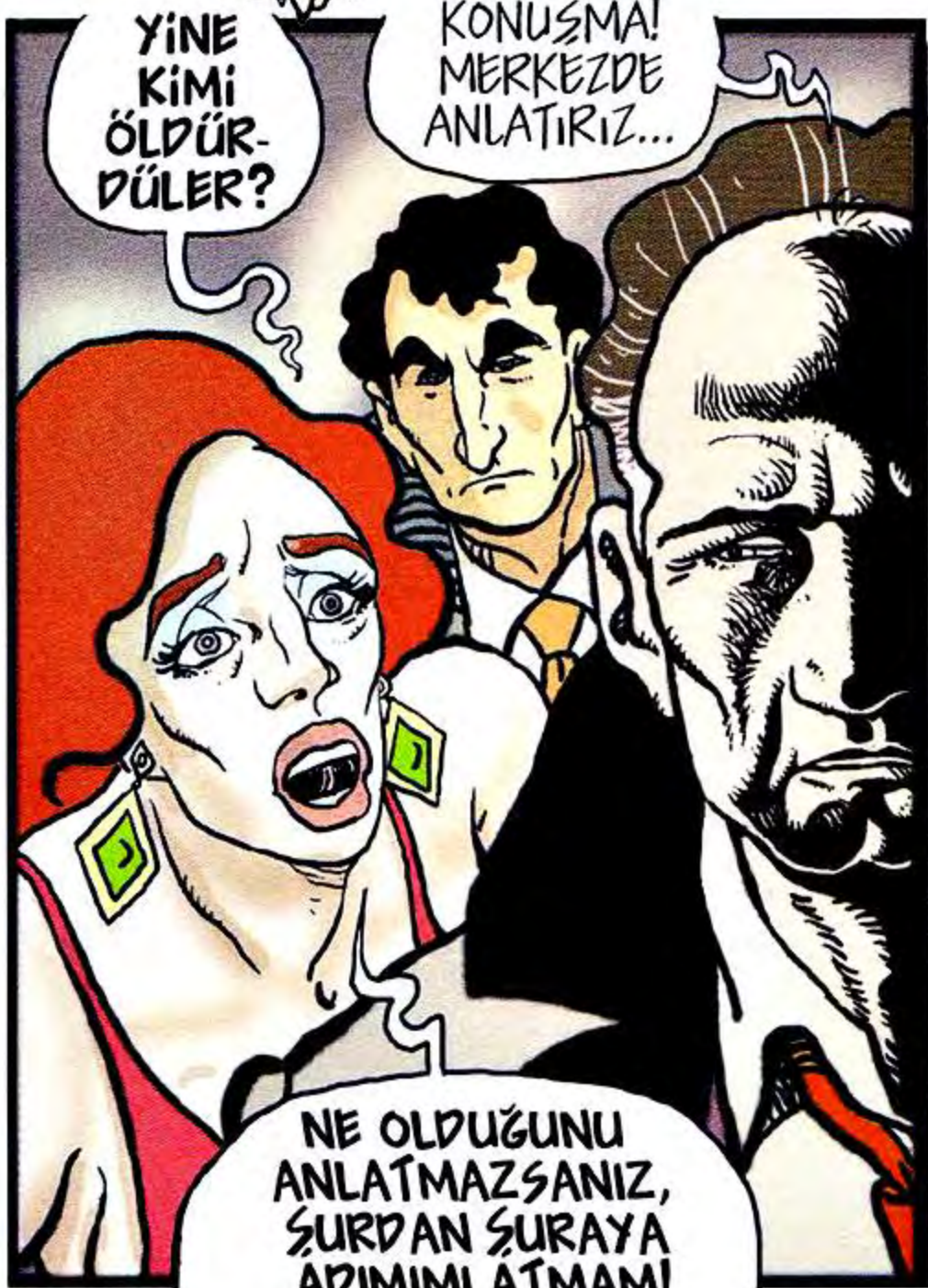
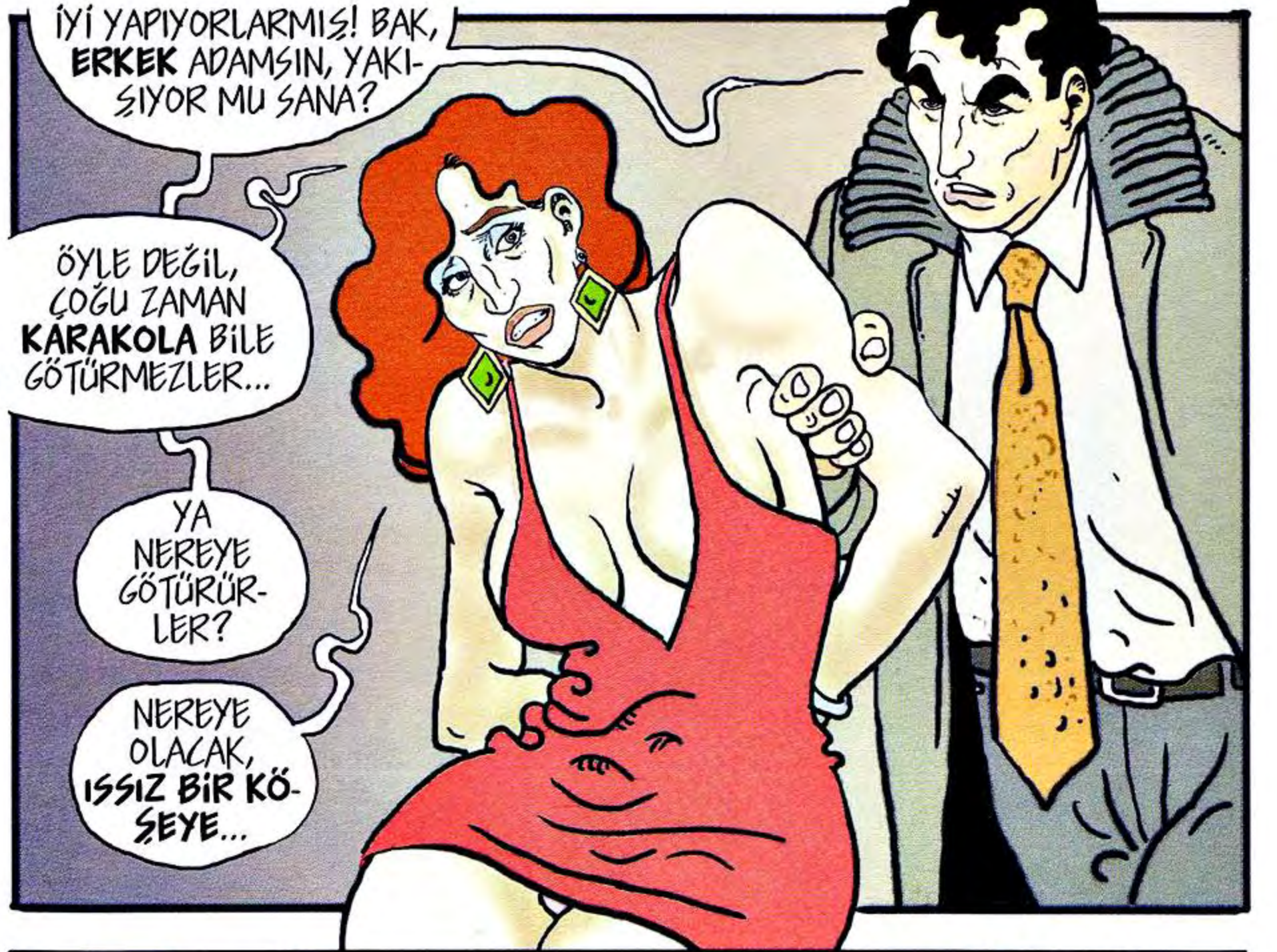
BANA BAK HOMO! BİZ SANA BARI MI SORDUK, YOKSA AÇELYA BALÇİÇEĞİ Mİ?

SEY...
AÇELYA
BALÇİÇEK
DEDİNİZ,
DEĞİL Mİ?

PEKİ DİNLE
O ZAMAN...
SELİM'İ
ÖLDÜRDÜLER!

SENİN
YAVUKLUN
OLAN
SELİM'İ...

SELİM'İ Mİ?
YANLIŞIN VAR,
SELİM ÖLMÜŞ
OLAMAZ!

YOK, YOK
OLAMAZ, SELİM
ÖLMÜŞ
OLAMAZ!

AMA ÖLDÜ!
GÖZLERİMİZLE GÖRDÜK,
ÇİÇEKÇİ DÜKKANINDA BOYLU
BOYUNCA YATIYORDU!

YA LÜTFEN BANA
DOĞRUYU SÖYLEYİN YA,
GERÇEKTEN SELİM
ÖLDÜ MÜ?

EYET,
NE YAZIK
Kİ
ÖLDÜ...

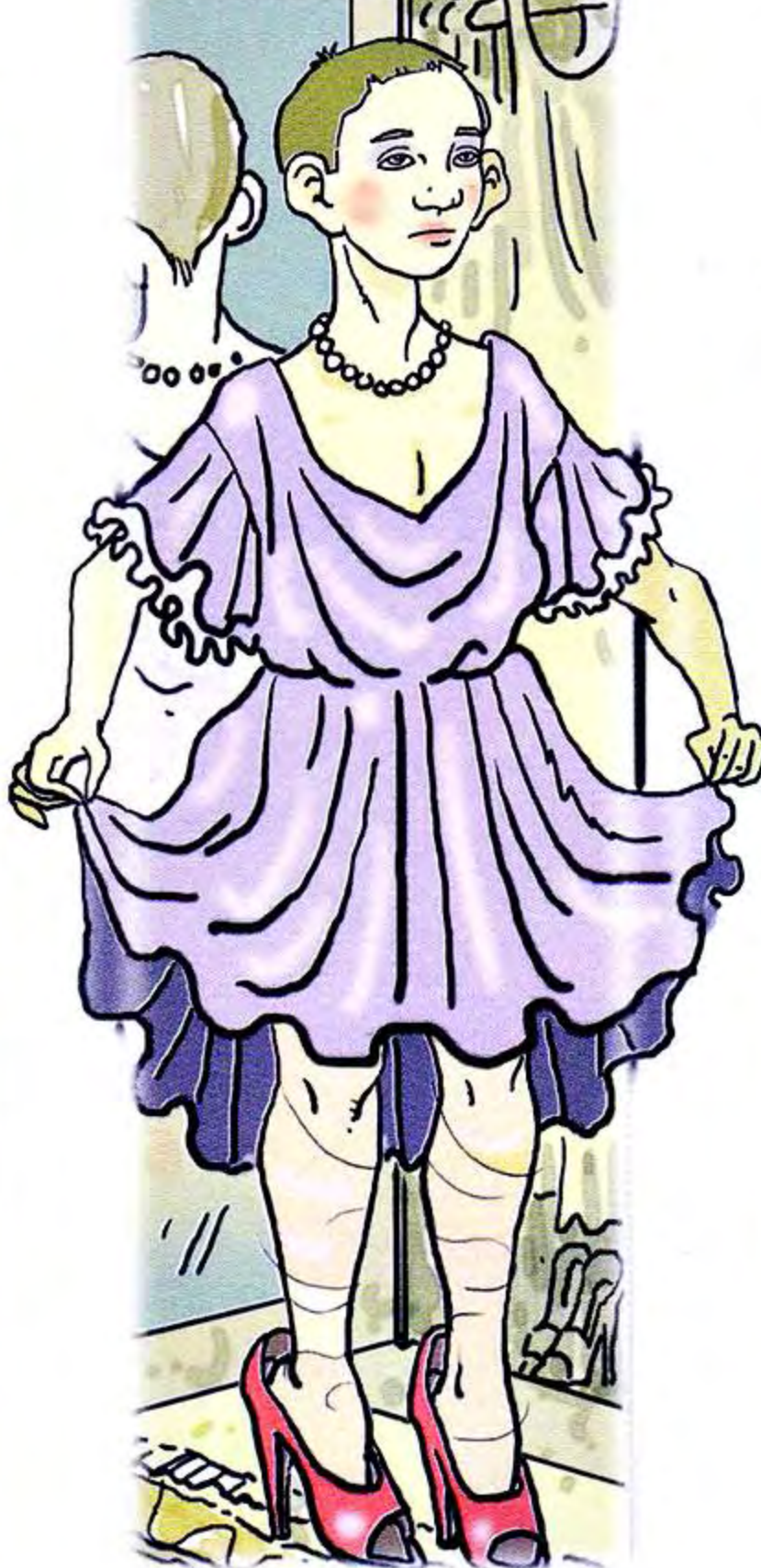
Ben kendimi kadın
gibi hissederdim.
Annemin pudralarını,
allıklarını sürer-
dim, rujuyla dudak-
larımı boyardım...

Yıkıldı...
Hiçkırarak
ağlamaya
başladı...
O andan
sonra da
karşı
koymayı
bıraktı...

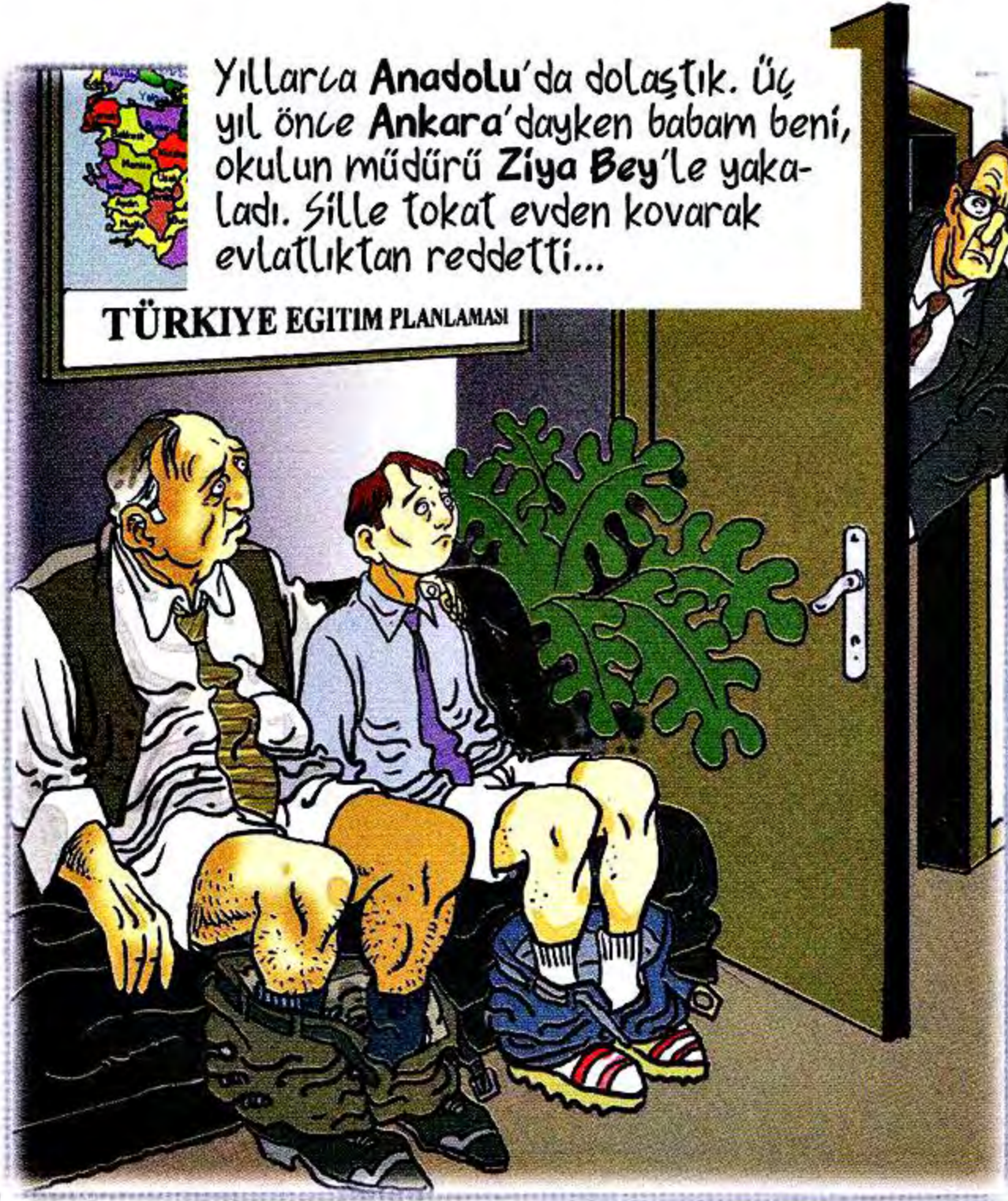
Merkezde elini yüzünü
yıkadıktan, bir avuç kolonya
ile biraz ferahladıktan
sonra anlatmaya başladı.

SELİM,
BENİM ÇOCUKLUK
ASKIMDI. AYNI
ORTAOKULA GİTTİK,
İLK UYANISLARI
YASADIK...

SELİM,
EN YAKIN ARKADAŞIMDI, BİR
GÜN EVDE DERS ÇALIŞIRKEN
BAŞLADIK SEVİŞMEYE...
LİSE BOYUNCA BÖYLE
SÜRDÜ. SONRA ÖĞRETMEN
OLAN BABAMIN
TAYİNİ ÇIKTI...

Yıllarca Anadolu'da dolastık. Üç yıl önce Ankara'dayken babam beni, okulun müdürü Ziya Bey'le yakaladı. Sille tokat evden kovarak evlatlıktan reddetti...

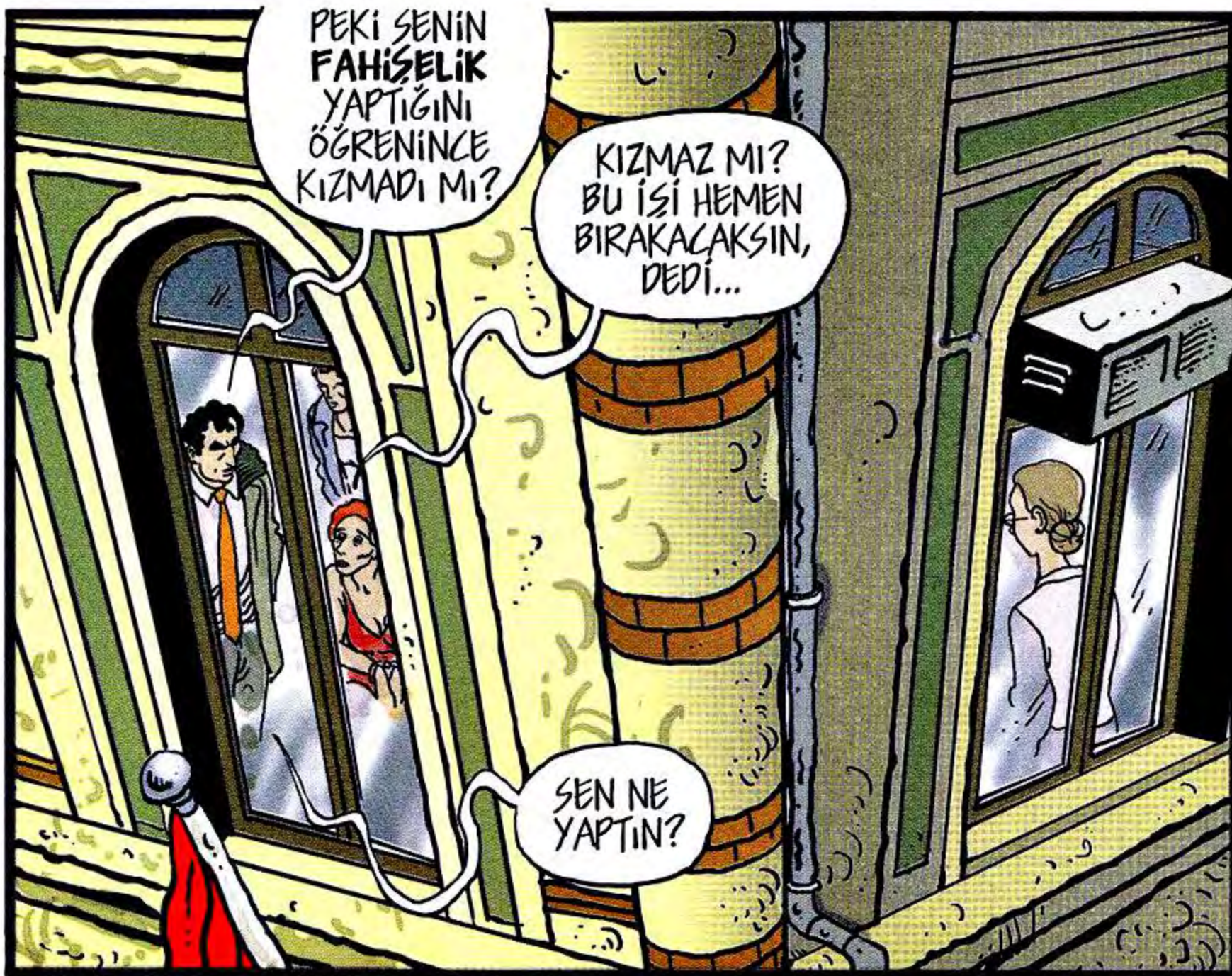
TÜRKİYE EĞİTİM PLANLAMASI

İSTANBUL'A GELDİM. İŞ ARADIM, KARNIMI DOYURMAK İÇİN ETİMİ SATTIM. GEÇEN YIL BEYOĞLU'NDA SINEMADA SELİM'LE KARŞILAŞTIK, BENİ GÖRÜR GÖRMEZ TANIDI. EŞİNSEL OLDUĞUM BELLİ OLDUĞU İÇİN SOĞUK DAVRANDI...

ALDIRMADIM, ONU GÖRÜNCE ESKİ AŞKIM YENİDEN DEPRESMİŞTİ. TELEFONUMU VERDİM, ARAMASINI SÖYLEDİM, ARAMADI...

ÜMİDİMİ KESMİŞTİM Kİ BİR GECE TELEFONUM ÇALDI. SELİM'Dİ... ÇOK SEVİNMIŞTİM. BULUSMAK İSTİYORDU. O GECEKİ İŞİ İPTAL ETTİM. GELİR GELMEZ SEVİŞMEYE BAŞLADIK. O DA YILLARCA BENİ DÜŞÜNÜŞTÜ. BÖYLECE İLİŞKİMİZ YENİDEN BAŞLADI...

PEKİ SENİN FAHİŞELİK YAPTIĞINI ÖĞRENİNCE KIZMADI MI?

KIZMAZ MI? BU İŞİ HEMEN BIRAKACAKSIN, DEDİ...

SEN NE YAPTIŒ?

FAHİŞELİĞİ BIRAKTIM... BİRAZ BİRİKMİŞ PARAM VARDI. BİRAZ DA SELİM YARDIM EDİYORDU. O SIRADA KUMARDAN PARA KAZANMIŞTI. ARTIK GECELERİ GELİP BENDE KALİYORDU. KARIKOCA GİBİ OLMUŞTUK...

Ancak Selim rahat değildi. Beni insan içine çıkaramıyordu. Sıkıntısını anlıyordum. Sadece evde buluşmak bana yetiyordu. Selim'e yetmiyordu. Bir gece beni dövdü. Ben ağlamaya başlayınca yumuşadı, o da ağlamaya başladı...

SENİ SEVİYORUM AMA OLMUYOR, İKİ ERKEK ARASINDA BÖYLE BİR AŞK... MİLLET BENİ TEFE KOYAR...

O ZAMAN AYRILALIM.

YOK, SENDEN AYRILMAK İSTEMİYORUM.

PEKİ NE YAPACAĞIZ?

KADIN OLACAKSIN! AMELİYATLA TAM BİR KADIN OLACAKSIN. O ZAMAN KİMSE BİZE KARISAMAZ...

KESTİRMEMİ Mİ İSTİYORSUN?

Korkmuştum...

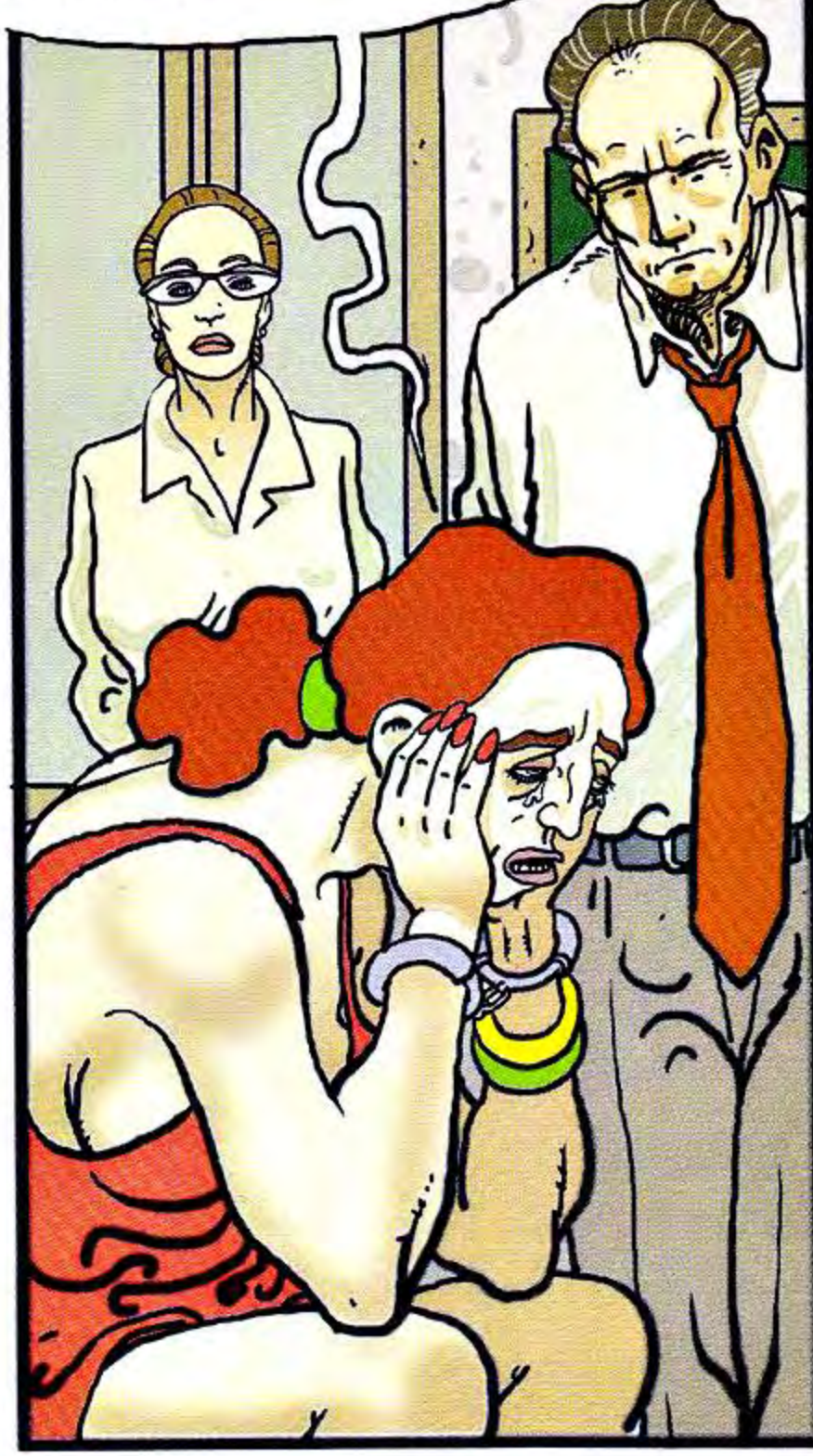

EVET, O ZAMAN
ARAMIZDA HIÇBİR
ENGEL KALMAYACA-
K...

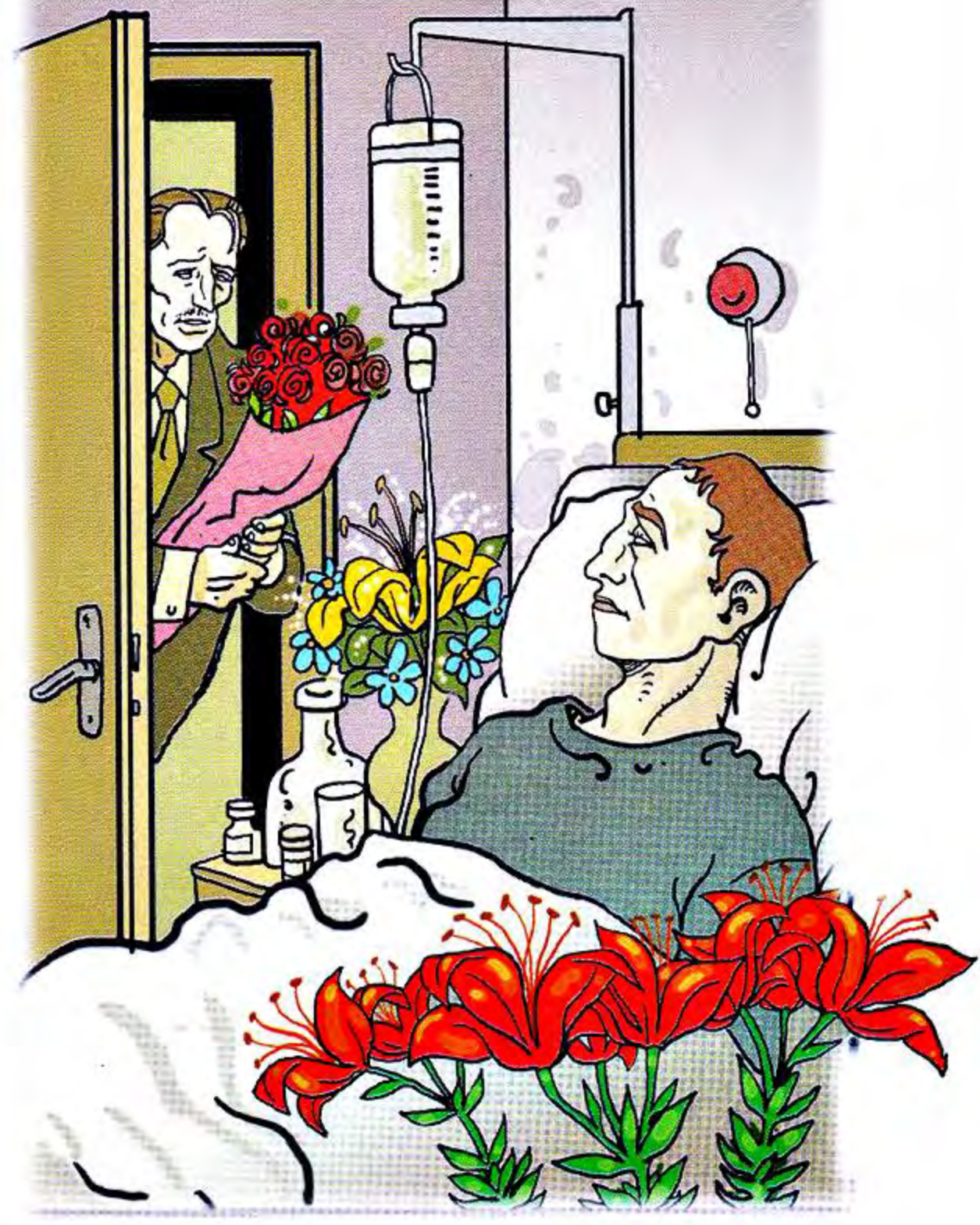
DÜŞÜNMEM
LAZIM...

DÜŞÜN,
AMA BASKA
ÇARESİ YOK,
ONU DA BİL.

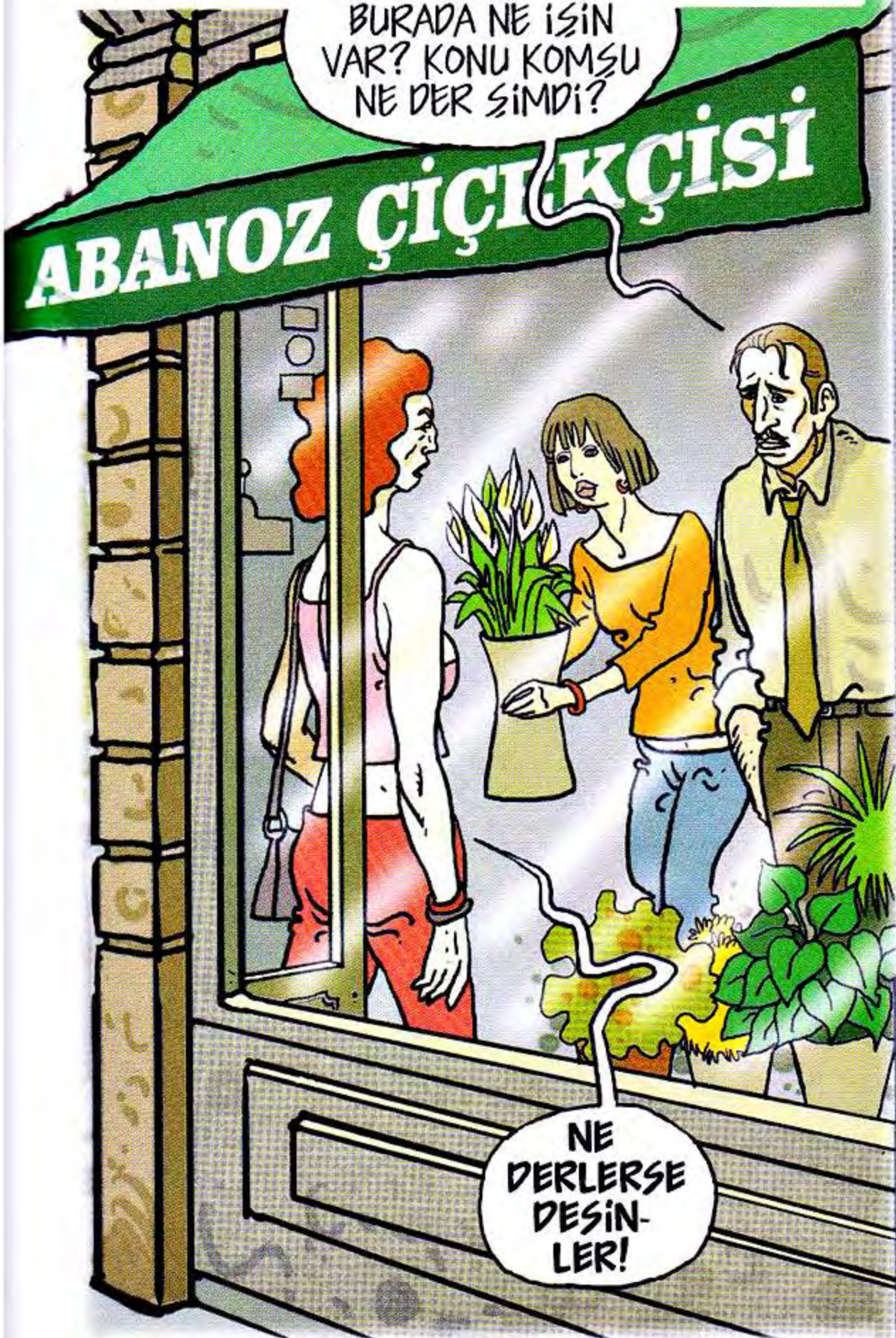
GİDİP YAKIN ARKADAŞLARIMA DANIŞ-
TIM. AMELİYAT OLMUS ESCİNSELLERLE
KONUSTUM. HER KAFADAN BİR SES
ÇIKIYORDU. BAZILARI "OLMA" SENİ
SEVİYORSA BU HALİNLE SEVSİN,
BAZILARI DA, "OL", ADAM TOP-
LUMSAL BASKIYA DAYANAMAZ,
DİYORDU...

Uzunca bir düşünme sürecinde sonra
ameliyat olmaya karar verdim. Parayı birlikte
tedarik ettik. Ve ben ameliyatla erkekliğimin
son belirtisini de kestirdim. **Selim** bana çok
iyi davrandı. Her gün hastaneye çiçekler
getirdi. Eve çıkınca yanımdan hiç ayrılmadı,
kendi elleriyle bana yemekler yaptı...

İyileştikten birkaç ay sonra suratı yine asılmaya
başladı. "Ne oluyor?" dediğimde, "Borcum var."
diye geçti. Meselenin borç olmadığını sezin-
liyordum. Eve gelmemeye başladı. Kalkıp çiçekçi
dükkanına gittim. Beni görünce tedirgin oldu...

BURADA NE İŞİN
VAR? KONU KOMSU
NE DER ŞİMDİ?

NE
DERLERSE
DESİN-
LER!

SENİN İÇİN AMELİYAT
OLDUM ULAN, SENİN İÇİN
İSİMİ BIRAKTIM. ŞU YAP-
TIĞINA BAK! ERKEK
MİSİN SEN BE?

NE SÖYLESEN
HAKLISIN... BEN
KORKAĞIN BİRİYİM.
YAPAMIYORUM,
BENİ AFFET...

Bunları öyle içten, öyle çaresizce
söylemişti ki, bütün öfkem sönüp gitti.

SANA NASIL
YARDIM
EDEBİLİRİM?

BENİ UNUT...
BEN SENİN SEVGİNİ HAK
ETMİYORUM.

PEKİ,
SENİ
UNUTACAĞIM
...

Çıkıp gittim...

YENİDEN MESLEĞE DÖNDÜM. **SELİM**'İ UNUTMAYA ÇALIŞTIM. UNUTAMADIM AMA ONU BİR DAHA GÖRMeyeCEĞİME KARAR VERMİŞTİM. VERDİĞİM KARARI UYGULADIM. ANCAK, BUNDAN BİR AY ÖNCE **SELİM** BENİ ARADI. NE YALAN SÖYLEYİYİM, YİNE HEYECANLANDIM. AMA KONTROLÜMÜ KAYBETMEDİM.

Görüşmek istiyordum... Ev dışında olmak şartıyla kabul ettim. Buluştuk...

BENİ AFFET, ASLINDA SANA GELME-MELİYDİM. AMA ÇOK BORCUM VAR. BANA BİR AYLIĞINA BORÇ VERİR MİSİN? ÇEKLERİ ÖDEYE-MİYORUM...

ETİMİ SATARAK KAZANDIĞIM PARA SENİ UTANDIRMAZSA VERİRİM...

YOK, ÖYLE SÖYLEME, BELKİ DE SENİN KAZANDIĞIN PARA EN HELALİ.

EPEYCE YOL KAT ETMİSSİN. BUGÜN PARAYI ÇIKARIRIM.

İYİ OLUR. AYNI MİKTARDA, BİR MÜŞTERİMDEN ALACAĞIM VAR. UZATMASAYDI, SENDEN İSTEMEME GEREK KALMAZDI. AMA SÖZ VERDİ, BU AY SONUNDA ÖDEYECEK.

YA ÖDEMEZSE?

ÖDEYECEK! ÖDEMEZSE REZİL EDERİM ONU. ELİMDE GÜÇLÜ BİR KOZ VAR.

PARAYI O GÜN YOLLADIM. ONDAN SONRA **SELİM**'İ BİR DAHA GÖRMEDİM...

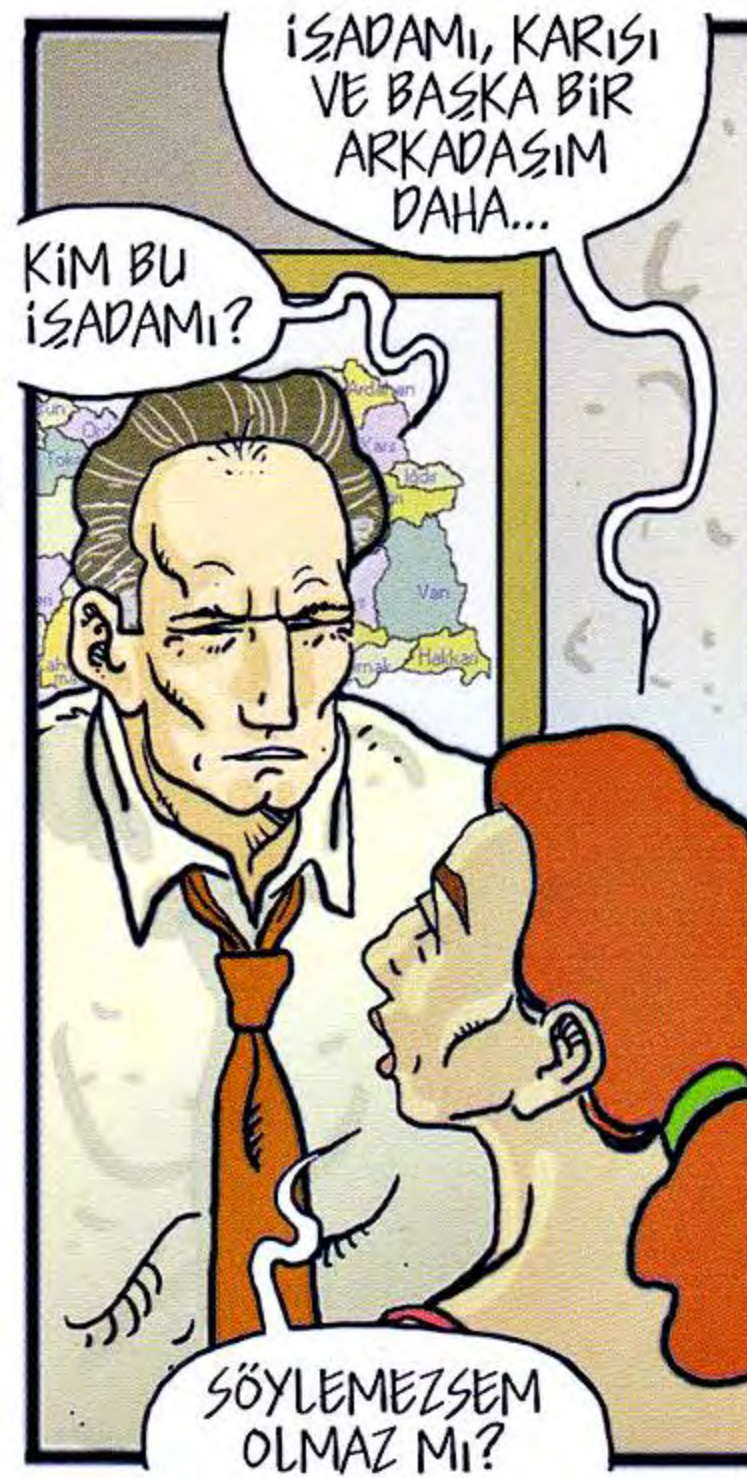
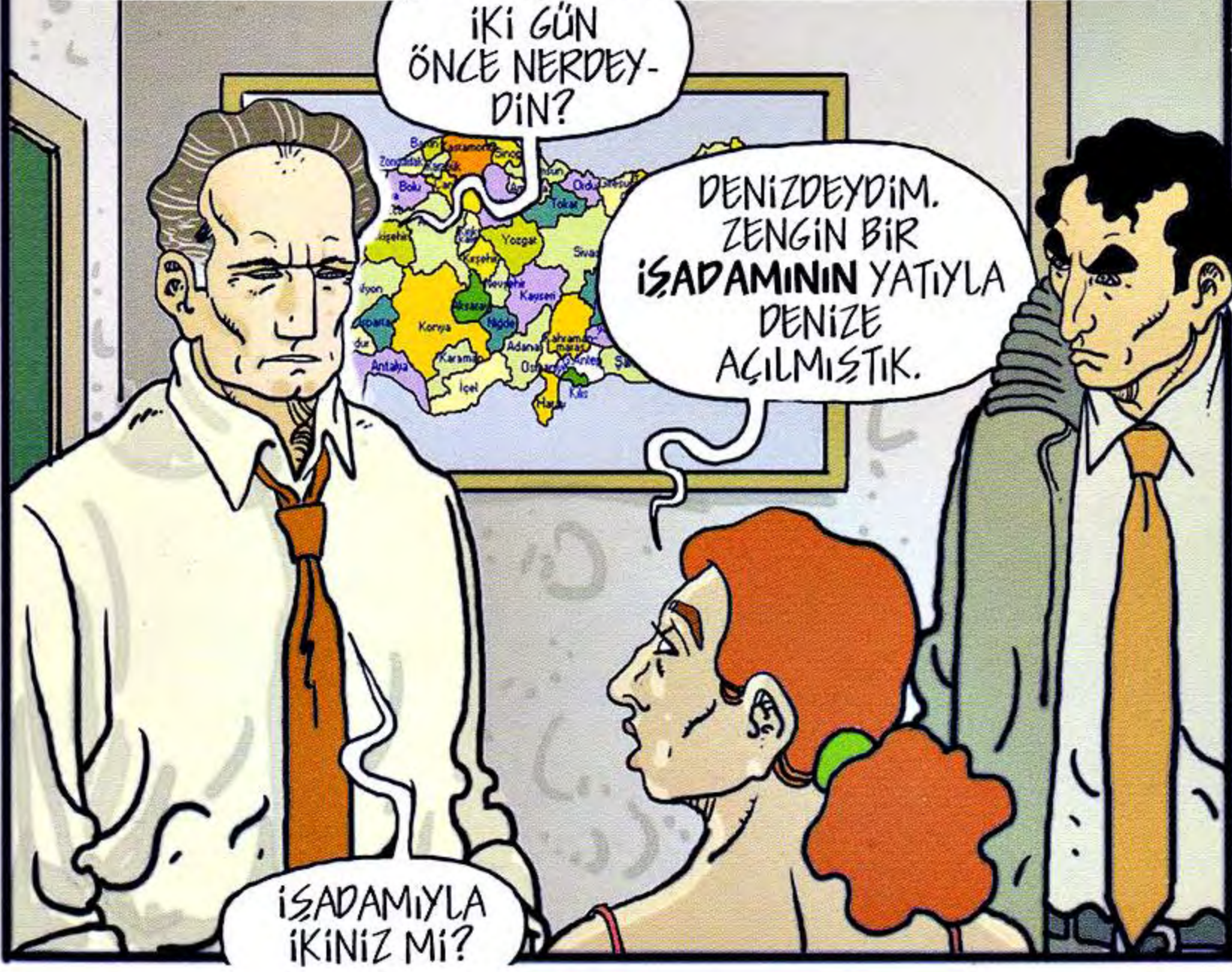
PEKİ ONU ARAMAK AKLINA GELMEDİ Mİ?

GELMEZ Mİ? HER AN AKLIMDAYDI. AMA GURURUMA YEDİRİP DE ARAYAMADIM. HEM BİR AY, İKİ GÜN ÖNCE DOLDU.

BELKİ DE ARADIN YA DA İKİ GÜN ÖNCE ÇİÇEKÇİ DÜKKANINA GİTTİN, **SELİM**'DEN PARANI İSTEDİN. VERMEDİ, ÜSTELİK SANA HAKARET ETTİ. SEN DE BİÇAĞI KAPTIĞIN GİBİ...

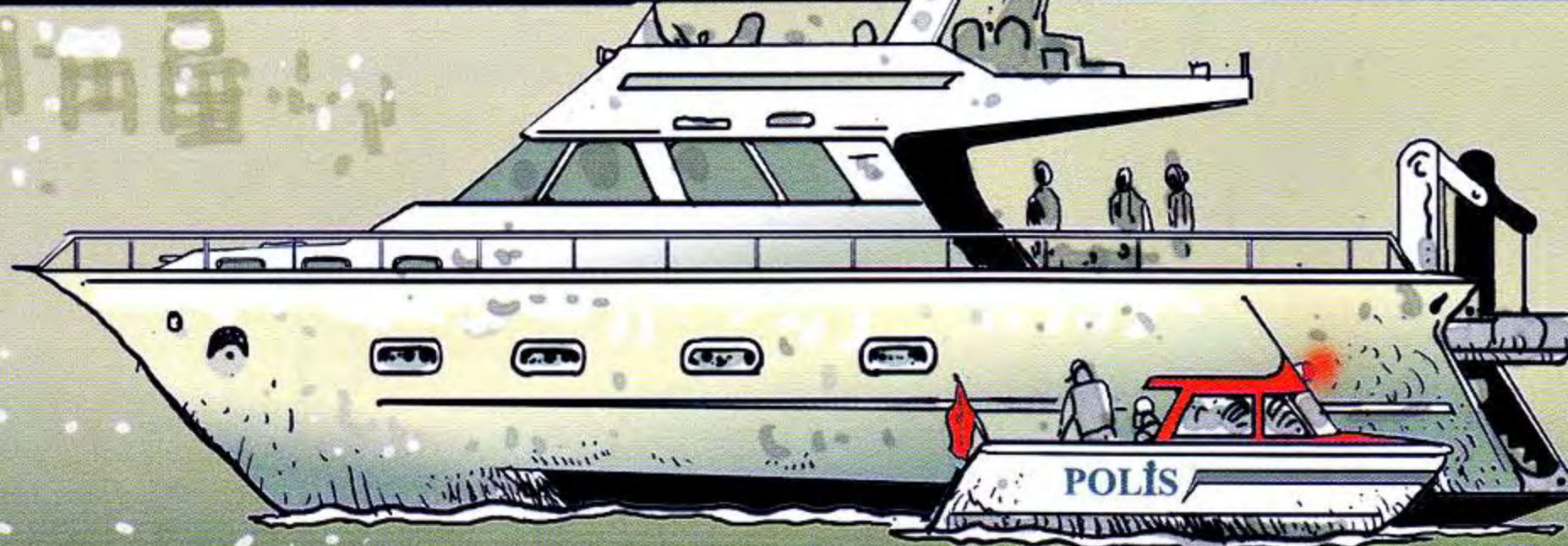
YANILIYORSUNUZ! DEĞİL İKİ MİLYAR, TRİLYONU MU ÇALSA ONU GENE ÖLDÜRMEZDİM ÇÜNKÜ ONU SEVİYORDUM...

Aslında **Açelya**'nın anlattıkları **Başkomser Nevzat**'a mantıklı gelmişti. Yüzündeki ifade, sesindeki içtenlik onun doğru söylediğini gösteriyordu...

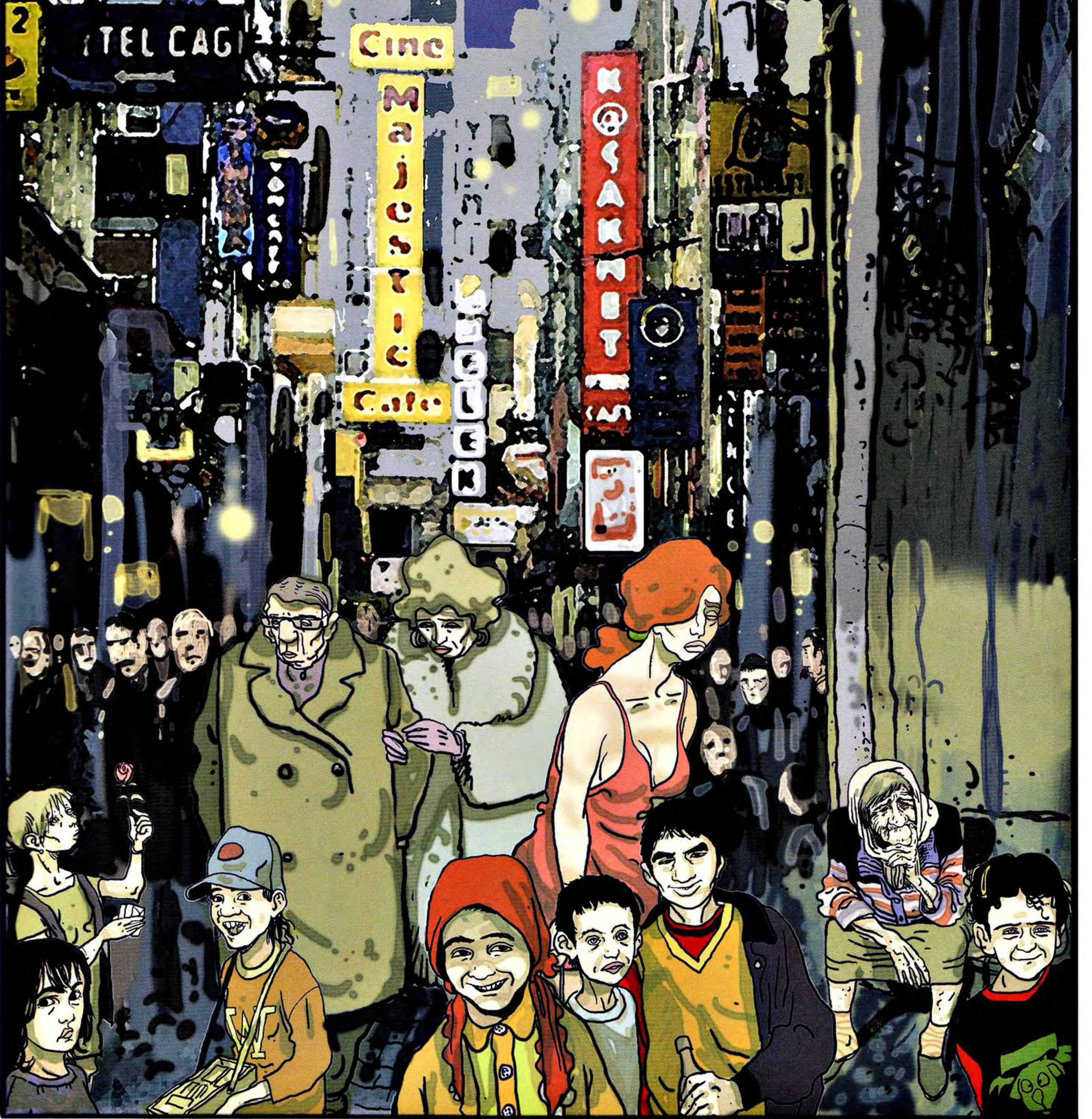
Onu bırakmadılar... **Ali** ve **İlkay**, **Rüştü Kınacı**'ya gittiler. **Açelya**'nın parmak izi alınıp, bıçaktakiyle karşılaştırıldı. Aynı değildi ama eldiven kullanmış olabildi.

Açelya doğru söylüyordu... **Rüştü Kınacı**, önce reddetse de, **Merkezde** "yüzleştirme" olacak denmesi üzerine, **Açelya**'nın, o gün yatında olduğunu kabul etti..

Bu bilgi üzerine **Açelya** serbest bırakıldı. Yine başa dönülmüştü. Katil, **Açelya** olmadığına göre kimdi?

Açelya bırakıldı... O da kendi dünyasına döndü. Travestilerin, eşcinsellerin, fahişelerin, tinercilerin, sokakta yatanların, sokak çocuklarının, sokak kızlarının dünyasına... Suçlu değildi ama suçun kıyısında dolanıyordu. Toplum onu itlikçe yaşam alanı daralıyor, hayatın kenarında yaşamaya çalışıyordu...

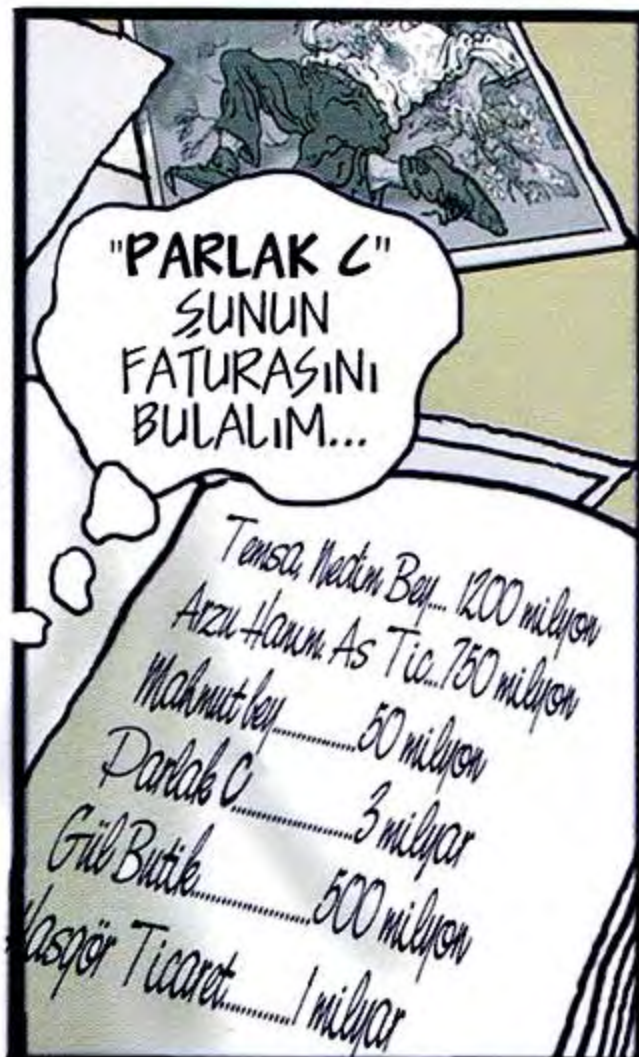

7. bölüm
**PARLAK
CELİLE**

Bazı şirketlerin sipariş ödemeleri haftalık ve aylık ödeniyordu. Eğer, bir isim çağrışım yapmasaydı Başkomiser Nevzat da bir şey bulamazdı...

Faturaları inceleyince tahmin ettiği adrese belirli aralıklarla çiçek gönderildiğini gördü.

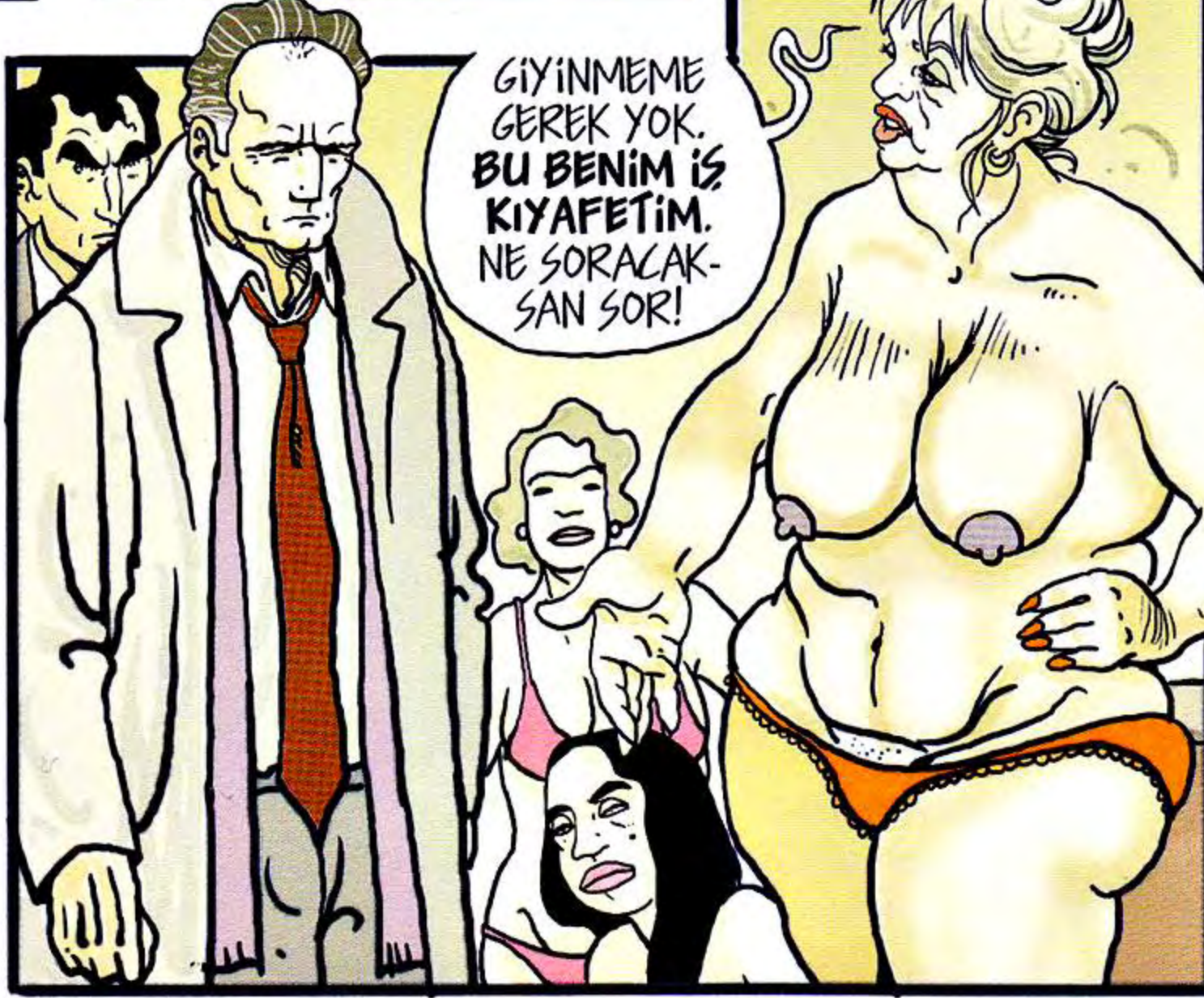

YİNE
KIVIRCIK
BEDRİYE'Yİ Mİ
GÖRECEK-
SİNİZ?

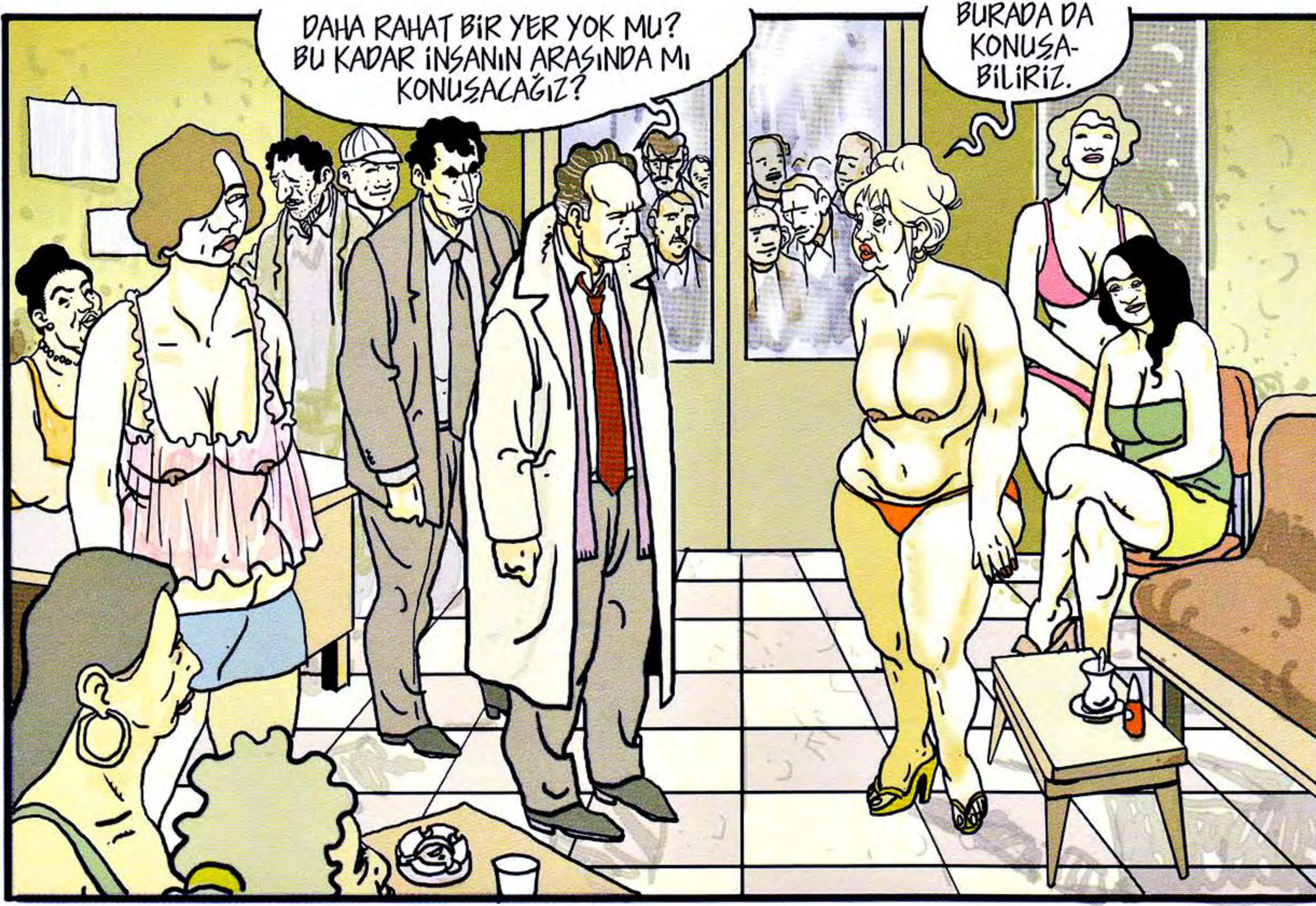
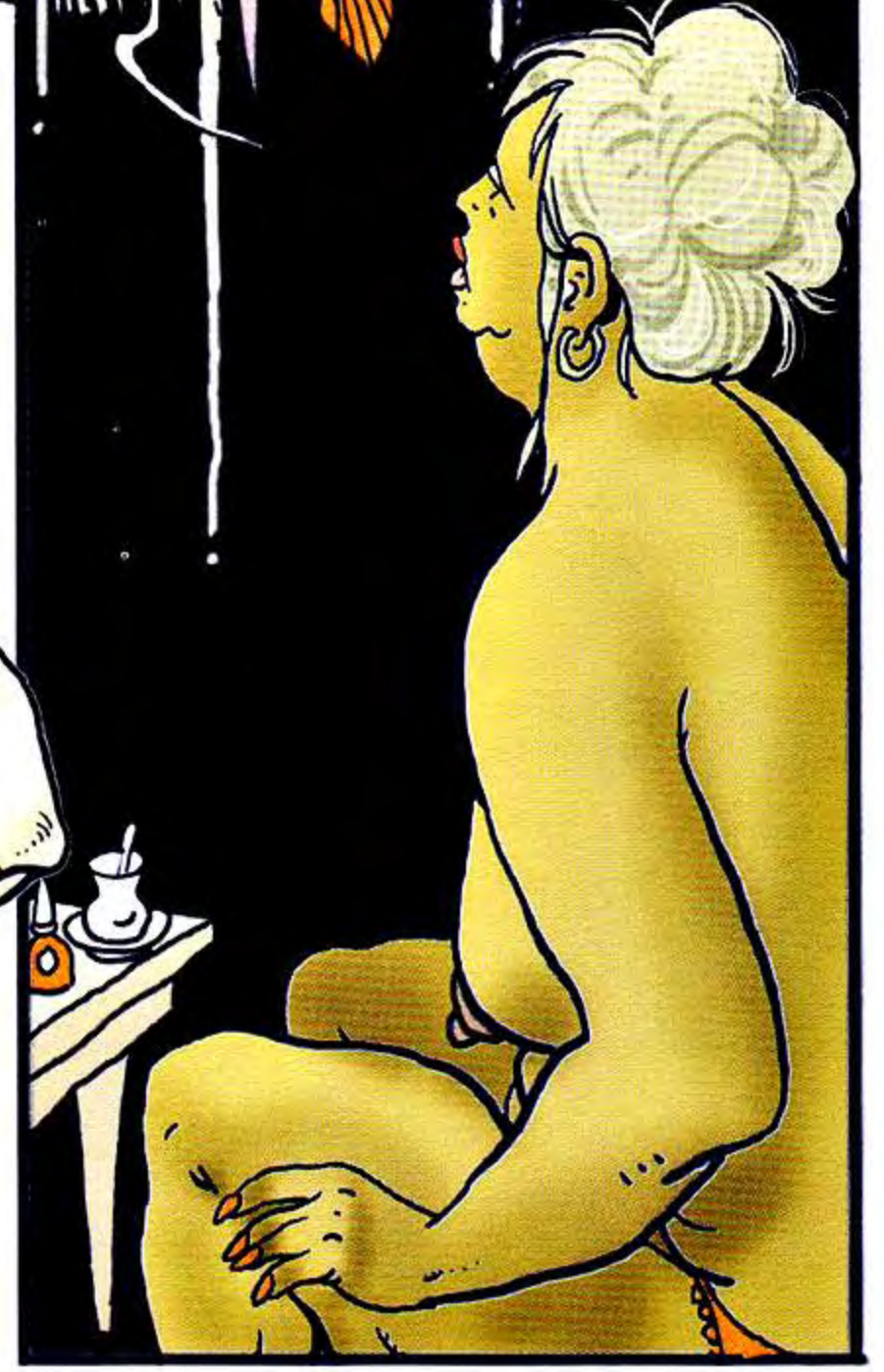

HAYIR
BU DEFA
İSİMİZ
SENİNLE.

ÜZERİNE
BİR ŞEYLER
GIYİNDE
KONUSALIM.

GIYİNMEME
GEREK YOK.
BU BENİM İŞ
KIYAFETİM.
NE SORACAK-
SAN SOR!

DAHA RAHAT BİR YER YOK MU?
BU KADAR İNSANIN ARASINDA MI
KONUSACAĞIZ?

BURADA DA
KONUSA-
BİLİRİZ.

ARKADAŞLARININ
ÇİÇEKLERİ KİMIN
YOLLADIĞINI BİLMESİNİ
İSTEMEZSİN
DEĞİL Mİ?

TAMAM,
GELİN
YUKARI
ÇIKALIM.

Celile'nin müşteri kabul ettiği odaya girer girmez, Başkomser Nevzat davrandı...

SENİ, SELİM'i ÖLDÜRMEKTEN TUTUKLUYORUZ.

inkara kalkışıyordu ki Başkomser sert bir sesle...

BOS YERE YALAN SÖYLEME!

BİÇAĞIN ÜZERİNDE PARMAK İZLERİNİ BULDUK...

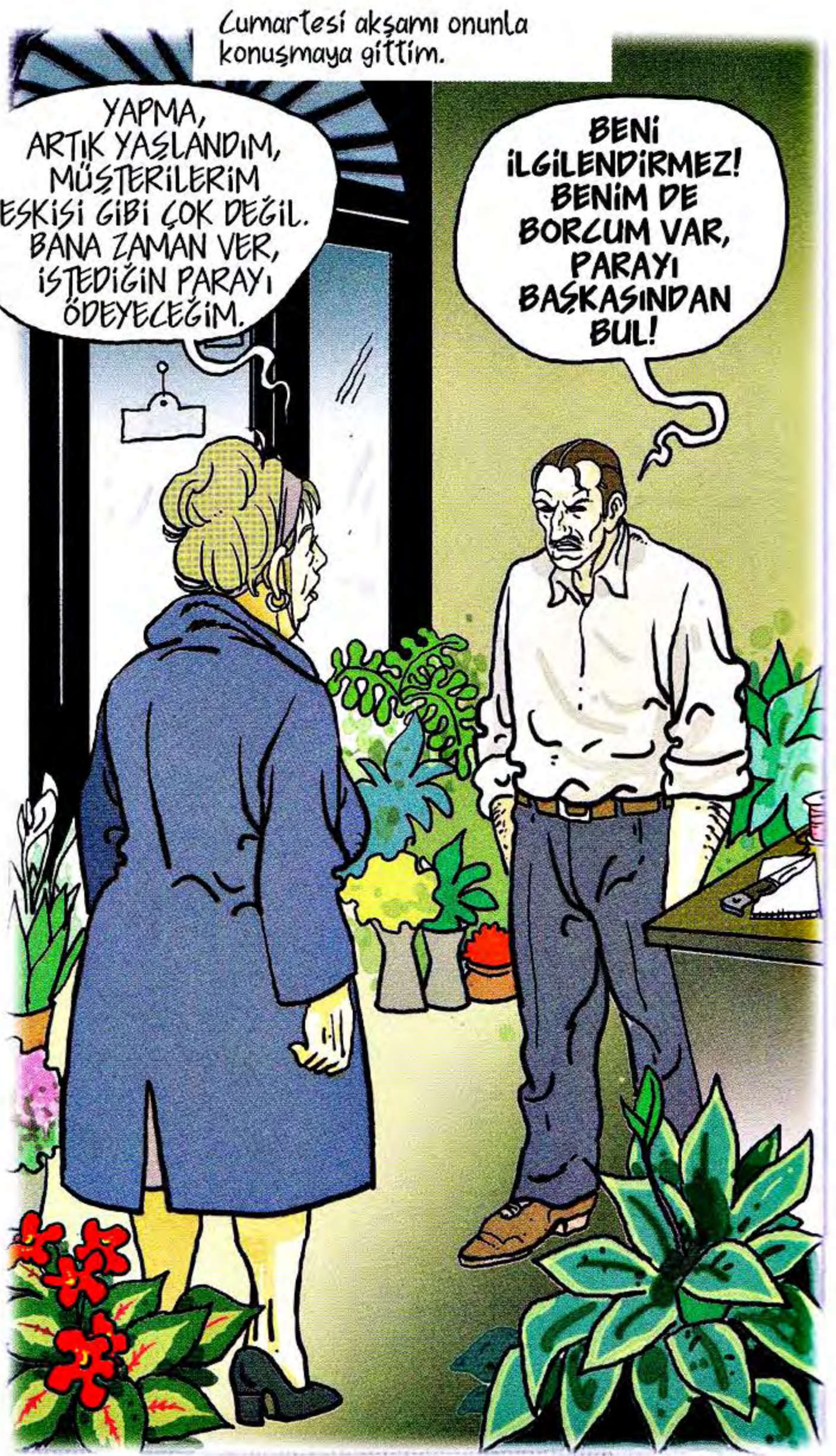
Oyun tutmuştu, karşı çıkmadı, "Parmak izim sizde yok, nasıl karşılaştırdınız?" diye sormadı...

Sadece, kollarını pörsümüş memelerinin üzerinde kavuşturarak, iki polislin yüzüne baktı. Öfkeyle, kinle değil, kendinden emin bir tavırla baktı... Bu ezilmiş, horlanmış hayat kadınının gözlerindeki güç Başkomser Nevzat'ı ürküttü.

ONU PARA İÇİN ÖLDÜRMEYİ. PARA İÇİN ADAM ÖLDÜRMEYİ BEN... BEDENİMİ SATARIM AMA PARA İÇİN CANA KIYMAM... SELİM, ONURUMLA OYNAMAYA KALKTI. BORCUMU İKİ KATINA ÇIKARIP, "ÖDEMEZSEN ÇİÇEKLERİ KENDİNE GÖNDERDİĞİNİ BÜTÜN KERHANEYE YAYARIM," DEDİ...

ONU 3 MİLYAR LİRA BORCUN İÇİN ÖLDÜRDÜN... KENDİ KENDİNE GÖNDERDİĞİN ÇİÇEKLER YÜZÜNDEN BORÇLANMIŞTIN, AMA ÖDEYEMİYORDUN...

Cumartesi akşamı onunla konuşmaya gittim.

YAPMA, ARTIK YAŞLANDIM, MÜŞTERİLERİM ESKİSİ GİBİ ÇOK DEĞİL. BANA ZAMAN VER, İSTEDİĞİN PARAYI ÖDEYECEĞİM.

BENİ İLGİLENDİRMEZ! BENİM DE BORCUM VAR, PARAYI BAŞKASINDAN BUL!

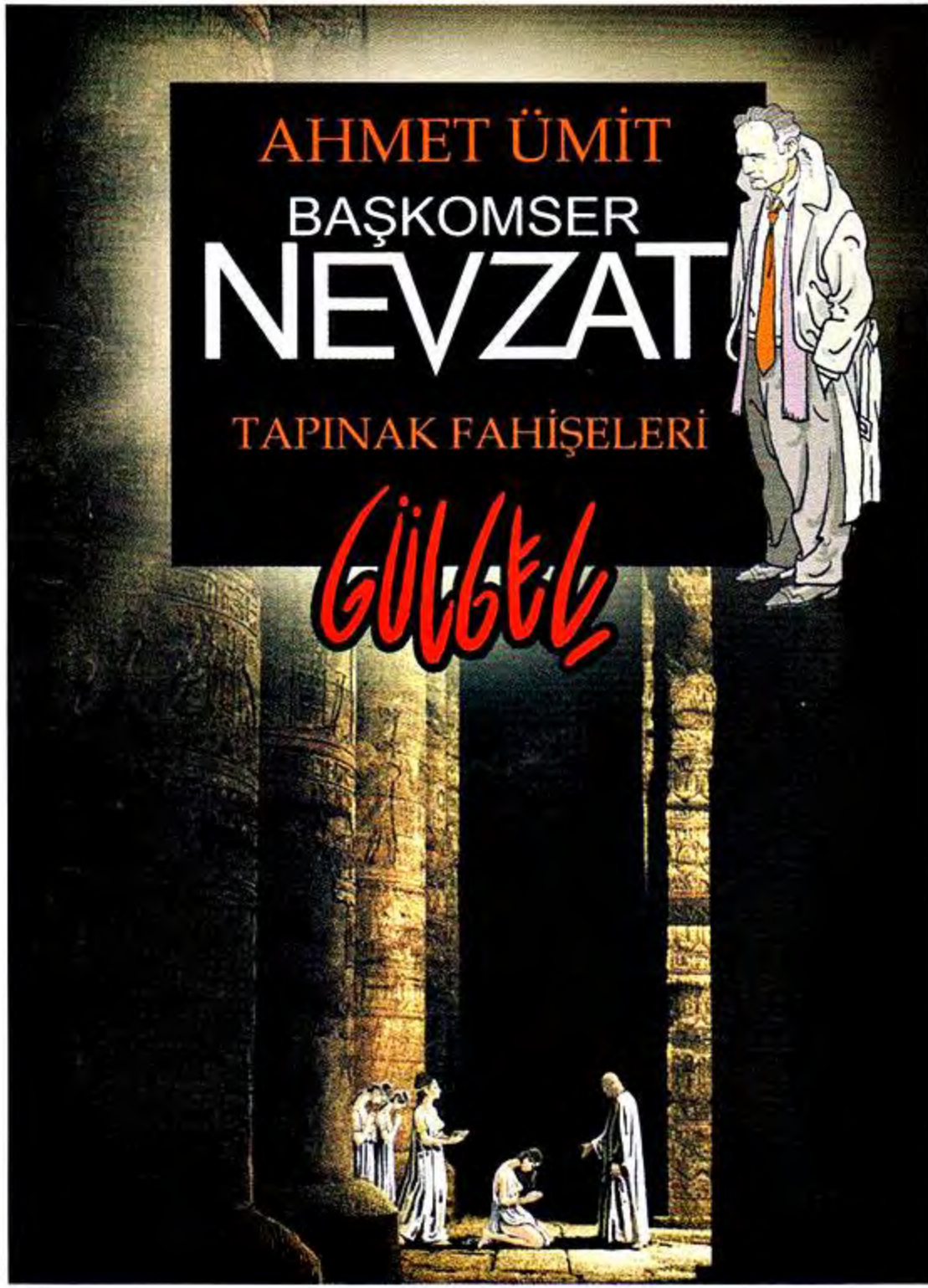

Çiçeksiz İstanbul,
artık bir de
Parlak Celile'sizdi...
Başkomser Nevzat,
Abanoz'un dar
sokaklarında
ilerlerken, kendini
yine yalnız,
yine çaresiz
hissediyordu...

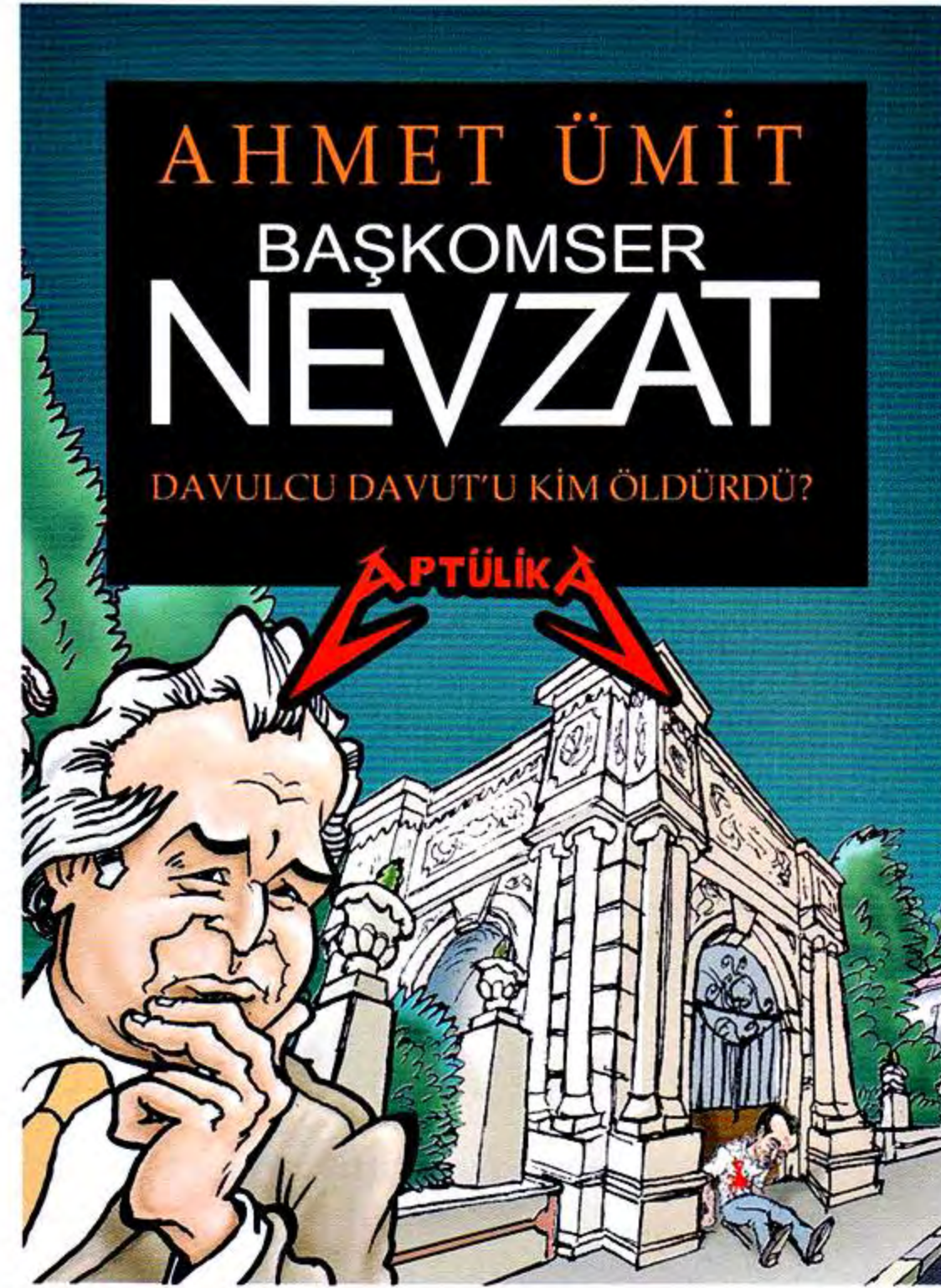

İsmail
Gültekin

Diğer Ahmet Ümit Çizgi Romanları

Başkomser Nevzat-2
Tapınak Fahişeleri
İsmail Gülgeç

Başkomser Nevzat-3
Davulcu Davut'u Kim Öldürdü?
Aptülka

EVEREST

Ahmet Ümit hakkında

Ahmet Ümit, 1960'ta Gaziantep'te doğdu. 1983'te Marmara Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü'nü bitirdi. 1985-1986 yıllarında, Moskova'da Sosyal Bilimler Akademisi'nde siyaset eğitimi gördü. İlk kitabı 1989'da yayımlanan *Sokağın Zulası* adlı şiir kitabıdır. 1992'de ilk öykü kitabı *Çıplak Ayaklıydı Gece* yayımlandı. Bunu 1994'te *Bir Ses Böler Geceyi*, 1999'da *Agatha'nın Anahtarı*, 2002'de *Şeytan Ayrıntıda Gizlidir* adlı polisiye öykü kitapları izledi. 1995'te hem çocuklara hem de büyüklere yönelik *Masal Masal İçinde* ve 2008'de yayımlanan *Olmayan Ülke* ile farklı bir tarz denedi.

1996'da yazdığı ilk roman *Sis ve Gece*, polisiye edebiyatta bir başyapıt olarak değerlendirildi. Bu romanın ardından 1998'de *Kar Kokusu*, 2000'de *Patasana*, 2002'de *Kukla* yayımlandı. Bu kitapları, *Ninatta'nın Bileziği*, *İnsan Ruhunun Haritası*, *Aşk Köpekliktir*, *Beyoğlu Rapsodisi*, *Kavim*, *Bab-ı Esrar* ve *İstanbul Hatırası* adlı kitapları izledi. *Bab-ı Esrar* (*The Dervish Gate*), *Patasana* İngilizceye çevrilmiş kitaplarıdır.

Ahmet Ümit'in İsmail Gülgeç'le birlikte yayımladığı iki adet de çizgi romanı bulunmaktadır: *Başkomser Nevzat - Çiçekçinin Ölümü*, *Başkomser Nevzat - Tapınak Fahişeleri*, *Davulcu Davut'u Kim Öldürdü* adlı eseri de Everest Yayınları tarafından çizgi roman olarak yayına hazırlanmıştır.

İsmail Gülgeç hakkında

1947 yılında Gaziantep'te doğan İsmail Gülgeç, çalışma hayatına 1965 yılında İzmir'de *Yeni Asır* gazetesinde başladı. *Demokrat İzmir*, *Ege Ekspres* gazetesi ile *Devir* dergisinde çalıştı. Buralarda *Kurtbay* adlı tarihi çizgi-roman, karikatür ve karikatür bantları çizdi. İstanbul'da *Milliyet* gazetesi, *Milliyet Çocuk* dergisi, *Cumhuriyet* gazetesi ve çeşitli medya gruplarında çalıştı. 3 dönem Karikatürcüler Derneği Başkanlığı yaptı. 2011 yılında İstanbul'da hayata veda etti.

Yapıtları

Hayvanlar ve İnsanlar

Ormangiller

Elif

İkizler

Suavi Sualp ile Kolombo Şakir

Hırt Behçet

İnce Memed

Başkomser Nevzat

The Türkler kitabının çizimleri

AHMET ÜMİT
BAŞKOMSER
NEVZAT
ÇİÇEKÇİNİN ÖLÜMÜ

HER KATİLİN BİR HİKAYESİ VARDIR.
O HİKAYE Kİ SİZE İNSANI ANLATIR.
AHMET ÜMİT

"BİR SUÇLUYU DAHA YAKALAMAK...
BATAKLIKTA SIVRISINEK AVLADIĞININ FARKINDAYDI...
POLİSLİĞİN İNSAN ÖĞÜTEN BİR MESLEK OLDUĞUNU ÇOKTAN FARK ETMİŞTİ...
İYİ DE POLİSLİK GERÇEK ANLAMDA,
GERÇEKTEN BİR 'İŞ' MİYDİ?"
BAŞKOMSER NEVZAT

§ EVEREST

twitter.com/everestkitap

ISBN: 978-975-289-943-8

